

کتابخانه مجلس شورای اسلامی
۹۰۱۷

کتابخانه مجلس شورای اسلامی	جمهوری اسلامی ایران
کتاب محمد نریشی - خرقه در لب	شماره ثبت کتاب
مؤلف	۹۰۵۴۹
موضوع	
شماره قفسه ۶۹۹۷	

بازدید شد
۱۳۸۲

کتابخانه مجلس شورای اسلامی
۹۰۱۷

کتابخانه مجلس شورای اسلامی	جمهوری اسلامی ایران
کتاب محمد نریشی - خرقه در لب	شماره ثبت کتاب
مؤلف	۹۰۵۴۹
موضوع	
شماره قفسه ۶۹۹۷	

بازدید شد
۱۳۸۲

بازدید شد
۱۳۸۲

می

کتابخانه مجلس

کتاب مجموعہ نرشی

مؤلف

موضوع

شماره قفسه

شماره ثبت کتاب

9.859

حب نذر

نبرالنج صمغ نشا بسته

کثر! زعفران بنج کا عود

افیون بیج لفاع

موسم

روز و شب غمت کا سہارا بن گیا

جور و ...

نیز گاه در کعبه من حسن بود و گاه

۱۱. سوار و کون بون

[illegible]

نہ کہ زارم وہ اور وقت ہے

ند غرق اور اسے مر تبہ نکالے گئے

699v,

१. २५९

2

[illegible]

باب ششم در شرح بیان احوال و وضع معنی سخن برادر و پسر از او کی و چگونه طایفه ای
 هم مجموع جانفشانه در راه دین و دولت ابدیت متوجه نماز و خیر بین
 تحت آن درگاه شسته و بگشاید بخت ایران پناه خداوند علیه ای یوم القیام
 غلام زاده قدیر لقب جمیع مقرر فیما بین حسن ملک و در لباس عیال طایفه
 اقباس بجای دور ویر معرفت تو من شبی از افرازان صحبت اطبا نموده
 جبهه به دشمن پوشیده که را تو هم طبعان حیات دار از بنده و پیر و پادشاه
 نشاند که چون نقاب لفظ از روی معنی بردارند قاشقش بدعا و پند و تقوی
 قامت را ای عالمیان کرده و چون این چنین آب و رنگ که از هر لایه ای تافته و از
 هر چند آب روی بداند از هر موسم ساخته قلم از رنگ رسم از دریا و طبع لایق
 کشیده سر از گریبان این ابواب که شستبند چند چینه است برادر **محمد قاسم**
 حرکت صورت بقیه فرزند از صلوات ششندان در درج یک پنهان کرد و
 این من مطلب نازیده و سبب عدم غرض از جانب مراد شد علما و ت و صلح جان اگر
 از جانب زن باشم پرده عصمت بدعا از چهره نماز خوش طلب کشوده میشود

[illegible][illegible]

که بر زبانی خاصیت شربت قوت باه بردان آگاه چشند **نخستین** در روز
نیم خلد نیم خاصیت او بر چند خاطر است که بوی بران یوسف را و یک
بطبقه را هم آغوش بدن حق بران محبت و قدر شناسان فرج محبت و
عافیت سازد و چون در دمان که نه خوش بود که اندو بوی شراب را نکند **چند**
چندیم در ذکر بزرگ نمودن ذکر و بره مندر نهال جو بار کعبه از سبیل **چند**
نهم در آبیاری کشت زار مع انزال و فرمان روایان محبت و وصال **چند**
بستم در پوشیدن رافضی که معاذ عقل در بایست که بچشم بکند و اظهار در و چند
که در وقت احتیاج خوردگی دهند پوشش که **چندیم** در وقت زواری
او بر چند خاطر است که لا فضا لا زواری از زواری آغوش خوش و بالیدن
اشناسان و ذکر هر یک از او بر مفودات و مرکبات که در فرج نمودن بدن
وصاف نمودن رخسار نظیر **چندیم** در **دوم** در آه را دو بر مفود که در
قوت باه لذت آگاه و برافروختن چهره تقویت این امر مباح دست زور بدامن
که در آن لایق و نهال هر یک در چرخ بدن و مانند **چندیم** در قطع کاک
صاحب ادراک که هیچ کمان صداوت آگاه از طلوع کاکب اختصار خبر از شد

منه صند
نیم خلد نیم خاصیت او بر چند خاطر است که بوی بران یوسف را و یک
بطبقه را هم آغوش بدن حق بران محبت و قدر شناسان فرج محبت و
عافیت سازد و چون در دمان که نه خوش بود که اندو بوی شراب را نکند
چندیم در ذکر بزرگ نمودن ذکر و بره مندر نهال جو بار کعبه از سبیل
نهم در آبیاری کشت زار مع انزال و فرمان روایان محبت و وصال
بستم در پوشیدن رافضی که معاذ عقل در بایست که بچشم بکند و اظهار در و چند
که در وقت احتیاج خوردگی دهند پوشش که چندیم در وقت زواری
او بر چند خاطر است که لا فضا لا زواری از زواری آغوش خوش و بالیدن
اشناسان و ذکر هر یک از او بر مفودات و مرکبات که در فرج نمودن بدن
وصاف نمودن رخسار نظیر چندیم در دوم در آه را دو بر مفود که در
قوت باه لذت آگاه و برافروختن چهره تقویت این امر مباح دست زور بدامن
که در آن لایق و نهال هر یک در چرخ بدن و مانند چندیم در قطع کاک
صاحب ادراک که هیچ کمان صداوت آگاه از طلوع کاکب اختصار خبر از شد

هر یک یک بار در و از این جهت دشمنان دوا با ترتیب داده اند که
چون بدان بردان و از دیدن سرار از حوسب مردان رنگ ماز و در علاج
سرو از او کردن رمل بر خصل و قوت و آنچه در این مناب مقام است مثل
حب و شقاق و جوشش که در خضیه و قصب و حولا آنها بهر سد و الله
امید که در مسیح وقت در رنگه کبر بر روی نگوید بچشم این خرقه در و شنه
سلطان پسند سلاطین عسبار که خلعت در و شنه فاخه در و مند و
لباس عافیت و جاره و سب روی کار نیفتاده دست کوتاه اندیش
از دامن چون و چرا کشیده بکنی و اگر **اول** در معرفت
عدم فرزند که از جانب مرد باشد از جانب زن و علاج و علامات آن
باید قدری از جو و خور و باقل و کندم در طغاری که روزی یکبار در انکسار
بول کند اگر سبز شود و خشک نشود علت از جانب زن باشد و اگر سبز
نشود و خشک گردد از جانب مرد است و اگر از هر دو خشک شود و سبک
بطریق که مذکور شد معالجه باید که زن چربی تلخ و متدخو بر کبر دراز
بابت صبر و خشم و غفل و امثال اینها که شد و تلخ آن بدماغ و ذائقه زن رسد

روغن بابون
باروشی بابون
باد بابون
کوفته بابون
کنار بابون
شیر بابون
سخت بابون
کاز بابون
اصول بابون
عقد بابون
خاک بابون
دانه بابون
انفاق بابون
سبب بابون

و از نور این زهر بشیرین زمانه است در گذشت **چهارم** در علاج
ورم خضیه و ذکر مردان صاحب نظر از دیدن سبب بر کعبان بهر
عطاران که در حار حاکم کشت از سر در کربان خوشیده و با و بروت
فروشند مسطحی با نو **پنجم** در بابت عیال بوسه که خوار ارام
و جاحت افزای آوین است و از وزیدن باد بقراری نشت گاه بچشم
سبز سنان **پنجم** و **ششم** در دکان است که عا جود کند افراطون **پنجم**
در شنیدن علاج در دکان که هر دم صاحب هوش را بیدار ارام از گوش بر دارد
و بکوشش از دکان گوش گیر محبت برای **چندیم** در کلک بر شقاق
که دست در کردن شقاق صحت که ده داند که بر نفس که فرور و مدد صیانت
و چون بری آید معوج ذبت **پنجم** در رشت با فاق رخ باریک که عا
صحت و حبس البول و فرقه البول که خوار ارام راحت و عافیت است **چندیم**
چون در خلوت خانه عالم خود است هر کسی را سینه و طبع و هر که در شورش
بسیار زن باشد که با و فو و کم رغبت مباشرت افشاده بوی بقراری
اختلاط مردان بشام ادراک او رسد و از چندن کل مباشرت بر کشت

نیم خلد نیم خاصیت او بر چند خاطر است که بوی بران یوسف را و یک
بطبقه را هم آغوش بدن حق بران محبت و قدر شناسان فرج محبت و
عافیت سازد و چون در دمان که نه خوش بود که اندو بوی شراب را نکند
چندیم در ذکر بزرگ نمودن ذکر و بره مندر نهال جو بار کعبه از سبیل
نهم در آبیاری کشت زار مع انزال و فرمان روایان محبت و وصال
بستم در پوشیدن رافضی که معاذ عقل در بایست که بچشم بکند و اظهار در و چند
که در وقت احتیاج خوردگی دهند پوشش که چندیم در وقت زواری
او بر چند خاطر است که لا فضا لا زواری از زواری آغوش خوش و بالیدن
اشناسان و ذکر هر یک از او بر مفودات و مرکبات که در فرج نمودن بدن
وصاف نمودن رخسار نظیر چندیم در دوم در آه را دو بر مفود که در
قوت باه لذت آگاه و برافروختن چهره تقویت این امر مباح دست زور بدامن
که در آن لایق و نهال هر یک در چرخ بدن و مانند چندیم در قطع کاک
صاحب ادراک که هیچ کمان صداوت آگاه از طلوع کاکب اختصار خبر از شد

از جانب زن تقصیر نباشد **نخ** و **یک** زن چربی خوشی باید بود بر کبر
بوی آن بدماغ زن رسد از جانب زن نباشد **نخ** و **یک** سبب را کوفته با نخ
بر کبر و بعد از آن شوره و را بکند که بوی از دمن و اواید از جانب زن باشد
صفت **چون** بهر سید **زن** زهره بر در و پنج پیشه بهر کبر
شعور و چنان هر و اوید با شنه چو دل کوفته و چش با شل کف گرفته
بجوش را شاول نمایند **صفت** که در باب بهر سید زن با شنه از
جرات میرزا هر مومن طبع است چون در دوسه روز مداومت نماید بصایت
الهی فرزند بهر سد مر و بر بدناشته کبر با جبار شنه صندل خید کل کا و زبان
کشنه عود واری سفوف که ده روزی یکبار با شنه متقال شنه الاغ
بنوشند و از ناست عظیم اجتناب نمایند **چون** **کثیر** **الغوا** که در این باب
عظیم دارد و مکرر تجویز رسیده از جرات حکیم عا و الدین است و مرد
باید که چند روزی که از این چون بخورد و خورده شود از خورده خیار و منزه
ومات و ترش و سبز با اجتناب نماید و غذای که مقوی باه و تقویت است
رسمه میل کند روزی که از این چون خواهد خورد اگر در این روز

نیم خلد نیم خاصیت او بر چند خاطر است که بوی بران یوسف را و یک
بطبقه را هم آغوش بدن حق بران محبت و قدر شناسان فرج محبت و
عافیت سازد و چون در دمان که نه خوش بود که اندو بوی شراب را نکند
چندیم در ذکر بزرگ نمودن ذکر و بره مندر نهال جو بار کعبه از سبیل
نهم در آبیاری کشت زار مع انزال و فرمان روایان محبت و وصال
بستم در پوشیدن رافضی که معاذ عقل در بایست که بچشم بکند و اظهار در و چند
که در وقت احتیاج خوردگی دهند پوشش که چندیم در وقت زواری
او بر چند خاطر است که لا فضا لا زواری از زواری آغوش خوش و بالیدن
اشناسان و ذکر هر یک از او بر مفودات و مرکبات که در فرج نمودن بدن
وصاف نمودن رخسار نظیر چندیم در دوم در آه را دو بر مفود که در
قوت باه لذت آگاه و برافروختن چهره تقویت این امر مباح دست زور بدامن
که در آن لایق و نهال هر یک در چرخ بدن و مانند چندیم در قطع کاک
صاحب ادراک که هیچ کمان صداوت آگاه از طلوع کاکب اختصار خبر از شد

در این کتاب
مطالعه
در این کتاب
مطالعه
در این کتاب
مطالعه

[illegible]

نیز بنده یافتند
بدره طایفه و در وقت
صند سفید در وقت
مستقر بر لب
دره مستقر
کشتی نریختن مستقر
کل بر صلی ارد
در ایشتم کند زمان
زمان بدین معنی
دارد
سرم از صف اول
و ان الوجاء
عوانش بدین معنی
معنی
و ان لغیر

۵۰

معز محمد علی خان

عاقرة حافره رغوان مصطكا عود بسبب از هر يك و شغال و نیم قریل
 فلفل غیر اشب کین چیر ابرشیم ابل بسد و مضا و و پنج مثقال بجن
 کنند خوشی کینغال و نیم از خوردن اغذیه ناموافق اجتناب نمایند **دیکر**
 نشاد و علاج مایه شراب و ابدیاء و کوش و از هر یکی اسلارون بورندک
 نیناع و توری سعد کوفه تخم بلیون حبستر مغیست سوادام مغیاضیل
 با یونز کینخرا ابل شدت بجن سازند از یک مثقال و نیم تا دو مثقال میتوان خورد
سجود دیکر از جربات حکیم ابوالکاسم خلعی دق است و بکندر کمر بخورد رسیده
 بکته و ال و شغال و نظیرت بهمین عید بهمین رخ مغیاضیل کمر جلقونه
 و از هر چه مرواید ناسفته ابل فلفل زخیل قریل و از هر چه جزو اعلی و وزن
 او و پنج از نرم کینبند و برینند و بعد از آن شغران را گرفته و در کلاب بکینند
 و تا چهار روز صبر کنند که بقدر حرارتش کم شود بعد از آن اجازت داخل نموده بر روی
 زنند تا یکسان شود و بعد از آن در مینا نموده تا چهل روز در میان جویگر دارند
 بعد از آن قضای چهل روز مرد و وزن طرف خواب نیمشغال تناول نمایند و از ترش
 و لینیات کلیه امتراز نمایند و تا یکماه از جماع اجتناب کنند و بعد از آن در شش کی

از هر یک دو مثال و نیم قرض
 کل بصد و هشتاد و پنج مثقال
 به ناموافق اجتناب نمایند **و دیگر**
 از ترسی اسب درون پور دران
 حبه مغز به سوزا دهم مغز اصل
 یک مثقال و نیم تا دو مثقال میتوان بود
 که حق است بقدر که بکار خود برسد
 پیش رخ مغز که در جلقوز
 اصل قرض جوز را اصل سوزان
 بخوران را که قند در کباب بخینند
 و بعد از آن اجزا را داخل نموده بر
 ده تا پهل روز و در میان چو کندارند و
 خواب بمغز تناول نمایند و از شش
 شاکب بخند و بعد از آن در شش که

بسم الله الرحمن الرحيم

پروان کرده جماع کند **نوع دیگر** پنجم ریم را بعد از حیض بخورد و بر کدو استن نمود و اگر
استن باشد نیفتد **نوع دیگر** استن قدری مشک و زعفران و زهره کرک اجزاء
مسواوی بامیزند و باره پنجم آلوده کرده بخورد و بر کدو چون جماع کند مطلب بفعول آید
نوع دیگر از محبات حکیم حمایت الله شیان است زهره کرک و آب پیچر و کوشننگ
سل الطیب حبه الغلغ بار و عن بلبلان چرب کرده بپاچ صوف بردار
بعد از آن صوف را بر دوشته جماع کند **نوع دیگر** سنبل و زعفران و صحرک مسوا
یکدیگر رسوده بار و عن نازون سرشته یا نیم آلوده بخورد و بر کدو چون با او سبانت
کشد نفع عظیم باشد **نوع دیگر** زهره کرک را با سیندن زان مالیه یا پیچر بخورد
دارد استن شود **نوع دیگر** روغن فرخوش را با بعد از آن کردن سر از حیض نشسته
فرزجه نماید استن شود **نوع دیگر** مایه فرخوش را با مشک و زعفران که مساوی هم
باشند زن بخورد و بر کدو استن شود و مایه فرخوش و سرکین و فرخوش و پنجم فرخوش
همه را بر هم زده بر دار و نافع است **نوع دیگر** صاف و عن شرب مشک جمیع
در شراب که ریخته اند و فرزجه نموده بر دارند و بر کدو استن شود و مایه فرخوش
پیدا زعفران سنبل الطیب جمیع را سپامیزند و در نعلکام آتس یا چ زن بخورد و بر کدو

افراتو
 سدر بقع
 از انجا با شکله
 و فله بخبر روبر
 یعنی از روبر
 کس و ط
 کس و ط
 و اشر
 بعد از
 با سحر
 بعد از
 زو

بہم رسیدن قرآن

آبش شود **نوع دیگر** است یا ناطق است شمشیر و کوشش و غنای کل سخن ز نبطی
 اجزا را هم پاییز و وزن بخود برگردانست **نوع دیگر** ماکول و موزان و قیل
 و نبات را از نبطه نماید نفع تمام بخشد **در خواص نباتات** حکمت شمسان و عشرت
 آئین و معوضات طمان لذت افزاین طلا را شکر قدرت قرین طلا و زعفران
 و نبطه غنچه مراح خاصیت ادویه آینه این روشش نموده از شمشیر باطل و زنا
اول یا طیل سرین را بر سره باید چهارغالی نهاده باشد که موی یا کجوش
 و نبطه و کفچه و قصب گاهی زیر و بالا زده چون کبک می آید غیر ضعیف دل
 را که در حوض موضع مخصوص بقدر و حوصله کشد شدم بدم بمشام آید شمشیر
 نافع بود **نوع دیگر** حب بلبلان جواهر را که در شمشیر باطل نماید و در
 مالیده بگذرانند تا خشک شود اجزای آن جمیع کند نفع خطیسم باید **نوع دیگر** غن
 کبک را بر قصب مالند و جمیع کنند **نوع دیگر** حب بلبلان دل را که و زهر و کرم و
 عمل و قصب لاد و جمیع کند و زهر هم سرد و دل شود **نوع دیگر** حب بلبلان و
 ازرق و جواهر را بر یک کینقال و هر یک را جدا جدا بکوبند و صلا نماید و در
 مخلوط نموده باشد را بر سرند و در قصب مالند و جمیع کند و چنان نماید که

[illegible]

५

مرغ ریزند و بعد از دور و نزدیک تر سبک و چندی و هر چند آب کمتر دهند بهتر باشد
و چندان آب نریزند که مرغ گندمها را بخورد و بعد از آن آن مرغ را بکشند و آب
کرده و دیگر روز دور و نزدیک آب را بخورد و می باید که بسیار بریان نشود
و هر چه دل و جگر و سبک است باید خورد و چیزی بغیر کب که مذکور در این روز خورده نشود
و مرغ را تمام بخورد و چند روز پیش از خوردن کب و بعد از خوردن بر سر نهان باید
و در این روز که کب میخورده باشد بغیر از کب مذکور هیچ چیز نباید خورد
و از سبزی و ترشی و ماست اجتناب تمام باید کرد و در وقت که کب بخورد
یک روز صبر کرده جمیع خنایه و در عرض خوردن کب هم جمیع ممنوع است بعد از آب
دور و صبر جمیع خنایه **فروع دیگر** کنند رکن رجا و شیر سر ساق قناری صغیر
انگلیغال کو فاش آب برک مورد مرغ خورده باشد پیش **فروع دیگر** که در این روز
فروع دیگر مقل از نع در سر که گفته شده بخورد و شیر مرغ سر ساق قناری صغیر
اگر مرغی بلبان یافت نشود و مرغی هم بدل میشود و اول شب فرزند را بر شوم
آلوده کرده بخورد و در وقت صبح فرزند را بر سر کرده جمیع کندی مطلب صفت
و این نهایت تجرب است اما از آن دو سر شبان فرزند را بر سر در و در شب هم در

شخص نفوسان در هر روز از کلام غرور است

[illegible]

تأش که بود کند و روز **دوم** در چشم است باید که بخار خارج نکند زکس غموز که مشوق
را و اول و حیران بود و کند **سید دهم ماه** در شقیقه ستاره غایت با نکش شهابان
خطوت مشاعر و فرشتید نگاه مطلوب را و بروی مطلب از **چهار دهم ماه** در بیکایت
که آید رخ از ندگانیت باید که عکس انرا خارج نماید و صیقل ببرد را بسک و ص سازد
پانزدهم ماه در فروشت که موی زکس را که پاشش را ورده باید بر سر خجده مشوق نشاند
کشش سر بر او قهقش را بر پاشان سازد **اما** چون روز شتر نرزد و باز از زیر شصت پای
راست تا فوق سر به این طریق بر میکند باید که آن عضو را بماند و بطریق مذکور جاع
کنند تا زایلیدن هر عضوی که دست پس قبول خاطر باشد **بخش دهم** در او رویه و معاین
و شرا و هوا و خواص مفهوما که درین امر نشاء جاع فرای بخشد **سخت چون مراد را بد**
مغروب کمالینو است و در خواص با نظیر است نقش را شش کند و اعصاب با غزلت و قوت
و در و شروت را زیاد کند و در خون قهر عظیم پیدا شود چنانچه خبر نزلت بر سر او آید و
که بخوبی بر رسیده مراد رسید مح مرجان اینگونه همین عین کالج که گویند و از فر
که باقی سیم که در این است این را درون هر یک صمغ عربی کشید این را که گفته
و چنانچه بعد از رجوع غسل کند و بر شند و در وقت خواب یک کمال این را بر این کمال
در چشم

۱۰۰
 ۱۰۱
 ۱۰۲
 ۱۰۳
 ۱۰۴
 ۱۰۵
 ۱۰۶
 ۱۰۷
 ۱۰۸
 ۱۰۹
 ۱۱۰
 ۱۱۱
 ۱۱۲
 ۱۱۳
 ۱۱۴
 ۱۱۵
 ۱۱۶
 ۱۱۷
 ۱۱۸
 ۱۱۹
 ۱۲۰
 ۱۲۱
 ۱۲۲
 ۱۲۳
 ۱۲۴
 ۱۲۵
 ۱۲۶
 ۱۲۷
 ۱۲۸
 ۱۲۹
 ۱۳۰
 ۱۳۱
 ۱۳۲
 ۱۳۳
 ۱۳۴
 ۱۳۵
 ۱۳۶
 ۱۳۷
 ۱۳۸
 ۱۳۹
 ۱۴۰
 ۱۴۱
 ۱۴۲
 ۱۴۳
 ۱۴۴
 ۱۴۵
 ۱۴۶
 ۱۴۷
 ۱۴۸
 ۱۴۹
 ۱۵۰
 ۱۵۱
 ۱۵۲
 ۱۵۳
 ۱۵۴
 ۱۵۵
 ۱۵۶
 ۱۵۷
 ۱۵۸
 ۱۵۹
 ۱۶۰
 ۱۶۱
 ۱۶۲
 ۱۶۳
 ۱۶۴
 ۱۶۵
 ۱۶۶
 ۱۶۷
 ۱۶۸
 ۱۶۹
 ۱۷۰
 ۱۷۱
 ۱۷۲
 ۱۷۳
 ۱۷۴
 ۱۷۵
 ۱۷۶
 ۱۷۷
 ۱۷۸
 ۱۷۹
 ۱۸۰
 ۱۸۱
 ۱۸۲
 ۱۸۳
 ۱۸۴
 ۱۸۵
 ۱۸۶
 ۱۸۷
 ۱۸۸
 ۱۸۹
 ۱۹۰
 ۱۹۱
 ۱۹۲
 ۱۹۳
 ۱۹۴
 ۱۹۵
 ۱۹۶
 ۱۹۷
 ۱۹۸
 ۱۹۹
 ۲۰۰
 ۲۰۱
 ۲۰۲
 ۲۰۳
 ۲۰۴
 ۲۰۵
 ۲۰۶
 ۲۰۷
 ۲۰۸
 ۲۰۹
 ۲۱۰
 ۲۱۱
 ۲۱۲
 ۲۱۳
 ۲۱۴
 ۲۱۵
 ۲۱۶
 ۲۱۷
 ۲۱۸
 ۲۱۹
 ۲۲۰
 ۲۲۱
 ۲۲۲
 ۲۲۳
 ۲۲۴
 ۲۲۵
 ۲۲۶
 ۲۲۷
 ۲۲۸
 ۲۲۹
 ۲۳۰
 ۲۳۱
 ۲۳۲
 ۲۳۳
 ۲۳۴
 ۲۳۵
 ۲۳۶
 ۲۳۷
 ۲۳۸
 ۲۳۹
 ۲۴۰
 ۲۴۱
 ۲۴۲
 ۲۴۳
 ۲۴۴
 ۲۴۵
 ۲۴۶
 ۲۴۷
 ۲۴۸
 ۲۴۹
 ۲۵۰
 ۲۵۱
 ۲۵۲
 ۲۵۳
 ۲۵۴
 ۲۵۵
 ۲۵۶
 ۲۵۷
 ۲۵۸
 ۲۵۹
 ۲۶۰
 ۲۶۱
 ۲۶۲
 ۲۶۳
 ۲۶۴
 ۲۶۵
 ۲۶۶
 ۲۶۷
 ۲۶۸
 ۲۶۹
 ۲۷۰
 ۲۷۱
 ۲۷۲
 ۲۷۳
 ۲۷۴
 ۲۷۵
 ۲۷۶
 ۲۷۷
 ۲۷۸
 ۲۷۹
 ۲۸۰
 ۲۸۱
 ۲۸۲
 ۲۸۳
 ۲۸۴
 ۲۸۵
 ۲۸۶
 ۲۸۷
 ۲۸۸
 ۲۸۹
 ۲۹۰
 ۲۹۱
 ۲۹۲
 ۲۹۳
 ۲۹۴
 ۲۹۵
 ۲۹۶
 ۲۹۷
 ۲۹۸
 ۲۹۹
 ۳۰۰
 ۳۰۱
 ۳۰۲
 ۳۰۳
 ۳۰۴
 ۳۰۵
 ۳۰۶
 ۳۰۷
 ۳۰۸
 ۳۰۹
 ۳۱۰
 ۳۱۱
 ۳۱۲
 ۳۱۳
 ۳۱۴
 ۳۱۵
 ۳۱۶
 ۳۱۷
 ۳۱۸
 ۳۱۹
 ۳۲۰
 ۳۲۱
 ۳۲۲
 ۳۲۳
 ۳۲۴
 ۳۲۵
 ۳۲۶
 ۳۲۷
 ۳۲۸
 ۳۲۹
 ۳۳۰
 ۳۳۱
 ۳۳۲
 ۳۳۳
 ۳۳۴
 ۳۳۵
 ۳۳۶
 ۳۳۷
 ۳۳۸
 ۳۳۹
 ۳۴۰
 ۳۴۱
 ۳۴۲
 ۳۴۳
 ۳۴۴
 ۳۴۵
 ۳۴۶
 ۳۴۷
 ۳۴۸
 ۳۴۹
 ۳۵۰
 ۳۵۱
 ۳۵۲
 ۳۵۳
 ۳۵۴
 ۳۵۵
 ۳۵۶
 ۳۵۷
 ۳۵۸
 ۳۵۹
 ۳۶۰
 ۳۶۱
 ۳۶۲
 ۳۶۳
 ۳۶۴
 ۳۶۵
 ۳۶۶
 ۳۶۷
 ۳۶۸
 ۳۶۹
 ۳۷۰
 ۳۷۱
 ۳۷۲
 ۳۷۳
 ۳۷۴
 ۳۷۵
 ۳۷۶
 ۳۷۷
 ۳۷۸
 ۳۷۹
 ۳۸۰
 ۳۸۱
 ۳۸۲
 ۳۸۳
 ۳۸۴
 ۳۸۵
 ۳۸۶
 ۳۸۷
 ۳۸۸
 ۳۸۹
 ۳۹۰
 ۳۹۱
 ۳۹۲
 ۳۹۳
 ۳۹۴
 ۳۹۵
 ۳۹۶
 ۳۹۷
 ۳۹۸
 ۳۹۹
 ۴۰۰
 ۴۰۱
 ۴۰۲
 ۴۰۳
 ۴۰۴
 ۴۰۵
 ۴۰۶
 ۴۰۷
 ۴۰۸
 ۴۰۹
 ۴۱۰
 ۴۱۱
 ۴۱۲
 ۴۱۳
 ۴۱۴
 ۴۱۵
 ۴۱۶
 ۴۱۷
 ۴۱۸
 ۴۱۹
 ۴۲۰
 ۴۲۱
 ۴۲۲
 ۴۲۳
 ۴۲۴
 ۴۲۵
 ۴۲۶
 ۴۲۷
 ۴۲۸
 ۴۲۹
 ۴۳۰
 ۴۳۱
 ۴۳۲
 ۴۳۳
 ۴۳۴
 ۴۳۵
 ۴۳۶
 ۴۳۷
 ۴۳۸
 ۴۳۹
 ۴۴۰
 ۴۴۱
 ۴۴۲
 ۴۴۳
 ۴۴۴
 ۴۴۵
 ۴۴۶
 ۴۴۷
 ۴۴۸
 ۴۴۹
 ۴۵۰
 ۴۵۱
 ۴۵۲
 ۴۵۳
 ۴۵۴
 ۴۵۵
 ۴۵۶
 ۴۵۷
 ۴۵۸
 ۴۵۹
 ۴۶۰
 ۴۶۱
 ۴۶۲
 ۴۶۳
 ۴۶۴
 ۴۶۵
 ۴۶۶
 ۴۶۷
 ۴۶۸
 ۴۶۹
 ۴۷۰
 ۴۷۱

در احوال و معاصی

مؤید

[illegible][illegible]

روئے دیگر

[illegible]

و با غسل برشته چون کنند و این بسیار آمده و
 قوت باه و نرمی و شفا و منفعت معده و کراهت بمیل الی
 فلفل را سهون تخم انیسون زیره کزانه در سرکه برپور
 فلفل خشک عود فلفل با به وزن غسل برشته بر روز
دگر حقه قوت باه و خفان و قوت معده و سایر
 است اگر بدهی ماد بخوبه قنصل تخم خرفه تخم کدو
 زیره کزانه تخم عنبدر و عن سم بر کنند
 و از کیمشک و بنم تاد و مشک تناول نمایند **و چون دگر**
 تخم حبه ثعلب شاقل مهر برین سرخ بهم بپزدان
 حاصصک حبه لثان تخم سدر تخم خرفه تخم شحم
 چون مغسول دانه سفید قندق تودر سرخ
 با مغسول کنجد تخم شست لسان العصاره حاصل
 بجات سمنه غسل و وزن او و برشته همچون غوزه
 و این باب قوت باه و افزونگی طبع است مغاصل

وفردن هس و طار هسند لره و بفرند بال کتفه و سونج

اردو معجون

مغرقله زده مغرسته مغرندیق مغرجلیند محمد الغلب جوز
سکه قریقل در حین میل بواجتمزدوک صد و اربعه سکه
نصفان ورق طلا عیار شرب ورق نقره نبات و دوزخ و سوزان
بکینه تخم جوجخ درم کوفه مکر پیخته در شیه کاه برشد در فرو کینه سکه
اینا بکینه تقویت ماه بتانداک نیاز سفید کینه غل و من باش آمده آمده
بجوش انداخته بام آب برآمده درم شاولین **مجنون** بکینه تقویت ماه
عاق و حافظ سفید زهر یک درم درم شافل تخم زردک قوفه زنجبیل هر یک یک
مقال کوفه و پیخته غل کوفه برابر مجموع برشد شربش بر غذا و شافل
شاولینند **دوا المشک** که بکینه قوت ماه فستق حنظل رابا سید و در آب
حکام تیغ کند و بنج روز که ازین آب خورده باشد و خشک شود و بار دیگر رابا
حنظل از ان و دوشال زنجبیل و عاق و حافظ کینه غل شکر او بر کوفه و پیخته
و با هم بامیزند و بعل کف کوفه بقوام آورده برشد و شربش شاولینند
مجنون دیگر بواسطه کی قطع رجولیت او شده باشد سود و دیو منی را زایده کند
تخم نیاز و تخم شکر کوندر تخم جوجخ هر تخم پنجاه حبه الغلب که نامش شافل

۱۰۰
 ۱۰۱
 ۱۰۲
 ۱۰۳
 ۱۰۴
 ۱۰۵
 ۱۰۶
 ۱۰۷
 ۱۰۸
 ۱۰۹
 ۱۱۰
 ۱۱۱
 ۱۱۲
 ۱۱۳
 ۱۱۴
 ۱۱۵
 ۱۱۶
 ۱۱۷
 ۱۱۸
 ۱۱۹
 ۱۲۰
 ۱۲۱
 ۱۲۲
 ۱۲۳
 ۱۲۴
 ۱۲۵
 ۱۲۶
 ۱۲۷
 ۱۲۸
 ۱۲۹
 ۱۳۰
 ۱۳۱
 ۱۳۲
 ۱۳۳
 ۱۳۴
 ۱۳۵
 ۱۳۶
 ۱۳۷
 ۱۳۸
 ۱۳۹
 ۱۴۰
 ۱۴۱
 ۱۴۲
 ۱۴۳
 ۱۴۴
 ۱۴۵
 ۱۴۶
 ۱۴۷
 ۱۴۸
 ۱۴۹
 ۱۵۰
 ۱۵۱
 ۱۵۲
 ۱۵۳
 ۱۵۴
 ۱۵۵
 ۱۵۶
 ۱۵۷
 ۱۵۸
 ۱۵۹
 ۱۶۰
 ۱۶۱
 ۱۶۲
 ۱۶۳
 ۱۶۴
 ۱۶۵
 ۱۶۶
 ۱۶۷
 ۱۶۸
 ۱۶۹
 ۱۷۰
 ۱۷۱
 ۱۷۲
 ۱۷۳
 ۱۷۴
 ۱۷۵
 ۱۷۶
 ۱۷۷
 ۱۷۸
 ۱۷۹
 ۱۸۰
 ۱۸۱
 ۱۸۲
 ۱۸۳
 ۱۸۴
 ۱۸۵
 ۱۸۶
 ۱۸۷
 ۱۸۸
 ۱۸۹
 ۱۹۰
 ۱۹۱
 ۱۹۲
 ۱۹۳
 ۱۹۴
 ۱۹۵
 ۱۹۶
 ۱۹۷
 ۱۹۸
 ۱۹۹
 ۲۰۰
 ۲۰۱
 ۲۰۲
 ۲۰۳
 ۲۰۴
 ۲۰۵
 ۲۰۶
 ۲۰۷
 ۲۰۸
 ۲۰۹
 ۲۱۰
 ۲۱۱
 ۲۱۲
 ۲۱۳
 ۲۱۴
 ۲۱۵
 ۲۱۶
 ۲۱۷
 ۲۱۸
 ۲۱۹
 ۲۲۰
 ۲۲۱
 ۲۲۲
 ۲۲۳
 ۲۲۴
 ۲۲۵
 ۲۲۶
 ۲۲۷
 ۲۲۸
 ۲۲۹
 ۲۳۰
 ۲۳۱
 ۲۳۲
 ۲۳۳
 ۲۳۴
 ۲۳۵
 ۲۳۶
 ۲۳۷
 ۲۳۸
 ۲۳۹
 ۲۴۰
 ۲۴۱
 ۲۴۲
 ۲۴۳
 ۲۴۴
 ۲۴۵
 ۲۴۶
 ۲۴۷
 ۲۴۸
 ۲۴۹
 ۲۵۰
 ۲۵۱
 ۲۵۲
 ۲۵۳
 ۲۵۴
 ۲۵۵
 ۲۵۶
 ۲۵۷
 ۲۵۸
 ۲۵۹
 ۲۶۰
 ۲۶۱
 ۲۶۲
 ۲۶۳
 ۲۶۴
 ۲۶۵
 ۲۶۶
 ۲۶۷
 ۲۶۸
 ۲۶۹
 ۲۷۰
 ۲۷۱
 ۲۷۲
 ۲۷۳
 ۲۷۴
 ۲۷۵
 ۲۷۶
 ۲۷۷
 ۲۷۸
 ۲۷۹
 ۲۸۰
 ۲۸۱
 ۲۸۲
 ۲۸۳
 ۲۸۴
 ۲۸۵
 ۲۸۶
 ۲۸۷
 ۲۸۸
 ۲۸۹
 ۲۹۰
 ۲۹۱
 ۲۹۲
 ۲۹۳
 ۲۹۴
 ۲۹۵
 ۲۹۶
 ۲۹۷
 ۲۹۸
 ۲۹۹
 ۳۰۰
 ۳۰۱
 ۳۰۲
 ۳۰۳
 ۳۰۴
 ۳۰۵
 ۳۰۶
 ۳۰۷
 ۳۰۸
 ۳۰۹
 ۳۱۰
 ۳۱۱
 ۳۱۲
 ۳۱۳
 ۳۱۴
 ۳۱۵
 ۳۱۶
 ۳۱۷
 ۳۱۸
 ۳۱۹
 ۳۲۰
 ۳۲۱
 ۳۲۲
 ۳۲۳
 ۳۲۴
 ۳۲۵
 ۳۲۶
 ۳۲۷
 ۳۲۸
 ۳۲۹
 ۳۳۰
 ۳۳۱
 ۳۳۲
 ۳۳۳
 ۳۳۴
 ۳۳۵
 ۳۳۶
 ۳۳۷
 ۳۳۸
 ۳۳۹
 ۳۴۰
 ۳۴۱
 ۳۴۲
 ۳۴۳
 ۳۴۴
 ۳۴۵
 ۳۴۶
 ۳۴۷
 ۳۴۸
 ۳۴۹
 ۳۵۰
 ۳۵۱
 ۳۵۲
 ۳۵۳
 ۳۵۴
 ۳۵۵
 ۳۵۶
 ۳۵۷
 ۳۵۸
 ۳۵۹
 ۳۶۰
 ۳۶۱
 ۳۶۲
 ۳۶۳
 ۳۶۴
 ۳۶۵
 ۳۶۶
 ۳۶۷
 ۳۶۸
 ۳۶۹
 ۳۷۰
 ۳۷۱
 ۳۷۲
 ۳۷۳
 ۳۷۴
 ۳۷۵
 ۳۷۶
 ۳۷۷
 ۳۷۸
 ۳۷۹
 ۳۸۰
 ۳۸۱
 ۳۸۲
 ۳۸۳
 ۳۸۴
 ۳۸۵
 ۳۸۶
 ۳۸۷
 ۳۸۸
 ۳۸۹
 ۳۹۰
 ۳۹۱
 ۳۹۲
 ۳۹۳
 ۳۹۴
 ۳۹۵
 ۳۹۶
 ۳۹۷
 ۳۹۸
 ۳۹۹
 ۴۰۰
 ۴۰۱
 ۴۰۲
 ۴۰۳
 ۴۰۴
 ۴۰۵
 ۴۰۶
 ۴۰۷
 ۴۰۸
 ۴۰۹
 ۴۱۰
 ۴۱۱
 ۴۱۲
 ۴۱۳
 ۴۱۴
 ۴۱۵
 ۴۱۶
 ۴۱۷
 ۴۱۸
 ۴۱۹
 ۴۲۰
 ۴۲۱
 ۴۲۲
 ۴۲۳
 ۴۲۴
 ۴۲۵
 ۴۲۶
 ۴۲۷
 ۴۲۸
 ۴۲۹
 ۴۳۰
 ۴۳۱
 ۴۳۲
 ۴۳۳
 ۴۳۴
 ۴۳۵
 ۴۳۶
 ۴۳۷
 ۴۳۸
 ۴۳۹
 ۴۴۰
 ۴۴۱
 ۴۴۲
 ۴۴۳
 ۴۴۴
 ۴۴۵
 ۴۴۶
 ۴۴۷
 ۴۴۸
 ۴۴۹
 ۴۵۰
 ۴۵۱
 ۴۵۲
 ۴۵۳
 ۴۵۴
 ۴۵۵
 ۴۵۶
 ۴۵۷
 ۴۵۸
 ۴۵۹
 ۴۶۰
 ۴۶۱
 ۴۶۲
 ۴۶۳
 ۴۶۴
 ۴۶۵
 ۴۶۶
 ۴۶۷
 ۴۶۸
 ۴۶۹
 ۴۷۰
 ۴۷۱

[illegible]

بسم الله الرحمن الرحيم
الحمد لله رب العالمين
والصلاة والسلام على
سيدنا محمد وآله الطيبين
الطاهرين

ادویه و معجون

نصف ستون عسل الطم بصل الفار هر یک یک مثقال کوفته و بچنه قطره کشیده
برابر جمع ادویه برشته در باد و در متقال شالو نمایند **معجون دیگر** که تقویت
جهاز کند نیم جوهر جوهر هر یک یک گرم کوفته بصل کف کشته برشته شتر از ان
هر سه روز در دم شالو نمایند **معجون دیگر** که تقویت باه لذت جلع و ده تخم جوهر
چون بوا تخم شکر در فلفل قند قرنفل خولجان تخم تره درخیل لیس به هر یک یک مثقال
کوفته و بچنه بصل کف کشته برابر جمع ادویه برشته شتر از ان دو در دم و در متقال
پست در دم شالو نمایند **معجون دیگر** که بجهت تقویت باه از جگر باشد
ابو سعید عود قاری رغن جوز بوا و از جبهه خار خیک سادع
همینا شطع بندر پست ترخ سح کر جو سادع قند شاد متقال ادویه
کوفته و بچنه با هم پیازند عسل کف کشته برابر جمع کرده بقوام آورند و برشته
در ماه در ظرف چیرازند و شتر بمتقال شالو نمایند **معجون دیگر** که بجهت تقویت باه
بکیر و آب سیب شیرین دو سبب مصر دوس با هم بکوت نند که بقوام بکیرازند
تا سرد شود و یک مثقال عسل شرب در ان میان کنند و با ماده دو در دم شالو کنند
معجون دیگر که تقویت باه از نیک و منی افزاید و تقویت جلع و ده و شتر بکوت کیرازند
انواعی از اینها در این کتاب مذکور است

معجون و ادویه

چون بیداری و شفا حاصل هر یک یک گرم در دم درخیل بهمن بنید نیم لیون هر یک یک
در خنجر قند هر یک یک گرم کوفته و بچنه بار و عن که جوهر کسند و سکر برابر جمع
کف کفته برشته و شتر در دم نافع بود **معجون دیگر** که در این باب داخل غلام
سبل الطیب به جوز و قرنفل و در این چنین هر یک یک گرم کف کشته و بچنه کیده کرده بخاندم
جدا جدا کوفته و بچنه با هم پیازند و کندر بچند در درون و درون و درون و درون و درون
برابر جمع برشته و شتر بمتقال شالو نمایند **معجون دیگر** که
تقویت باه کند و دماغ و جگر را نفع دهد و کیر کف کشته و جلع و ده و جلع
مغز دایم شیرین مغز خنجره حب از لم حب الحمر است که بجهت تقویت باه
کیر و جلع لعل بهمن سح و سفید از هر یک در دم ادویه را کوفته و بچنه مغز را
جدا جدا بکوبند و با هم پیازند و شتر بجمع بقوام آورده برشته شتر در دم
شالو نمایند **جوارش** که تقویت باه کند و آب مغز بوا و آب سیب لیس
از خنجر پیل و از جگر مطبوخ و منی قند و الیه هر یک در دم شالو کنند
قند برابر جمع را در کلاب حل کنند و بقوام آورده ادویه را با هم پیازند
و در بکیر کیرازند تا سرد شود و شتر بمتقال شالو نمایند **جوارش دیگر** که تقویت
انواعی از اینها در این کتاب مذکور است

بسم الله الرحمن الرحيم
الحمد لله رب العالمين
والصلاة والسلام على
سيدنا محمد وآله الطيبين
الطاهرين

بسم الله الرحمن الرحيم
الحمد لله رب العالمين
والصلاة والسلام على
سيدنا محمد وآله الطيبين
الطاهرين

معجون و ادویه

باه کند و در دماغ و نافع بود بکیر و نسیب می چند که خواهند پوست انرا باز
کنند و تخم و را بر وزن آن و کلاب پست کیر روی ان الیه بکوت کشند
که کلاب کم شود و قند چند که کف باشد داخل نموده چندان بکوت نند تا منعقد
و از انش فرو کشته تا سرد شود و این ادویه را کوفته و بچنه پیازند رغن از هر دو در دم
درخیل و در دم فرو صطک کاذبان عود قاری هر یک در دم برشته و شتر بجمع
بوقت استیجاس می نمایند **جوارش دیگر** که در این باب نفع تمام دارد قند دو در دم لیس
یک در دم رغن حل کرده قند برابر جمع بقوام آورده برشته شتر بمتقال شالو نمایند
جوارش که تقویت معده و ده و تقویت باه دهد و بسیار جلع کند قرنفل جوز بوا آب سیب
لسان العصار فرج از خنجر پیل و از جبهه خار خیک عود و منی رغن از هر یک یک مثقال
شکل کلاب ده متقال شالو در کلاب حل نمایند و عسل کف کشته بقوام آورده برشته
و در بکیر پیازند ریزه ریزه نمایند و میل کنند **معجون مخصوص** که بجهت تقویت باه از
جوابات بر خورن است و خواص بسیار دارد و جوهر رسیده بخود سیاه را در آب
بکیر بکینند تا آب از لب بکیر از ان خشک کنند و در رغن کافور نازده بکیر
بشکل از ان تخم زردک و صندل و کیر هر یک در متقال و از جگر و درون و درون و درون
انواعی از اینها در این کتاب مذکور است

معجون و ادویه

هر یک یک مثقال جوهر از هر دو صلا کرده با عسل کف کفته برشته و هر روز دو مثقال
باشد که تازه و جوشیده شالو نمایند **معجون دیگر** که بجهت تقویت باه عسل
ندارد از جبهه خار خیک که قطع جویست لیس شده با شربا رافعت و از جرات
میر و زعفران است شغاف در صد و جوی تخم شکر تخم کل سح تخم پیاز قند
ششخاش حید تخم تره بکیر تخم زردک تخم از خنجر لیس لیس لیس و شتر بجمع
ناف ستون عسل الطم بصل الفار هر یک یک مثقال کوفته و بچنه قطره کشیده
برابر جمع ادویه برشته در باد و در متقال شالو نمایند **معجون دیگر** که تقویت
جهاز کند نیم جوهر جوهر هر یک یک گرم کوفته بصل کف کشته برشته شتر از ان
هر سه روز در دم شالو نمایند **معجون دیگر** که تقویت باه لذت جلع و ده تخم جوهر
چون بوا تخم شکر در فلفل قند قرنفل خولجان تخم تره درخیل لیس به هر یک یک مثقال
کوفته و بچنه بصل کف کشته برابر جمع ادویه برشته شتر از ان دو در دم و در متقال
پست در دم شالو نمایند **معجون دیگر** که بجهت تقویت باه از جگر باشد
ابو سعید عود قاری رغن جوز بوا و از جبهه خار خیک سادع
همینا شطع بندر پست ترخ سح کر جو سادع قند شاد متقال ادویه
کوفته و بچنه با هم پیازند عسل کف کشته برابر جمع کرده بقوام آورند و برشته
در ماه در ظرف چیرازند و شتر بمتقال شالو نمایند **معجون دیگر** که بجهت تقویت باه
بکیر و آب سیب شیرین دو سبب مصر دوس با هم بکوت نند که بقوام بکیرازند
تا سرد شود و یک مثقال عسل شرب در ان میان کنند و با ماده دو در دم شالو کنند
معجون دیگر که تقویت باه از نیک و منی افزاید و تقویت جلع و ده و شتر بکوت کیرازند
انواعی از اینها در این کتاب مذکور است

بسم الله الرحمن الرحيم
الحمد لله رب العالمين
والصلاة والسلام على
سيدنا محمد وآله الطيبين
الطاهرين

بکری و بکری

در غسل داخل مقدار روغن لبان در وی چکانند و بر قیبط بالند چندان بر پایند
که بر مایل فرو نشینند هر چند جمیع برشته کنند شست او برشته ظاهر شود **نوع دیگر** لبان
یکدم با قندی مشک بید و در قیبط و خضید بالند چندان که خواهد چنانکه چون فاعل شود
و اگر همین را بر پای شد که بر مایل فرو نشینند **نوع دیگر** که در زهره که با روغن زردکس
یکدم نیم با هم پاشند و بر قیبط طلای که چند تا که خواهد جمیع کنند که غوطه از او برد
و خواهد فرو نشیند و اگر با آب سرد بشوید **نوع دیگر** که ذکر را حکم کند و در جمیع لذت بایم
یکدم و در لب یکدم که بگوید و باروغن که و سیامیند و بر قیبط بالند **نوع دیگر** نوره از میخ
نرم ساید و غسل کنند بر روز و خضید بالند چندان که ذکر را حکم کند که بستند چنانکه
که فرو نشیند یک شب نیز طلای نموده بشوید **نوع دیگر** که از هر قوتی تربت باید که بید که و خضید
بالند چندان که ذکر را حکم کند شمع بنفشه باید که بید که و کرده بپی رست بالند و چون از
جمیع فاعل شود باید که با آب سرد و ذکر را بشوید و اگر نه چنان را بر پای شد و از او برد
خارشت و بر لبان روغن زیت که شسته بر قیبط بالند از یک که رتبه قوت عظیم دهد و اگر نیم
کرم بالند بر خواهد بود **نوع دیگر** که زهره که با روغن سیاه میخ اول شست
قیبط بالند و بر لبان جمیع با روغن که ذکر را حکم کند قوت عظیم باید و وزن را از اندر لذت بکند

کچھ ہوتی

صفت زن

که پیشتر شود **چند دوازدهم در بیان حالت زبان و عا** **صفت** **برنزه** که در روی
و پوست روی و نرم آواز و گوشت او جدا اعتدال بود و دست و پای و کوبیک و دلیل
که از آن بر نبوت غالب بود و موضع مخصوص او گرم و بالذت باشد از ما بقر
او طلبیدن دل و ضعف جسم و در عاقلان باید که گوشت **صفت** **برنزه** باریک
اندام و بلند بالا کشیده ابرو و جعد موی و فراخ پیشانی و فراخ کام و خورد دندان
و باریک لب بود دلیل که از نبوت حریف و موضع مخصوص او دلیس تربت و از نبوت
ان زردی روی و حار و عت بکوبسیر بهر سه و همچنین زن بجن مردم زرد
فرغ شود **صفت** **برنزه** که در رو گوشت ده ابرو و فرغ کوتاه قامت و سرخ و غیر
و بزرگ سر و کلاه موی باشد دلیل آنست که نبوت حریف و لیکن پارس و ستود و
و نه از راه رفه و خوف مردم کند اما حالی در ضعف دل نباش **صفت** **برنزه** و فرغ
روی و چین بینی و سطل لب و پوست ابرو و خورد دندان و چشم و از رنگ و
کوچک و دم و نار پستان و باریک میان و نرم گوشت و نه و حاصل بود دلیلست
که موضع مخصوص او گرم و نبوت حریف و از جماع سیری نداشت باشد
و مادی صفت **برنزه** موی سفید کند و عت بکوبسیر و ضعف او سودا بهر سه **صفت**

(حدیث اربعہ)

هر زن که نکستیم و کش ده ابرو و بار یک موی و سیاه چشم و دل و قامت او یک
اعتدال بود حکیم ہماری گوید که پارسا و باصحت و ازین کار شایسته و دبا شرت این
قسم زن مرد را هیچ زیان نباشد **صفت** هر زنی که قامت او کوتاه و دور و پیکر
موی و خور و دندان باریک پستان و بزرگ ابرو و گردوی و سبک روح باشد
عمر او کرایا گوید که دلیلست که موضع مخصوص او گرم و نرم باشد و از نجهت او هیچ منفرت
برود نرسد **چند چاره بود برای تصایب از جمیع در بعضی اوقات** اما اگر در وقت طلوع و
غروب آفتاب جمیع کشته فرزندان را بوجو آورید و در هنگام جمیع در موضع مخصوص زنان
نگاه کردن چشم از زبان دارد و او را مکرر نگاه کند تا شب بیاور و فرزندان پستان او بشیم
شود و اگر کسی قصد کرده در این امر جمیع کند فرزندان را در وجود او یکدل شود و اگر شایسته
و ضرره دل جمیع کند چیدن دل فرزندان در وجود او یکصفت و ناکو باشد
بلکه جمیع کردن در حقیقت بهتر از فضل بهاریست و اعتدال و حال صحت دارد و اگر
که بزرگ و دل باشد و بعضی حکا گفته اند که این کار و بسته نیست زیرا که چون کسی را
استثنای صادق و غذای لایق و مطلوب موافق و نفس طالب باشد و در دل است
و قضیت به نهایت است حکم کار خوف و ضعف نباشد بکار مشغول شود و لیکن اگر ظاهر

28.

چگونه بود و جمیع در این صورت حضرت نه شسته باشد اما در آخر عمر ضرر او ظاهر شود و در روزی تابستان بسیار گرم و زمستان بسیار سرد و جمیع بسیار بد باشد هر چند نفس طالب باشد با عضای پنج بسیار رسد مگر کسی که دمای مزاج و شراب تور باشد و در فصل پاییز سرد و مضر تر از همه وقت است و در روز جمیع کردن بهتر از شست است **بلا** هر چند در جمیع احوال نقصان باشد چون اسباب پیش آمده و نفس طالب و مطلوب و خواه بود باشد در جمیع تقصیر نماید که در انهم نقص بسیار است و اگر در جمیع بسیار از غذا خوب مرا و مت و با نافع معین و ترکیب و در اول مثل نایت سیج حلال و نرسد بلکه لذت طرفین زیاده شود و بعضی مردم تشکلیف این کار کنند ضرر بسیار با عضای زیر رسد و نقصان کلی و در چنانچه تدارک آن بدستاری توان کرد و حوارت زیر را تحلیل دهد حکما گفته اند که از چند خبر غافل نتوان بود و سهل نباید گرفت که هر روز عظیم دارد و اول کسی که شسته می صادق و شسته باشد و هر ضم غذا با سانی کند و خود را از غذا نگاه دارد و عادت کند یکم خوردن و خود را کرسد و شستن که اعضا هر یک نسبت خود را نتواند گرفت بتمام اعضا نقصان دارد و دیگر جمیع نکردن که قطع فعل و پیوند شود دست تمام و در نقصان عظیم همسرتون در جمیع نگردد و

احضار

عادت کند بوقت تمساج شود اندک بکارد و وضو رکعی دارد و بکلی حقوق حاجت برطرف
شود و اگر فوخی جماع همسر بد چون اراده جماع کند در دم انزال و قضی است
اندریم بر سه ضعف مباشرت و ضعف چهار اندام بدانکه ضعف مباشرت از
ضعف چهار اندام بود اول ضعف دماغ دوم ضعف باه و ضعیف سیم از ضعف بکلی که
ضعف دل نشان است که باه بدقت و یاریک بود و برای نخورده و اندک منبر و فوخی نهال
و یاریک بزرگ داشتن نافع بود و معده را قوی کرد و اندک منبر چمن مناسب دلیل بر ضعف
است که جایگاه منبر سرد شده باشد همچو نهانی مناسب علاج باید کرد و اگر باه و حقیقه
یکس سرد شده باشد علامت او است که کمی دیر پیرون آید و اگر اندک پیرون آید
نمود و سرد و خمرده باشد علاج وی جوارش زرغونه و تخم بیل برورده بود اما
اگر سرد و خشک بود فن وی نه است که اینک نشان غلظت بود و خود را خمره
و خود را بضرورت بر آن نمیکند تا باشد علاج او غلظی که منقل علیه غرقان بود که پانه
منقرضه خشک و در کسب طبع نمایند و انور شیرین و آب پنهان و غلظت از عجان منقل
خورد و از زرغونه که آبی باشد اعلیه نمایند و اگر سرد فزون بود است سست و خمره
زرباغ عزیزن بود علاج او نه است که منقل و نمیکند و غلظی که منقل با خود و یک کور

اسکے صفحہ ۱۲۰ پر
میں نے ایک اور
نسخہ کی ایک اور
نسخہ کی ایک اور
نسخہ کی ایک اور

فوت پناه

[illegible]

قوله

انتقال کند یا بکشد شود و فطرتانه نیز کرده و رواندازد و بگذرد و در اینجا چینی و خندم و خولجیان
کوشت در وی ریزند و قوت باه و در آب میزنند و بدین روش طاورد و **مطبوخ** **دیگ** کویت بکشد
بروی بخار چند مرتبه بپزد و به بطاعتی از آنگاه که بکویت بگذرد وی اندازد و او را در دیگ کده
سردیگ را بپوشاند و آبش استاده است بخوشانند و مان در آن میان ریزند کده و در اینجا
نیکدام و خود مختار در وی ضم کنند و سردیگ را محکم بپوشند یا بخن شود و اگر ترش
میل کند مارنج که قند جاشنی او کرده بعد از اعتدال بگوید و دو قطب یا سخت کند و کده
قوت دهد چنانچه در نوبت جماعت کند هیچ گرفتاری نباشد و روش طاورد و **دیگ** بکشد
فرب بره و او را در دیگ دور کند چنانکه گوشت با مان در پیاز سفید و روغن و کتان بران
نماید پس در چینی و فلفل بر کد ام بگذرد با مشک کوفه و پنجه بران قیامت و با فطریه
بخورد و چون سبج خورده باشد شب آنگاه قوت عظیم طاعت نماید **فخ** **دیگ** ماه را ده یا
در همدوم جوز بران کرده و پنجه خورده و زده تخم دراو افکند تا بپزد شود و از عسل
صدوم شرب الی گوشت نماند و از پا کار شود قوت عظیم با **فخ** **دیگ** بکشد و پنجه گوشت
فرب و بگوید و بران کند و سه عدد زده تخم دراو افکند و قدر در چینی و خولجیان
اضافه نموده بخورد **طی** **دیگ** بکشد و مرغ خانی که بکویت چند بار از شکم آن بران

اور

اور و پس قطره چند که در کار بدوش که و ناز در درین زندگی در هم چون بندی و
 استار شکر طرز و اضافت نموده داده درم خشن از غفران ساید و در او صم کرده
 بمالند و مرغ را بمالک خشن کرده و رشور او بریند و بالای دیک و سر رشور را بمالند تا
 بریان شود و پس علمانی که کرده توی کند و کوکوش که در اندوگان کجور و مرغ او را کم
 و نرم نگه دارد و روی را سرخ کند **طریق دیگر** یکد و بقدر گوشت که میل نمیشد و حرا
 سازه و فشرده و کوش اندازد تا سرخ شود و گوشت را در وی فشرده میل نماید
نوع دیگر باده گوشت و بز کوفته در شکر که کرم کرده و در دم در صبی کوفته و در آن انگشت
 و در وی خشت یا سفال آب ناز سیده بریان کند و بخورد و نیم شرباب بدفع است
 میل نماید اثر عظیم باید **صفت کوک یکد گوشت باده دیگر** کوک و خرد و باقل و پیاز بمجوعه را
 در شکر که و کجشند تا محرق شود و بعد از آن از شیر سرپران آورده خوب بکشد و با هم مخلوط
 کرده پس چند عدد زرده تخم مرغ با دو سه حاره بقدر احتیاج بار و عن کدو را بریزند
 و کوک را سید برشته کنند **نوع دیگر** یکد باده جو و خرد و باقل و پیاز و پیاز بمجوعه
 تا محرق شود و بعد از آن بکوبند و باز زرده تخم مرغ مخلوط نمایند و بار و عن خوشبوی و دیگر که
 طایع نموده بجای نمک سنگ سفید و اصل و ادویه حاره بقدر احتیاج داخل نمایند و کوک

15

[illegible][illegible]

2

[illegible]

قوت باه

اتصال کند با کشته شود و فطرتا نه ریزه کرده درو اندازد و یکدرم و ارجینی و چندرم خولجان
و فطره دروی ریزه توت ماه و دود آب نیز بر سر او ریخته شود و او را در **مطبوع دیگر** که کبوتر یک
روی بخار چند فرساید و بعد با قدری آسکه که کبوتر یک روی اندازد و او را که در دی که ده
سرمه یک با بیهوش انداختن آسته است بخوشانند و مان در آن میان ریزه کرده و ارجینی
بیدم و خود معتز کرده دروی ضم کنند و سر دی که حکم می باشد تا بپخته شود اگر ترشی
بل کند تا پنج روزه جاشنی او کرده بعد از اعتدال میگوید و فطرتا سخت کند و او را
است و دهن چنانچه نوبت جماع کند هیچ فطره جوی نرسد و فطره او را در **مطبوع دیگر** که کبوتر
ببر برد و کما از وی که در کوه چنانکه کبوتر است بماند در میان سفید و مرغی که در آن بریان
برای ارجینی و فطره یکدرم یکدرم با مشک کوفته و چغندر آن فطرتا پند و با فطره
دو و چون صبح خورده باشد شبانهگاه توت عظیم ملاحظه نماید **فطره دیگر** که ماه را زده
و بعد هم جوز بریان کرده و پنج عدد زرده تخم در او افکند تا بپزد شود و از عصاره
در دم سر آب کور بپزید و از پکا شود توت عظیم با **فطره دیگر** که کبوتر یک روی کبوتر
و یکدوم و بریان کند و سه عدد زرده تخم در او افکند و قدر دراز صبر و فطره آن
ما را خورده و خورد **مطبوع دیگر** که کبوتر یکدوم و مرغ خاکی و کبوتر یک چند از شکم ایشان را و

اور

دولت علی

درم القعد

معالجہ بواسیر

کوفته نازک صلاصلا نمایند بعد از آن باست به کمک یک سب زرد بقدر کفوی هر روز صبح
بنهار پنج عدد و شب پنج عدد میل نمایند غذا چلو و روغن بنفشه را در روغن بر روی چلو
نهند و دو عدد زرد و نیم مرغ نیم پرشت بر روی ریخته میل نمایند و از خوردن در تنه
شد و باست و باقی شور و لعل و بار و سیر و کافور و اسفند را با آنها چشما بنمایند و خوردن کنند
و هر قسم بول را که میل نمایند است **شافیه چینه و بیه** این زهرت صبر زرد و مردار سنگ
جدا جدا صلاصلا کرده و روغن کاه و هر هم ساخته عمل نمایند **دیو و کج و بیه و بیه و بیه**
که را صلاصلا کرده باب دهن شافیه بریزند که اسفند عمل نمایند و هر چند شافیه که بزرگ
که کمینه شود بهتر خواهد بود **دیو و کج و بیه و بیه** علی شقایق خشک کرده و مورب بنمایند و برشته پذیر
آنست که اول کل شقایق بر روی را سوخته جدا جدا صلاصلا نموده بعد از آن با بیه و غسل
و بگویند که بطریق هر هم شود و در موضع خشک دارد و بگذارد و چون چند مرتبه چنین کنند
بر طرف نشود **دیو و کج و بیه و بیه و بیه** جنبی آنرا که گویند که مقعد باشد و لولو
آنرا که گویند که بر خارج مقعد باشد علاج آن صبر سوخته و مردار سنگ فراوان و در کچلی آن
کرده و در کنارش که بزرگ بود و از آنکه خشک شود بهتر خواهد بود **دیو و کج و بیه و بیه** معالج بیه که بادی گویند
که ورم و باد داشته باشد که آن مشترب کرده و روغن آن ده مشترب و روغن بادام شیرین
در آنکه

[illegible]

معالجہ بواسیر

Р. 5

و در مقابل بر یک راجد اجداد کجوش غذا کرده و فکر کند و بعد از آن با هم کجوشانند و فو
کیرند بگذرانند که بستر شود بعد از آن با کل بنده اند که در بر دارند چنان چون دوسر بوب
چنان کنند بر طرف شود **نوع دیگر** بوا سیر کجوش کند و بسیار ورم کند و در دوشته باشد
علیه را بگویند و بر سینه را بدوشته نامند که ناید و بگویند که مثل سر هم شود و بعد از آن تابن و
خارج مقعد و بجای ورم داشته باشد **نوع دیگر** کجوش کند در زیر صاحب بوسیر کند
نفع عظیم شد و هر قسم بوسیر که بوده باشد خوردن کند نافع است و راه دیگر که
و بوزن او خواه چغیرن نافع است **نوع دیگر** پوست پلنگ را انداخته صاحب بوسیر را
زیر جامن و دوسر روز در بالای او نشاند نافع است **نوع دیگر** صوف طلس بریزد
بر شمش با دخیان خشک کرده افیون مصر را بر یک قدر بسوزند و بگویند و از آنجا
را در کافور کسیرند و در آن را بار وغن بادام و روغن فانیق چوب کرده بر آن نهند
نوع دیگر که بجهت بوسیر و اورام مقعد نافع است و بادا بشکند و خون بوا سیر را
باز دارد پوست بلیله کالی پوست بلیله سیاه را بشویند و شمش پندارند و شمش پندارند
ریحان مثل انزیر و مثل راداب که نعل نموده با مثل دو وزن او در برشته
و اگر راداض و فواکه که مثل انزیر باشد با آب سیل نمایند بواسطه بوسیر بادی
و فواکه که مثل انزیر باشد با آب سیل نمایند بواسطه بوسیر بادی

[illegible]

معالجہ ہائیکر

[illegible][illegible]

سیرانوالہجر

۱۰۰

[illegible][illegible]

این که در این کتاب
نویسیده است
در این کتاب
نویسیده است
در این کتاب
نویسیده است

در این کتاب
نویسیده است
در این کتاب
نویسیده است
در این کتاب
نویسیده است

در این کتاب
نویسیده است
در این کتاب
نویسیده است

در این کتاب
نویسیده است
در این کتاب
نویسیده است
در این کتاب
نویسیده است

در این کتاب
نویسیده است

در این کتاب
نویسیده است

در این کتاب
نویسیده است
در این کتاب
نویسیده است
در این کتاب
نویسیده است

در این کتاب
نویسیده است
در این کتاب
نویسیده است
در این کتاب
نویسیده است

در این کتاب
نویسیده است

[illegible]

معجون حبس بر آتش جلوب هر روز را که خفته شود چون دواست نماید فرزند شود
 عطش را می بیند قاعه خونی می ترسد بیدار را زانکه اینو روی
 زیناد که حبس قفس سبب الطیب سید صبر استادن در افعل
 زغفران مصطفی دانه زنجبیل سدر صابون سوره ایس در حبس
 حبس عویسان بر بنجین سحر کوفه اشمندر حبس عرق مشک
 کلاب عقل مصفی معجون از عود و خانی در آب است به دوا دهنه و مغز را پاک کند
 نوقه تمام آورد و دیگر دهنه و مغز را قوت دهد
 مغز خمره مغز خیار اصل کس سید قفس فلفل سید کس حبس
 عاقره قفسه تر زعفران کدو بر مصطفی عود قاری بلبلون
 بزیان بهین تودین لیل العاصه مشک میر بر بر زرمباد
 جرات شد حبس فلفل کدو سبز کربا خونی مرر جوزوا در افعل
 حبس لزم مغز اصل حبس لثام قفسه کدو مغز کفنگ اشتر غار شب
 مشک خردل مغز غنونه کل شک قفس افعر سفیدور آب سب
 کلاب عرق مشک عقل دوزن ادویه دوا و مغز حبس برشته معجون سازند

[illegible]

فلفل گرد دار فلفل بوزدان زنجبیل دانه بسیار بنظر صندر کوبیدن
 شاقول مر لسان العصاره مؤثر فلفل کبود فلفل خشک کیمیا کیمیا
 رومن بادام قدی غسل مصفی سه وزن ادویه دار وادرا کوفته و پخته بعل برشته
 میوه کاج و قهوه بون را در این کوبند و در این دار وادرا کوفته و پخته بعل برشته
 مؤثر بخله زهریان زعفران کثیرا کاسنج غسل مصفی سه وزن ادویه
 مؤثر و کثرت در این دار وادرا کوفته و پخته بعل برشته
 باقوت زرد و فلفل میوه زرد و زرد باقوت زرد و فلفل میوه زرد
 پوست لیمو کافوران صندلین دارچینر الیقه عصاره شکر حلوان در
 عود حاتم کافور زعفران عزیز شنب مشک خالص و ورق طلا و ورق نقره
 شرباب خاص شرباب سبیل الطیب فاقه کیمیا حیدریت غسل مصفی
 قوت این ناسیل بقیت مؤثر و قوت فلفل کوبیده و زنجبیل کوبیده
 طیارش کثیر بریان صندل معمر زعفران مرزوق کیمیا شرباب عرق پودر
 قوت داخل ناید مؤثر باقوت زرد و فلفل کوبیده و زنجبیل کوبیده
 باقوت زرد و فلفل کوبیده و زنجبیل کوبیده و زنجبیل کوبیده
 باقوت زرد و فلفل کوبیده و زنجبیل کوبیده و زنجبیل کوبیده

در او که بر اثر زخمان اصل السوس عمل **معون** فی رفع الصرع
 میزند بر ریه السوس سید و در فلفل میساید افیون و غصیان
 سنبل الطیب جوهر شکر و زباد و روغن مروارید مرکب
 عمل معون او را کوفته و شکر لعل برشته **معون** مستقر مولای اعظم
 و بقره الزمان حال السوس بعد از آن معین السوس الی بن الطب که باه را قوت نام دهد
 در باطن معین نام نیست و نبوت زبانه کند سفید و حبه شکر سفید و سیر
 پودان هر سه هر سه پودان سید و در سیر که میسر می شود
 سیرالم معین و در سیرالم سیرالم سیرالم سیرالم سیرالم سیرالم
 زرشک و در فلفل شکر و سیرالم شکر و سیرالم شکر
 کافور و در سیرالم سیرالم سیرالم سیرالم سیرالم سیرالم
 شکر و در فلفل شکر و سیرالم شکر و سیرالم شکر
 زرشک و در سیرالم سیرالم سیرالم سیرالم سیرالم سیرالم
 عود و سیرالم سیرالم سیرالم سیرالم سیرالم سیرالم
 شکر و در فلفل شکر و سیرالم شکر و سیرالم شکر

اولی تب الفوق و غیره در او که **معون** فی رفع الصرع
 میزند بر ریه السوس سید و در فلفل میساید افیون و غصیان
 در او اولی که قیاس را کند و دوم او قیاس می کند سیرالم سیرالم
 قوت دهد چهارم نبوت زبانه کند پنجم نبوت زبانه کند ششم در سیرالم سیرالم
 دوستی و در دل زان بفرماند مروارید بفرماند سیرالم سیرالم سیرالم
 کافور اصل السوس سیرالم سیرالم سیرالم سیرالم سیرالم سیرالم
 در سیرالم سیرالم سیرالم سیرالم سیرالم سیرالم سیرالم
معون تب و تب سیرالم سیرالم سیرالم سیرالم سیرالم سیرالم
 در فلفل فلفل سیرالم سیرالم سیرالم سیرالم سیرالم سیرالم
 بفرماند سیرالم سیرالم سیرالم سیرالم سیرالم سیرالم
 معون سیرالم سیرالم سیرالم سیرالم سیرالم سیرالم
 پودان سیرالم سیرالم سیرالم سیرالم سیرالم سیرالم
 زرشک سیرالم سیرالم سیرالم سیرالم سیرالم سیرالم
 عمل **معون** سیرالم سیرالم سیرالم سیرالم سیرالم سیرالم

در او که بر اثر زخمان اصل السوس عمل
 میزند بر ریه السوس سید و در فلفل میساید افیون و غصیان
 در او اولی که قیاس را کند و دوم او قیاس می کند سیرالم سیرالم
 قوت دهد چهارم نبوت زبانه کند پنجم نبوت زبانه کند ششم در سیرالم سیرالم
 دوستی و در دل زان بفرماند مروارید بفرماند سیرالم سیرالم سیرالم
 کافور اصل السوس سیرالم سیرالم سیرالم سیرالم سیرالم سیرالم
 در سیرالم سیرالم سیرالم سیرالم سیرالم سیرالم سیرالم
معون تب و تب سیرالم سیرالم سیرالم سیرالم سیرالم سیرالم
 در فلفل فلفل سیرالم سیرالم سیرالم سیرالم سیرالم سیرالم
 بفرماند سیرالم سیرالم سیرالم سیرالم سیرالم سیرالم
 معون سیرالم سیرالم سیرالم سیرالم سیرالم سیرالم
 پودان سیرالم سیرالم سیرالم سیرالم سیرالم سیرالم
 زرشک سیرالم سیرالم سیرالم سیرالم سیرالم سیرالم
 عمل **معون** سیرالم سیرالم سیرالم سیرالم سیرالم سیرالم

با نوازه مصطفی حبیب الله کبیر بلبله سیاه پوست بلبله الله معنی
 و **معون** فی رفع الصرع میزند بر ریه السوس سید و در فلفل میساید افیون و غصیان
 افیون جوهر شکر و زباد و روغن مروارید مرکب
 عمل معون او را کوفته و شکر لعل برشته **معون** مستقر مولای اعظم
 و بقره الزمان حال السوس بعد از آن معین السوس الی بن الطب که باه را قوت نام دهد
 در باطن معین نام نیست و نبوت زبانه کند سفید و حبه شکر سفید و سیر
 پودان هر سه هر سه پودان سید و در سیرالم که میسر می شود
 سیرالم معین و در سیرالم سیرالم سیرالم سیرالم سیرالم سیرالم
 زرشک و در فلفل شکر و سیرالم شکر و سیرالم شکر
 کافور و در سیرالم سیرالم سیرالم سیرالم سیرالم سیرالم
 شکر و در فلفل شکر و سیرالم شکر و سیرالم شکر
 زرشک و در سیرالم سیرالم سیرالم سیرالم سیرالم سیرالم
 عود و سیرالم سیرالم سیرالم سیرالم سیرالم سیرالم
 شکر و در فلفل شکر و سیرالم شکر و سیرالم شکر

زربار و روغن فلفل کبیر بلبله سیاه پوست بلبله الله معنی
 و **معون** فی رفع الصرع میزند بر ریه السوس سید و در فلفل میساید افیون و غصیان
 افیون جوهر شکر و زباد و روغن مروارید مرکب
 عمل معون او را کوفته و شکر لعل برشته **معون** مستقر مولای اعظم
 و بقره الزمان حال السوس بعد از آن معین السوس الی بن الطب که باه را قوت نام دهد
 در باطن معین نام نیست و نبوت زبانه کند سفید و حبه شکر سفید و سیر
 پودان هر سه هر سه پودان سید و در سیرالم که میسر می شود
 سیرالم معین و در سیرالم سیرالم سیرالم سیرالم سیرالم سیرالم
 زرشک و در فلفل شکر و سیرالم شکر و سیرالم شکر
 کافور و در سیرالم سیرالم سیرالم سیرالم سیرالم سیرالم
 شکر و در فلفل شکر و سیرالم شکر و سیرالم شکر
 زرشک و در سیرالم سیرالم سیرالم سیرالم سیرالم سیرالم
 عود و سیرالم سیرالم سیرالم سیرالم سیرالم سیرالم
 شکر و در فلفل شکر و سیرالم شکر و سیرالم شکر

پنجم اول بود **نیکی** که اگر زجره در ده بار بر سر زمره دعا شود و چون باقی اندازد که مال ایله
نیکی دیگر اگر چه در او بر دندان نهند در ساعت این بر او در ده انگه و در کنگه **نیکی** دیگر اگر گشت
 در ریه بخورد ادر نهد کنگه شود **نیکی** دیگر اگر بستان چو کوفتی وغایه اورا بد و نه خوردن
 بقی شود بجزبت **نیکی** دیگر اگر کمر کش بقی و در ثواب کند و بخورد ادر و دند ز دست شود چنانکه
 چند روز بهوش نماند **نیکی** دیگر اگر کوبین قبل زن بود بکر و دهان شود **نیکی** دیگر اگر کوفه در سب در
 کوفتی که در دندان روزی ده **نیکی** دیگر اگر زهر که در زن بود بکر در فوج او شکست **نیکی** دیگر
 و در دندان سب زهره قحت و اگر با روشنی بر دندان سب بکشد مالان ادر در سب زن دانه نم شود
نیکی دیگر اگر زهر سب در زن بخورد و در دهان بکشد **نیکی** دیگر اگر آب گرم بر سب بر زن زهره
 ادر در سب و بعد از آنکه صابون بر او در دهان زد که اول باشد و از آنکه از او برود **نیکی** دیگر
 اگر کوبین بر او در سب بد و بر شوخی که مورسند در سب زهره حلاقی که در کمر مورس بر او موضع
 نمیزند و بجزبت **نیکی** دیگر اگر کوبیم بر او در فوج از او بعد باشد که کنگه نشان و فم و از او را
 بر او مورس بر او موضع بر او بد و کسته ده شود و فوج در **نیکی** دیگر اگر زهره و کلان در سب
 فست کند و بعد از هر که کوفه بر او بد و بسبب کنگه و حجب زن در سب بر او موضع در سب
 و وقت ثواب خوردن که را در آن نگاه دارد در دست نموند و بجزبت **نیکی** دیگر

کتابخانه

اگر کین بیدار باشد شعله کند را میل نماید و سودمند بود **نفع دیگر** اگر کفوان را بر سر پا
ببازند و بپزد و او را در غنجد بر سر کفکی اتش مانند نافع باشد و در وید شود **نفع دیگر**
کفوان کبوتر یک بر هوا کنند و بر کافور غنجد چون خشک شود و در غنجد که بگذارد است
نوشته شود و کافور غنجد باشد کوبند چون کوبه می شود و دیگر روایات گفته اند که
نفع دیگر اگر به او را کین کبوتر بخورند اثر کفکها و دیگر که که بر سر سبزه باشد را میل نماید
نفع دیگر اگر کفکست بدیل در اخیه خنک کند و بپزد و او را در غنجد بپزد و به پزیزد
نفع دیگر که روایات دیگر او بپزند **نفع دیگر** اگر زهر بر سر باشد و در غنجد بپزند نه نفع
بر کبوتر و سهل و آسان بر او **نفع دیگر** اگر کزنده را در غنجد زیت بپزند و کبوتر دم کزنده
نهند در او ان کس شود **نفع دیگر** اگر انیون را بر کبوتر بپزد و کبوتر کزنده که زهر عظامه
در او مانده شود **نفع دیگر** اگر کبوتر غنجد کوفته بر سر کافور غنجد و قی بند باشد
باشد و زهر شود **نفع دیگر** اگر به غنجد بپزند را بر سر روان کزنده و نفع بسیار در دراز
زمان بر او **نفع دیگر** اگر به غنجد بپزند با نیک و وینر زهر بر دست نماند و در ویک
بوشان و در غنجد چون فرو بپزند نمود **نفع دیگر** اگر به غنجد را در غنجد کسند بپزند
بپزیزد و زیت کوبد را بر او **نفع دیگر** اگر به غنجد بر او کرده همان کوم با زهر غنجد کزنده

نموده را بگزید و در واقع لذت بپذیرید **نفع دگر** اگر زنونک در باب فحش کند و با فو
بهم بماند و در وطن نموده ثم غرر دعا الشعلب ملا نماید سر ارد و مجرب
اگر در فحش بچوب خود با نام استر در خانه و در کدو خوره از باقی بر طرف شود و مجرب
فصل پنجم در باب طهارت و شکار اگر بختی در کافور بکیوب بند و در کافور
بر باغ و ششانه خورن بازماند **نفع دگر** اگر با ب نامی از سرخ الوده خورد انار نند که
رنگ ان را تا بی نام **نفع دگر** اگر کلک انار و حلا ان بیدر کس بخورد قی چادر
نفع دگر اگر تنق ان غریب بند و بخورد که گندم کند و اسهال او را **نفع دگر** اگر انار در
در فحش آب گرم فرو برند و در انهار تبا نه **نفع دگر** برک زیتون که بر کزنده که
کودم نمند و در سکن کنند و در وطن زیتون همین عمل نماید **نفع دگر** اگر سیب با روغن
زیتون بماند و بر قن مالند و در آب سرد نشیند سره بر کس اثر کند و بر قن اعطه ملا
نماید و بخورد و در آخرت سره امین باشد و وقت سره در میان **نفع دگر** اگر انار
فحش و مغز جز و برک صواب فحش در هم بگویند و بخورند از زهر فانی فاصل نمند
نفع دگر اگر آب سیب ترش ناخته بخورند زهر کشنده کار کنند **نفع دگر** اگر سیب را
در زرب اندازند اگر شراب فاصل باشد بر سرد آب است و اگر کوه را مانند در

[illegible]

[illegible]

مفتوح

مستغفور خوش کند و آن نظر میده تریه خام و میگردم و در چنین وقتیدم و همان بر سر زبانه کند
و دیگر بکش و در وجود و جان قوت دهد که اگر به کسی حاجت کند نشان میاورد
در آنکه در بر او می کند و خصال را برود و بر شوق و دلش نماید **نوع دیگر** ایشان بره
قرینه دارند جدا کنند و بر وضو هر زبانه کند پس بگردم و در چنین وقتیدم و غرض و نیتدم
فاشنگ و خود باید و در در کند و با شک مستغفور خوش و بخورد و خدای قوت دهد که
هر چند خواهد می حاجت نماید و آن وقت و آن فراموش کند و معصوم را قوت کند و کرده و لازم نماید
نوع دیگر در وادانست و در چشم می افروشد و راب شک ترنم چشم کند و در خد
ده خود غایت و غیر نموده اند **نوع دیگر در دفع بلیه** که وایا کند و او را با جادو ب و اشی او
کند و غلب و در بر زدن و دشت بکش و مورانی کرده برودن که کند و جان نمیدهند
که بویان نشیند باری که معصوم کند بر معصوم نشیند و لایف بر کشیده و تری کند و عرق و زربانی
فک خود را کوفت بکار نایل شود و بر جبهه شمره **در باب خردند از تجربیات بر و در علی سکن ابله**
بنشیند و او را سر برینند و او را سر برینند و او را سر برینند و او را سر برینند
و این شایف سازند و بعد از آنکه در حوض یک شایف را در درم کنار و چون آب شود و در
کنار و چون آب شایف را در درم آب شایف محبت و افشور و ایدم که کند و در علم خردند

نوع دروغ **دوم** کوهانی است که بعد از مردم گوید مردم را خبر بران موضع که در آنجا
زنده در آن کوه است بعد از آن که مردم را خبر دارد نوعی خبر را که گفتن بران موضع که در آن
دروم متعین شود بر او نهی و ترسیت ظاهر شود **نوع دیگر** سخن بزرگ و بزرگتر متعاقب
کرده بشن احوالی یا بد را می شود **نوع دیگر** که گوید و کوه را نگاه و اقامت فتنه می سازند و دیگر
نیز آن خود بزرگست **نوع دیگر** دروغ **سوم** که گوید که بخت که در آن طول و بزرگتر عقی او باشد
و باقی باشد ناسخ شود پس آنرا نکند با حلف پسندید بر کنند و ای به برادر صاف انداخته
مسئله را بر او باشد و حلف و دیگر بر او گرفته معنی که دروغی از او در بر حلف فتنه شود
ان حلف بکسی را می شود **نوع دیگر** **دوم** که می گوید و دروغ را می گوید که کوه را کوه
که یک نفر است یا چند مردم گوید مردم را دروغ می گوید **نوع دیگر** **نوع دیگر** که می گوید که کوه را کوه
برواج غالب شود و دست خود می کشد بکند نه می گوید که کوه را کوه است پس آنرا دروغ
و چون اطراف او را می بیند و در آن کوه که طفل می نماید که ایده و چنانچه در روز نشسته
باز می بیند علی یا بد خوب شود و بزرگست **نوع دیگر** که دروغ می گوید و دروغ را دروغ می گوید
و معطل دروغ می گوید که دروغ می گوید که دروغ می گوید که دروغ می گوید که دروغ می گوید
بزرگست و دروغ می گوید که دروغ می گوید که دروغ می گوید که دروغ می گوید که دروغ می گوید

اربابیت پرستی

[illegible]

انکشاف

اندکی در غزلان با او قسم نهند فسق نشود و در نهایت خوب بود و بدار بهانه
باب در بیان سماع ادویه و اغذیه و اشبه به مغزده و مرکب شده که منافع او
 بجزیه در آمده باشد چه در کتب بها بسیار اسما ادویه مذکور است و ما هی الا
 اسما سیستوما انتم و آبا و اعمام نمانده است و همچنین بسیار در عبارت
 بصحیف و کوفی واقع شده و کتب بها مملو با کاتب گشته و اعما نمانده و
 جمله کثرون الکلم عن مواضعها شده اما بجز حقیر درین کتاب ذکر کرده است
 بیان واقعات و بجز کرده مستغنیا بانه العلی العظیم چون بعضی واقعات
 و افعال ادویه عبارت و الفاظ چند مذکور است که مشهور نیست قبل از ترجمه
 بیان آن الفاظ و اجابت همچنان که میگویند که این دو احوال است و آن
 مقطع است و این بیکدیگر است و آن بد و درجه است و مثل بنظر
 اول بیان آن الفاظ کرده در معصوم و شرح کنیم و بطریق حروف تهی بیان
 کرده میشود دانش الله تعالی و بانه التوفیق و التکلیل **ملطف** انت که اخلاط
 را قیق کرده اند همچون زوفا و محمل انت که اخلاط را بطریق قیق از آن موضع
 همچون باوند و حالی انت که رطوبت را بر اثر از سطح عضو دور کند همچون **عسل** و **عش**

انت که سطح عضوا مختلف الیوام کرده چون مغضض و منقبض انت که ماده را
 از جفاری و منده عضو پاک کنه همچون اسطوخودوس و لبان انت که لایه
 و گشتن عضوا را زایل کرده همچون بنفشه و مصلب انت که لیت عضوا را
 کند و منقبض انت که تعدیل افروم | خلط اکنده اگر غلیظ باشد رفیق کرده اند اگر
 رفیق باشد غلیظ کرده اند تا هینا باشد برای دفع همچون شراب بنفشه و مصطط
 انت که رطوبات غلیظ را آن عضو جدا کرده اند و جاذب انت که در هر یک
 ماده کنه بوضع و دفع انت که باز کرده اند ماده از آن موضع طارد انت
 که راجع را تحلیل کنه همچون سذاب و محجم انت که جذب خون کند لایه هر عضو
 همچون زنجبیل و منقبض انت که جذب احتلاطه کنه چنان که عضو را در
 همچون بلادر و اکال انت که گوشت را بیدار کند از بیداری و کاو
 انت که جرات را بسوزد و خشک کنه همچون زاج مفقوی انت که عضوا را بطل
 آرد تا هدی که قبول داده شود به نیکه همچون روغن کل و منقبض انت که نفوذ دل کند
 همچون عزرائق و تریاق و لانت که دفع عموما کنه همچون بازر حیوانی محد
 انت که گوشت جس و حرکت را نقصان کند همچون افینون و بذر البیض منقبض انت که

بعضی

[illegible]

تجربیل و طباشیر و اگر احوال کیفیت کند و محسوس شود و بعد هلاک نیز رساند آنرا
در جراحی خوانند همچون زنیون و افیون و آنکه هر در دراز نیز مزه است اول و وسط
و آخر مثلاً که اول درجه اول و وسط درجه اول و آخر درجه اول و همچنین در درجه
دوم و سیم و چهارم نیز اعتبار باید کرد و دو آتاق درجه چهارم نیز مزه هلاک کننده است
فصل چون درین کتاب الغذیه موزون کرده اند و میگویند بسیار کردن بعضی صفت
او واجب است مثل غلیظ و لطیف و کثیر الغذا و قليل الغذا و ما بین آن غذا و غلیظ است
که از وی خون غلیظ متولد شود چون گوشت کاه و لطیف است که از وی خون قوی
متولد شود چون گوشت مرغ و غذا متوسط است که از وی خون گرم متولد میشود غلیظ
باشد و در رفیق چون گوشت کوسفند که غذا و کثیر الغذا است که اکثر اجزای او
خون شود چون زرده مرغ نیز بیشتر غذا و قليل الغذا است که اکثر اجزای او خون
نشود چون جبار و امثال آن غذا و اصلا الیکموس است که از وی خون صاف تولید
چون گوشت کوسفند و مرغ و مثل آن غذا و فاسد الیکموس است که از وی خون
فاسد تولید شود چون جوز و لکم و امثال آن و در هر یکی ازین سهام که مذکور شد معتدل
نیز باشد مثل معتدل الغذا و معتدل الیکموس و الله اعلم **فصل** اغذیه نباتی می باشد

[illegible]

کشیده و مرقه سودا را نافع است و اسهال جلیش میکند و چنان ادرار میکند که گویان
بول بیاید بکار امضرت است مصلح او خنجران بدل ادرار چنی و اگر اهل اسباید
و بر وزن گل بار و وزن زیت حل کنند بر آب که با آنده از آن حل کنند و باغ و به سرفازی
عصب را نافع بود و اگر ادرار کند و در جراحت پاشند و ج و کاکه و قیج را پاک کنند
ابن سینا چوب سیاه است گرم و خشک بدرجه دوم و باد و برهمنه بله و اگر ادرار را
باوبان و برهمنه کشند بیاض چشم و قرحه و غلظت را دفع کند و شعر را بدید که در چشم پدید آید
است و رنگ دندان را بر طرف کند و تشن سوخته را نافع بود ابن رصاص چوب سیاه است
او است که ادرار بر تبه نهند و اندک کبریت بر روی بریزند و دگر کوره زرگران فرو کنند
طبع او سرد و خشک است بدرجه دوم جهت قروح عین بکار آید و قروح مفاصل و دگر
و انشیب را نافع چون در و کشند بوی کبر و سرطان متفرج جنبه را نافع بود ابن عربس
جانوریت مثل موش بر آنکه ادرار در جهته می باشد و انکو بر میوز و ادرار از میان کبک
شکل میکند چون شکم او را بشکافند و پاک کنند و بکشند و خشک کنند و قد بر آید
و در متقال از وضع محوم حیوانات زهر ناپاک میکند و همه کز این سگ و باد بخت
نافع بود اگر کشت او را با دفع او را با سکر زهر صحرار دفع کند و اگر کشت او را بوجع متقال

پسندند در دشت نادر اگر او را بسوزند و خاکستر او را بخورند طلا کنند در دشت نادر اول
جمع اول کرم و خشک است و معادست مردم میکند تفصیل او در حرف با جواهر گرفت
اشاء الله **اوق** دو است که اکنون با یافت نیست ذکر منافع او بعین است ازج
ترجیح است در وی به جویست کشت او سرد و خشک است پوست او از جمل او و به بخت است
و طبع و تقویر دل و دماغ و معده میکند و بوی دفع رغوت هوا میکند و باد دفع میکند
غضاض او صفراوی است نه و مع غفطان میکند و مع بخار معده نیز میکند و صداع صفراوی
را نافع بود و شراب او با غایت معده میکند و شسته نهایی ارد و اگر غاض او را در چشم کشند
یرقان برود و مراغه پوست او بر برص طلا کردن نافع بود و گوشت او بطنی از ضم است
و قوی طبعی ارد و اگر کرم را بپوست می باید خوردن و مراد او نیز با پوست بهترین دفع فقرت
او با شرب شش خاکی شسته غاض او را اگر کرم کلف بالند دفع کند این برای سبب زرشک است
و خشک است بدرجه دوم دفع صفرا میکند و معده و جگر را کرم با شربت نیکوست
که هم از صفراوی دفع کند و شسته نهایی از ج و قوی طبعی کرم را در کرم طلا کردن
نافع باشد تقویر دل میکند و با زرد و پوست و سودا و القه که تلبیس طبع و جوارت شسته
باشد نافع بود مردم قاضی المزاج را معزیت است دفع صفرا و بکلیه که شسته آمدن کل اصناف

و در دشت نادر اگر او را بسوزند و خاکستر او را بخورند طلا کنند در دشت نادر اول

و معده دفع او سرد و خشک است بدرجه دوم و کرم کشیدن قوت با صره مبد و برای سبب
و کد که ضعف با صره است نه با شربت نیکوست خصوصاً با بکشت در چشم
کشد رعا ف با زرد و اگر بر جوارت کفون آید با شسته نهایی با زرد و جوارت برود
امان نهایی با زرد و اگر کفون از وی بر زرد و جوارت نیکوست بدین معده و جوارت
با زرد و جوارت کفون از وی بر زرد و جوارت نیکوست بدین معده و جوارت
کشد و نهایی با زرد و اگر کفون از وی بر زرد و جوارت نیکوست بدین معده و جوارت
بود اکل نوحی از طرافات که درخت کزنت اجاص پوست او با پوست الی صغیر
شیرین و اورا شسته و اگر کرم را در دشت نادر اگر او را بسوزند و خاکستر او را بخورند طلا کنند در دشت نادر اول
نوع را نافع بود و طبع نرم کند اما معده را راست کند و خلط بلغمی تو را میکند و معده و جوارت
است نفع دیگر از دین و لایست می باشد که او را بر صغیری میکند و معده و جوارت
شیرین است اما طوب او کرم است و معده را زانانی که نفعی دیگر الی ترش است صفرا
می باشد و کرم را معده و جوارت نیکوست بدین معده و جوارت
و او را الی بجای می میکند و در مطبوخات بکلیه که در دشت نادر اگر او را بسوزند و خاکستر او را بخورند طلا کنند در دشت نادر اول
او را بکرم کشیدن و در مطبوخات بکلیه که در دشت نادر اگر او را بسوزند و خاکستر او را بخورند طلا کنند در دشت نادر اول

و در دشت نادر اگر او را بسوزند و خاکستر او را بخورند طلا کنند در دشت نادر اول

کشد بر و وضی النفس و غفطان بلغمی را نافع بود و چون لب که بطور طلا کنند صلابت را نفع
کند بر و جمع معادست جمع اول طلا کردن بصل نفع کند جیف و بول را زرد و جوارت
کرم در دشت نادر اگر او را بسوزند و خاکستر او را بخورند طلا کنند در دشت نادر اول
مضر و مصلح او در دشت نادر اگر او را بسوزند و خاکستر او را بخورند طلا کنند در دشت نادر اول
اندر جوارت کرم در دشت نادر اگر او را بسوزند و خاکستر او را بخورند طلا کنند در دشت نادر اول
و صلابت طلا را نرم کند و غفطان بلغمی را نافع بود و جوارت
غلط فریب دفع کند و کرم را زرد و جوارت نیکوست بدین معده و جوارت
مصلح او و مصلح است بدل و سلیقه او زرد و جوارت نیکوست بدین معده و جوارت
مصلح است بدل و سلیقه او زرد و جوارت نیکوست بدین معده و جوارت
عصب بسیار است و او را حلل ناموسا گویند او کرم و خشک است بدرجه اول دفع صفرا و جوارت
جوارت و در جوارت کرم در دشت نادر اگر او را بسوزند و خاکستر او را بخورند طلا کنند در دشت نادر اول
او نفع است اما با شربت نیکوست بدین معده و جوارت
مفید است اگر با سلیقه کرم را زرد و جوارت نیکوست بدین معده و جوارت
طبع او سرد و خشک است و بعضی گفته اند که حذرات و بعضی گفته اند که خاکی است بدرجه اول

و در دشت نادر اگر او را بسوزند و خاکستر او را بخورند طلا کنند در دشت نادر اول

کشد بر و وضی النفس و غفطان بلغمی را نافع بود و چون لب که بطور طلا کنند صلابت را نفع
کند بر و جمع معادست جمع اول طلا کردن بصل نفع کند جیف و بول را زرد و جوارت
کرم در دشت نادر اگر او را بسوزند و خاکستر او را بخورند طلا کنند در دشت نادر اول
مضر و مصلح او در دشت نادر اگر او را بسوزند و خاکستر او را بخورند طلا کنند در دشت نادر اول
اندر جوارت کرم در دشت نادر اگر او را بسوزند و خاکستر او را بخورند طلا کنند در دشت نادر اول
و صلابت طلا را نرم کند و غفطان بلغمی را نافع بود و جوارت
غلط فریب دفع کند و کرم را زرد و جوارت نیکوست بدین معده و جوارت
مصلح او و مصلح است بدل و سلیقه او زرد و جوارت نیکوست بدین معده و جوارت
مصلح است بدل و سلیقه او زرد و جوارت نیکوست بدین معده و جوارت
عصب بسیار است و او را حلل ناموسا گویند او کرم و خشک است بدرجه اول دفع صفرا و جوارت
جوارت و در جوارت کرم در دشت نادر اگر او را بسوزند و خاکستر او را بخورند طلا کنند در دشت نادر اول
او نفع است اما با شربت نیکوست بدین معده و جوارت
مفید است اگر با سلیقه کرم را زرد و جوارت نیکوست بدین معده و جوارت
طبع او سرد و خشک است و بعضی گفته اند که حذرات و بعضی گفته اند که خاکی است بدرجه اول

و در دشت نادر اگر او را بسوزند و خاکستر او را بخورند طلا کنند در دشت نادر اول

و خشک بدرجه سوم وضع غلظت بارد می کند گرم دراز می کشد با مده و درود
وضع کند و حیض می راند و ضد ای آر د مصلح او غلظت و بدل ازیره ایقون برود خشک است
بدرجه چهارم مقدار یک دس جمیع در دراز است کین می دهد و طلاق کردن بر جمیع ارجاع است
مقدور و مسکن و منوم است باز ده یک جمیع طلاق کردن در وقت نه بار و غلظت کل در کوشش
ساک در چشم و در دراز طلاق کردن نافع است وضع سه سال و پنج می کند اگر در
ازوی کی کجوز قان بود اگر کجوز رو کسی که هرگز نخورده باشد و او را سرد و برادر
و ضیق النفس پیدا شود مصلح او چند پندستر و زعفران است بدل از بندر الیچ این است
رخی سوسن اما کجوزی است رخی غلظت خوانند طبع او گرم و خشک بدرجه دوم وضع غلظت
است احلاط غلیظ از سه ساله پاک کند و بول و حیض می راند بر نه نش حیات و طبع غلظت
کردن مفید بود و بر کلاف و نش ضا و کردن نافع بود و بر کرم غلظت کردن در و مدندان غلظت
رید نامضرت مصلح او سل بدل از قلم و جره اقل لونی از طوق است طرفه درخت کرا
کوبند حویض صفت کاه جله خوانند بران کیل و گفته میشود که خاصیت است
استیلاج سفید است تلقی و وضع است بر جراحت طلاق کردن نافع بود و در مرهم
بکار آید جراحت میرد و با نبر روی با لیدان خشونت را بر در و زن او سخت در شکم و

رضی عن العار
کنار دایره
کندر از زین
کندر از زین

کندر

و قهقهه و ضیق النفس می آید و این و تخم کرم و تخم از زین و زین و آب از کلال
به بند تا وضع غلظت او بکند اسفیل اصل العار و بصل الجصل خوانند و با زین
است طبع او گرم و خشک است بدرجه دوم وضع غلظت و محل ای دت صرع و بر و بصل
مرغش را نافع بود و او را باره باره کرده و بر کرمش می نمند و همان سر که راصل العار خوانند
در کینجین بکار بر نه جت است و با قطع طعم در مده مفید بود و همان سر که
منافع بسیار دارد و در مایه جوی و صرع و بر و جند ان تحت کند اما غصه است
مصلح او جند بدل از و با ز اصل و بدل از معتدل است در جرات و برودت و
خشونت سینه و ریه و خلق را نافع بود و خشک است و آب او چشم کشیدن نافع است
وضع کند و طبع قبول و دوا ری را بیدان را نافع بود و عده او را بر سلسه سلسه
مده را زینان کند و غلظت نای از مصلح او کینجین بدل از و با ز اصل صعب
بخونی اگر او را کوفته بعضوی که بجان دهمش به باشد بجان بر آید او با غایت
جاذبت با سر که بر جمع مفاصل طلاق کردن نافع بود و با ترس بر کلاف طلاق کردن
بماض و بر و بر شتر خاز گفته اند هیچ انچه است و همین سخن غلظت با کرم غلظت است که
او را جند خوانند و درین ولایت مادر که همی باشد طبع او گرم و خشک و وضع غلظت

—

—

رخی می کند و مده را قوت میدهد و شربت حل می آید و این می کشد و غلظت نای
مصلح او سر که است و بدل از تخم الجند ان کاه رخی با چه بهتر است او با چه که سفید است سینه
را در کند و غلظت خون می کشد و غلظت اصل است و خون صانع تولد می کشد اما کینجین
مضرت مصلح او سر که و زعفران انچه بران کیل که زنده را کوبند و با کوفته و با کوبند
با کوفته را کینجین می دهد و درم ازوی وضع است بلغمی می کشد بر او را مضا کردن و بر سر
و قضا زیر می کشد و ورق مدقوق و قطع رعان می کشد و کله و اعلا مضرت مصلح
صنع غلظت انچه با زین است صفت او گفته میشود او را سیکارا می کشد بران کیل
کوبند او گرم و تر است خون غلیظ تولد می کشد و بدن را فر می کشد و اند وقت با کوفته
کوبند آقا ز و غلظت تر است و خون سودای تولد می کشد انسان منی ادی کلفه
بر و بول و کان بر طرف مس ریخته جند و زینک اند و بر بهق و بر ص طلاق کشند
آدی را سوزند و بعد از آن صرع را دفع کنند لعاب آدی روزه دار کرم را از کوشش آدی
انکه و غلظت است صفت او گفته میشود اطفال را من و کوبند کرم و خشک است
دوم بخور و حیض کشک بر وضع دفع اصف کبریت صفت او گفته شود و پس خور
سیوش بر طوق است باب الیقا با لایق خوانند و سرد و تر است و با لایق و در شکم

مصلح
کندر
کندر

میباشد که سودا در مطبوعات بجای آید اگر برک او و تخم او بخور او را شک کرده
بوصول کن گن بسبب او که در اندام جویب و مقبول در دم نوزد نبوده اند او را درشته
باشند و اگر از مضرت مصلح او صیغ خوبا بدل او بر شیم یا پوست ترنج یا بویج
یا بون است کرم و خشک است و بدرجه اول مضع و محلل و مرخی تقوید مانع و اعضا را
عصبان میبکند و در بول و حیض است و بر قان را دفع کند و قوی میکند و در اول
زایع بود و صلا با زدن را نفع است فلول الکباب و ضا او برای هر مای صلیغ
بود کوش بر بخار و دشمنی کی بر دمر حلیوت مصلح او عتاب بدل او قیسوم
بمغش سرد و تر است بدرجه اول صلا و صوی نش نش و غما دار در زایع بود
سرد کرم و سینه و التهاب و ذات الجنب و است الریه را نفع بود و صفر امیر اندر موده
چکر کرم طلا کردن معید بود و ستومعه را ضا و دفع کند بوی او صلا کرم را نفع است
خوردن او دل نمکند را مضرت مصلح او اینسون بدل او نیلوفرنه تر با قند خمر
میکند و هر تر و خوش است بسیار بیکوت باد نجان کرم و خشک است کوفه اند
سرد و خشک بسیار خورن سرطان و جوب و دم سوداوی و کوسه و صدام و بنور
وزری روی آرد او لی است که نوزد و اگر صبر می باشد بکوت و بر بخور نوزد و

الجب

از تخم بلب نمک نمکند که در روز باران و در نوع از شوکه البیضا است و بزبان کیل
سیخی گویند سرد و خشک بدرجه اول اسهال معی و باد شکم را دفع کند و صا شنبلی
گفته که کرم و خشک است و اسهال را دفع میکند و محلل و مطلق است نفث الدم و شنبلی
را دفع کند بر کزیده عرق طلا کردن نفع بود و مقرب است مصلح او افستق بدل او
ش برده درین ولایت از حقوق میکند و اسهال میدهند و نفع میکند بان
حب البیان مانند پسته و بزبان کیل خور پست میگویند کرم و خشک است کلف هبی
نفع است بر اورام و جوب ضا و کرم معید بود کشف العسل خوردن قی آری و صلا
طلی و کبد را دفع کنند غنیان کرد و مصلح او از زبان بدل او سیلج بابیه بخورید
چنگ بر کرم گویند و علیل نیز گویند کرم و خشک است محلل و مضع و جاد است حب البون
و دو دور از را دفع کند حیض برانند و جنبین مرده می اندازد کلف را نفع بود و در قان
میبرد بر شکم ترنج نیز گویند کرم و خشک است بدرجه اول و دوم از بویج ترنج را دفع کند
و حب الیج و کرم را بکشت و وجع معاصر را نفع است و مضرا عاب و مصلح او شیر او بدل
قبیل بر عت قنبری خوانند علفی است که در کوه و دوزاری باشد و شنبلی بر عیض
خواص او در باب فاسک گفته میشود و بر کجاسف عیض خوانند تحقیق است که در او بوده

س

الکرم

کرم و خشک است مطلق محلل و مضع است صلا بارد و دوار و سرد را نفع بود و طبع جویب
میراند کلیر و شنبلی را مضرت مصلح او اینسون بدل او با بویه بسیار و شان کبره
الیز و شمر الحانه و جوده الفنا خوانند و بزبان کیل سیالک گویند بویج و سودا
بر اند سینه و ریه از فضلات پاک کند بر قان را نفع بود بول برانند و حیض کثید و در
سپر زبانه که نوزده که با نفع است ربو و صیغ النفس حال را نفع بود و طلی
را مضرت مصلح او صلی بدل او بنفشه بودی بلفظ کلیل کزیت که در صرازی کافند
می سازند و در طب هر جا که قراض محرق نه کور است کافندی میخوانند که از ساخته
باشند و قاضی است و نفث الدم را نفع است از جراحت خون باز دارد و بخور نیست میکند
بر طایفی استخوان افزون است جوامع میر و باند و قروح عقی که در دندان پیدا شود
قلاع را نفع است بذ کرفس کرم و خشک است بدرجه دوم بول حیض برانند مضع سه
کلید و جکر است فواف استلای را دفع کند شنبلی سرد در مضرت مصلح او اینسون
بدر را زیاده تخم نیا نفع است کرم و خشک است بدرجه دوم بول حیض است محلل است
و موله این باقی نفع است و در باب کافند که می شود و بذر مطلقا اسپر و در اسپر و
بارد و طب بدرجه دوم حب و اطفا میبکند و دفع نشی و خوش است محلی طایف

کند

کند بذر مطلقا این کرده بارت بر بابیه که در خوردن شکمی بندد و اگر او را سرکه
بر نفوس طلا کنند در دشت اند و بر اورام حاره طلا کردن نفع بود و در قوی او نیز
و سقوط و میکند مصلح او شکست است و شرب و فاضل بدل او تخم مرد و بذ خضلی
بارد و با بل است گفته اند معتدل است سال را نفع بود در ضا و بکار اید صفت او در با
خاکه میشود و بذر حنا بی بیکر خوانند بزبان کیل در مضع مثل خضلی است خوش
حلی و سال را دفع کند از جمله منضج است بذر حنا صر و خشک است و قاضی است
صغری و باز در مضرت مصلح او بذر از زبان است بذر کرات کرم و خشک است
قوت باه میدم با موم بخور کردن کرم از دندان بریزانند و بزبان کرده ریح طیفی را
بنت اند مضرت است مصلح او عسل است بدل او تخم نیا باقی نفع در باب کافند
میشود بذر البیج مثل افین مخدر است سیاه او قان با بویه سفید است خوب
بارد و با بل است و مکن او جاع شرب و ضا و اسهال طلا کردن نفع بود و نفث الدم
دفع کند و در فلو نیا بکار آید و عسل فاسد کند مصلح او شیر است بذر لسان طحلل
بزبان کیل بهیج گویند سرد و خشک است و قاضی است جکر و کلید را نفع بود و مضرت است
او عسل بدل او بذر مطلقا است بذر شنبلی با بویه و در طب است قوت باه و در باقی نفع

س

در باب شش گفتند و بدست حار طب است قوت جی میبرد باقی منافع او
 در باب فصل گفته میشود بدست حار طب است قوت جی میبرد باقی منافع او
 او را هم است سعال و خشونت سینه را نرم میکند بطبیخ او لطول کردن او را هم را
 نافع بود و در آن کردن او را هم باز دارد و منافع آنست بود مصلح او را و جلد او را
 و جلد را به پزند با فراوان آب او را به پزند تا سبیل و لادت کند بدست حار طب به پزند
 و او را در بول و جیغ نیز میکند و سعال را نافع است بقله لطیفه جیغ نیز نفع است بار و این است
 بکار و بهای گرم را نافع بود و خشونت نفع است در بر این کرده او را نفع بود و قطع شربت جیغ میکند
 مضر طای است مصلح او را و خشونت نفع است در بر این کرده او را نفع بود و قطع شربت جیغ میکند
 سوم فوق را نافع بود و در این نفع بود و در دم معاست سوم میکند خصوصاً کاف
 با این و معزاد هم بکار دارد و در غرق است را مفید است قطع مینی میکند مصلح او را و جلد او را
 او را هم نفع است بدست حار طب و خشونت نفع است در بر این کرده او را نفع بود و قطع شربت جیغ میکند
 قطره و لسان الحلق و در هر وجه سهواً میبرد بدست حار طب و در هر وجه سهواً میبرد بدست حار طب
 کاسی است مضر و خشونت نفع است در بر این کرده او را نفع بود و قطع شربت جیغ میکند
 منافع او در باب کاف گفته میشود بدست حار طب است قوت جی میبرد باقی منافع او

کلی

کلی که گویند گرم و خشونت بدست حار طب است قوت جی میبرد باقی منافع او
 کرده جی مینی را نفع کند مضر متاثر بود مصلح او را و جلد او را و جلد او را
 شربت او را و جیغ نفع است در بر این کرده او را نفع بود و قطع شربت جیغ میکند
 کثیرا بدست حار طب نفع است در بر این کرده او را نفع بود و قطع شربت جیغ میکند
 او را نفع به پزند با فراوان آب او را به پزند تا سبیل و لادت کند بدست حار طب به پزند
 و قطع به پزند با فراوان آب او را به پزند تا سبیل و لادت کند بدست حار طب به پزند
 صفت او گفته میشود بدست حار طب نفع است در بر این کرده او را نفع بود و قطع شربت جیغ میکند
 بلع خراش نفع است در بر این کرده او را نفع بود و قطع شربت جیغ میکند
 گفته میشود بدست حار طب نفع است در بر این کرده او را نفع بود و قطع شربت جیغ میکند
 بکار را قوت میده و در صلابت رحم را نفع میکند مصلح او را و جلد او را
 بر طرف میکند خشونت نفع است در بر این کرده او را نفع بود و قطع شربت جیغ میکند
 است که بر درخت میروید و میماند که در از چوبان شکسته بر کف است که خشونت
 بدست حار طب نفع است در بر این کرده او را نفع بود و قطع شربت جیغ میکند
 بخورند بلغم براند و در سهواً نفع است در بر این کرده او را نفع بود و قطع شربت جیغ میکند

نفع بود و خون را جذب کند و از التهاب را نفع کند تقویت باغیر میکند ملین بود و دفع
 مضر است آنها و مختلف میکند مصلح او را و جلد او را و جلد او را
 و نفع است سرخ و سفید طب را که گرم و خشونت بدست حار طب نفع است در بر این کرده او را نفع بود و قطع شربت جیغ میکند
 زایده میکند و اندوز میکند خفقان را نفع میکند در دوا و التهاب بکار بریزد جلد
 مضر است نفع است در بر این کرده او را نفع بود و قطع شربت جیغ میکند
 لطیفه جیغ نفع است در بر این کرده او را نفع بود و قطع شربت جیغ میکند
 و منقح را نفع است کلفت و بهی و خشونت را نفع میکند و جیغ را نفع میکند
 نافع است سودا و مالین و بیست حار طب نفع است در بر این کرده او را نفع بود و قطع شربت جیغ میکند
 حرقة البول و در نوازی بول را نفع بود و گفته اند نفع مستحیل میشود در معده جگر
 در معده بود و جلد است و فاسد میکند و بهر سهواً میبرد هر که فاسد او را در معده
 در این نفع نفع است در بر این کرده او را نفع بود و قطع شربت جیغ میکند
 الطحال ملین باید خوردن بیری خوردن و باطباع خوردن طحال را نفع است در بر این کرده او را نفع بود و قطع شربت جیغ میکند
 مصلح او را و جیغ نفع است در بر این کرده او را نفع بود و قطع شربت جیغ میکند
 و هر خربزه که گوشت او بر شرم و بی آب بود نفع است در بر این کرده او را نفع بود و قطع شربت جیغ میکند

نفع بود و خون را جذب کند و از التهاب را نفع کند تقویت باغیر میکند ملین بود و دفع
 مضر است آنها و مختلف میکند مصلح او را و جلد او را و جلد او را
 و نفع است سرخ و سفید طب را که گرم و خشونت بدست حار طب نفع است در بر این کرده او را نفع بود و قطع شربت جیغ میکند
 زایده میکند و اندوز میکند خفقان را نفع میکند در دوا و التهاب بکار بریزد جلد
 مضر است نفع است در بر این کرده او را نفع بود و قطع شربت جیغ میکند
 لطیفه جیغ نفع است در بر این کرده او را نفع بود و قطع شربت جیغ میکند
 و منقح را نفع است کلفت و بهی و خشونت را نفع میکند و جیغ را نفع میکند
 نافع است سودا و مالین و بیست حار طب نفع است در بر این کرده او را نفع بود و قطع شربت جیغ میکند
 حرقة البول و در نوازی بول را نفع بود و گفته اند نفع مستحیل میشود در معده جگر
 در معده بود و جلد است و فاسد میکند و بهر سهواً میبرد هر که فاسد او را در معده
 در این نفع نفع است در بر این کرده او را نفع بود و قطع شربت جیغ میکند
 الطحال ملین باید خوردن بیری خوردن و باطباع خوردن طحال را نفع است در بر این کرده او را نفع بود و قطع شربت جیغ میکند
 مصلح او را و جیغ نفع است در بر این کرده او را نفع بود و قطع شربت جیغ میکند
 و هر خربزه که گوشت او بر شرم و بی آب بود نفع است در بر این کرده او را نفع بود و قطع شربت جیغ میکند

نفع

ملکی بهتر است و در نزد موبد بسیار بد میباشد و در نزد نام و کاشان بغایت نیکوست
اما در نزد کاشان از هر خورشت و در نزد موبد بسیار است و حضرت رسالت علیه
الصلوة والسلام فرموده که الطبخ فاکرمه و المیاره طيبة الطعم و یقصد من الطبخ طعم
الاسنان و یجمل من العسل و ما یمن الکثیر و طعمها من الفرو و س و لذتها من الجنة کما
من العباد و صدق رسول الله که هیچ اورا به نند و آب اورا با عسل به نند و می آرد
طبخ بهندی میزد و نه است طبع او سرد و تر است و خفت خور را و هوارت و تشنگی فرا
بدر و آب است و در فیه البول انافع بود و اگر با قند خورند تسکین و هوارت بهر که از جهت
جذب آب غنا بسبب قند و اگر با سکنجبین خورند تب گرم را بغایت نیکوست اما قند
بسیار که است باید که میزد و اندر آب بجای طعام خورند و دیگر هیچ خورند تا طعم را معطر
مصلح او برای تبستان عسل است و برای بیماری سکنجبین طبخ مخض خضار
تیرش را گویند برای بیماری گرم و هوارت و تشنگی بهتر است و مزاج صغری را بغایت نیکو
است و بواسطه ترشی هیچ خلط مستحیل نمی شود و برای اصحابان حمیات بسیار خوب است
و مکنه دیگر طبخ بسیار که اورا دستنوی گویند بوی او مطب و ماغت و غراب می آرد و
پوست و ماع و بخاری بسیار نیکوست و خوردن او بغایت درست و در معده مضای می آید

بیل

بلبله سرد و خشک بدرجه دوم معده را قوت میدهد و سرفه و رطوبت او را دفع
کند اگر ناشتا با قند خورند و آب گرم در عقب بیست مذاب از دهان اندن را دفع کند
و بصیرت را بزرگوار سازد و معده را قوت میدهد و بواسطه رطوبت که در جبهه کبد
و معده را نافع است مقدار شربت از سه درم است از معده در بزرگتر و در مصلح او و در جبهه
بدل او و الله بول الله انی خفیت مانند بهی میخند اما در از تر است طبع او گرم و برادر
و خشک بدرجه دوم و جمع مفاصل و نفوس را سود دارد و در معده زیاد میگرداند و اسهال
زرد و آب نیز میسوزد و اختلاط باره و عطشی را نافع بود و در معده سموم است و معده را نافع است
او خورل بدل او بهی میخند بسبب قند است و بوی جلودر گویند گرم و خشک است
اعتدال معنی را زیاده میکند و در سپان زمان شیره را بصلح می آرد و با قند خورن
معنی را بصلح آرد و سرفه را نافع و بر نفث الدم معین اگر بریان کرده با عسل بخورند و سرفه
مزاج را نافع گویند که اندک اگر او را بریان فوج گویند ازرق طلاء کنند و در وقت سرد و خورن
و نگاه داشتن او دفع مغز که بریدن مغز کند و مصلح می آید و معده او فایز بدل او
مفرج خورند معنی را بجمع در وقت که از بهندی آید گرم و خشک است و در جراحت
گوشت می آرد و قطع خون میسوزد و بر عضوی که آید و ریشها را مفید است بدو طلاء باره و جود

میگرداند بول الشاس بول آدمی با خاک سبز هر جا که خون آید طلاء کنند خون باز
دارد و بر جلد و تشنگی جلد و سحر و برص را مفید است خصوصاً باوره را معنی طلاء
دفع کند و جهت طلال بغایت نیکوست اگر کسی بخورد و نمش افی و بعضی کل الحلب
و کزبند هر حیوان زهرناک را نافع بود و خوردن و ریختن او اگر بول صیاب را نافع باشد
در طرف مس بریزند و چند روز بگذرانند و بر چشم کشند بیاض را برود و چوک که از گوش
آید پاک کند و نمش افی و لبع چیم حیوانات زهرناک را نافع بود و بول بل خورند
استفاد را نافع است دفع در عصب تشنج میسوزد بول البقر خورند بول بز میخند
دفع کند و در گوش شش اندک را بر صافی در گوش کشند و در معده بواسطه را نافع است
خوردن او بول الفرس بضع را فطول او نافع است پوستی را بپزدی اگر بر او رام حاره
و بر نفوس حاره و در دسر خار طلاء کنند نافع آید بیض بهترین بیض و حاج است
بیشتر از غذای لطیف بود و تقویت باه میسوزد و خون صالح تولید میسوزد و زده
تخم مرغ را بر کلف طلاء کردن نافع بود و سفید او بر جود خار طلاء کردن و بر او حاره
ضما کردن مفید بود اگر کسی را بچ پیدا شود و خون شکم او هوارت نداشتند و در
عده و تخم نیست لعون کنند دفع شود اما تمام برشته و غذای عظیم است و فوایدی آید

اول ما بس بدرجه دوم طعمی غذا بود و در دست نماند او میخورد و تشنگی بند
و قروح اسهال را نافع است و نرف الدم و نفث الدم که از مضغ غیر حین باشد دفع میکند
طلاع و قروح را نافع است هرگاه که آرد او را بخا یا باشد و گفته اند که دفع عموم نیز میکند
مفرق است مصلح او و شکر بدل او بعضی بلبوس نوع از بصل است و تحقیق است که
بزیان کل اشک گویند که در که می باشد گرم و خشک است بدرجه اول در او طوط
فضل بسیار است و در میگرداند و تقویه میسوزد و قوی می نماید و بر کلف بهی طلاء
کردن نافع است بود و دفع دارد و مصلح او و مصلح او بجز از بلس عدس پاک گویند گفته
شود انش و الله تعالی بلسان در ضیق در هر که هائی را عین الشمس خوانند و از آن
درخت روغن میگیرند روغن بلسان گویند و جهت و جود او گرم و خشک است و سده
میگشاید و در عین و سیان و دوار و سرد و خف و ه عین و در بوق و منقش النفس را نافع
بود و تشنگی رطوبت رحم میسوزد و مقام سموم است و برودت معده و کثیر طوط
دفع را نافع بود مقدار شربت او نیم مثقال مضر است اما در مصلح او اگر کثیر لعل است و جود
در وقت اول طعم جبهه الحار است گفته شود مصلح او را عسل گویند صفت او در عین
گفته معنی و بول الفص است سرکه بن سوسمار است برای سیاه شدن عین و جربیت و با مراه را نیز

بیل

و وضع ضرر او با کما کمند زنده نباشد و سرفه و خشونت صدر و حلق و بجهت الصوت
و سلسله و تشنج النفس و نفث الدم را نافع بود بشرطی که کرب و حرارت نداشته
باشد و بر زجر طلاق کردن نیم گرم نافع بود اما بچه که کما کمند بهتر است که از زجر
او بپزند و مصلح او مصلح باشد **باب** شکر و شکره است مانند قلوب طیور اما سرخ مایل
بسیاهی است چون سرور را قطع کنند و بکلیتین گرم و گویند و نفث اندازند همچون خون
چربی می آید و او را بلا در گویند همان را بر و غش کر دکان ریخته است حال گندیده چربی را
بارده و نافع و دهن و نسبا نافع بود و بر بر صطلا کردن و مالیدن بر جرح
میکنند و خوش میگرداند و بوسه را قطع کند بلا در یک گوشت کاه و یا یک گوشت مرغ کوفته
که در نیمه زنده چربی بر دل او بندد و است تا دانه و السلام **باب** شکر ترنجبین
معدلت مابین حرارت و برودت جالبی و ملین صفا و سینه را نافع بود و تشنج
می نشاند و صفو امیر نر از در بهای گرم بکار آید شرب از وی است متعلق بود و صفو
طحال مصلح او تر منندی تر منندی سرد و خشک بود و دم سه سال صفا میگرداند
معدده را قوت میدهد و تشنج می نشاند فی صفوای و حیات گرم و غشی و قلق را نافع بود
صدر را مفرقت مصلح او شتران خشک شش بدل و احصا نفع سبب شرب است

بالمعدن

باعتماد بود و با بکارت در وی رطوبت فصلیه بارده می باشد تقویت دل میکند
و صفقان را مفید است سبب ترش و نفث زبان کاهرت و تب عظمی می آید که گفته اند اکثر
نفع صلی می آید و بعضی گفته اند سبب زهر حیوانات را نافع است خصوصاً زهر عقرب
اما مفر غصب است مصلح او کشتک را بنویسند و در مندی باشد تقویت معدده و دل را
میکنند و بوی دنان خوش میگرداند او را با فلفل و ابک در دنان میگرداند و میخاند
نکته هیچ چیز است و در آج کبک را گویند و متوجه از و است و خواص او در رانک
گفته میشود و تر منس با قلع و حرارت و درین ولایت او را چشمت خوانند گرم بود و بر
اول آنچه در وی باشد صفا و محلاست کلف و بهق و بر سر و بر و قروح و عفنه و شبوط
از وجه پاک میکند صلابت او را مایه خنای را تحلیل میدهد باره او با زهر شترانک
و بوقالت طلاق کردن نافع بود و قروح را طبع کرد و سر و نفع شود نافع است و در دنان و حب
الفتح را لیندازد و مقدار شرب سرد است بدل و صغر است **نکته** بهترین است که گفته
باشد و جوف و بکلیت او صحت قسره باشد از زهر و سیاه بود زهر ناک باشد گرم و خشک است
بر در جسم امراض عصبی را نافع بود و سه سال بلغم میکند و مصلح او در تمام پاک میکند و
و نزلات و صرع و حال مرثیه را نافع بود گفته اند با نم رقیق می آید و اگر برنج چل تقویت کند

خوبند

بلغم غلیظ بر انداخته است او در دم است و اگر ببطیخ باشد چهار گرم که یک گرم تریار با یک
مشقان مصلحی بود و صفقان قنده و یکدانه که بخیل میجویند کرده بخورند سه سال بلغم میکند
بسیانی اما تریار با یک باید که مضر است مصلح او و روعین با دام بدل و غش و قروح
نکته الکلی که در است کفر منزه و تر منس و در قی است مانند سبب بکارت تر منس خوانند که
سبب حرین و ولایت می باشد اما استعمال نمی کنند حالینوس که از برای یک دیوانه
بجابت شکست و کلف را بر و تا فیسافا است و او صحت است کفر منزه و متمن
فرماست گرم و تران حرارت او بیشتر تر رطوبت منی را زیاده میکند و صفا می آید از صفا
با دام و تشنج است و کبک است غذا نفعی است و درین را نفع میکند و لغو طای از و چ
دندان را مفرقت باید که بر سر که مضمضه کنند تا آن که بخت گرم و تر خدای قوی است سینه
و بر و صفا نافع بود و خون را رقیق تولد میکند و بان سبب خوردن اول قبل تولد کند و طحال
و کبک را نافع بود و صفقان اخلاط است خوردن او با مفر نادم یا مفر نادم باید جاری غذا را نفع
میکنند و کله و قلع می آید و اگر نفعی می آید مصلح او سبب بکارت است بدل و مویز یا قمر
نکته در آن ترشترین باشد گرم و تر است او را بر بان میکند و دانه ترش چوب
بکند و غرضه که گفته اند نافع بود و قلع را نفع کند ترشترین معدده را مفر و مصلح او

سلیخی

کبک بکارت است **نکته** در وی سرفه است سرفه و سفید و زرد و خواص هر بر یکدیگر قویست
تقویت با و میکند و اخلاط غلیظ را نفع میدهد و اگر مصلح است نهی و خفیه طلاق کنند
نافع بود و مفرقت است مصلح او مصلحی بدل او بهی سفید تر است با طلاق تر است اما بکارت
نیز خوانند آن تر است که در میان چهار راه بر یکدیگر نفع میدهد و مصلحی که هر چهار راه باشد او را
در ترایان فاروق بکار برند معدلت را محقق و خفیه است و اما داعم **باب** شکر
ثانی نافع است نیز خوانند او صحت سداب برتری است گرم و خشک است نفع منق و غش
موی سر و یاند و در الشلب را نافع بود و سرفه و نفوس و مصلح بارده و قروح الشلب را
طلاق کردن مفید بود و یکدانه او با مایه الصل بخورند جهت استفا و قی و سه سال بلغم
در وی سبب می باشد و در ملسان و نفث و سوزش حلق و حرقه و جبهه دیدار و اخلاط او
بغرضه ترشند و روعین نامس بویاست گفته می شود نهی استان هر حیوان مال
غذای صلی بود و شتران زیاد میکند اما بعضی از مصلح است مصلح او صغر شکر و با و
بپزند و بر وجه مصلح طلاق کنند سبب بکارت است مصلح او سبب غش و کبک است
مصلح و نفوس و قروح الشلب را مفید بود و اگر زنده بپزند بهتر است شام و کبک است
چکانیدن در دوش نفع است و جگر است و سبب ترشترین معدده را مفر و مصلح او

خوبند

وگرنه هورام را نافع است حب الصنوبر جلعوز است در جوف کرم که نفع می بخشد
سنگ است که کاره و ستره را بدان نیز میکنند ترانه او را بر دم او را دم خنجره و سبب آن
کردن نافع بود و حب الجرج سنگ است چون کرم کشد و سر کرم بر روی بریزند بخار
او را دم حاره و بر قان را نافع بود و حب یاز ص باز بر معده و حیوانه و نفع می باشد
حیوانی را در جوف کاه و کوهی می بایند و خواص بسیار دارد و در باب فاعله
خواهد شد اما آنچه معده نیست سنگ است رمادی در وی خلط چند می باشد برای
نسبان نگاه داشتن بسیار نیکوست سنگ متاثر می زند چون لب بند و اسل را
بخورند و تعلیق نریش نافع حب الیهود سنگ است بمقدار جوز بود و خلط کثیف
چند برای حصه شاز و کله بغایت نیکست چون باب کرم بسیار بخورند مقدار
شربت نیم مثقال است و عمر البول را نافع بود و کفنه اند معده و طحال را مضر است مصلح او
عل است حجر ارضی از لاجور و در نریت و فغان بجای لاجور و بکرم میزند و
رملیت می باشد که و خشک است و سه مال بود می کنند قوی از لاجور و حب لاجور
در باب لام گفته میشود حدیث این است و او سر نفع است نرم این و شایران بول
معده می باشد و معنی و خواص جفت الیه در باب خاکفته میشود اما خواص این است

للم

که اگر کسی ای که در و چشم نافع نهاده داغ کرده باشد خوردن او سرخا معده و اولدم
طحال را نافع بود براده آهن را جمل کرم است در شکم و اندامی مصلح است بریدار و اولدم
است که شیر تازه بپزند و روغن تازه حشمت کنند که در ولایت در و با روغن زیتون
لبان است طبع او گرم و خشک است و بر داء الثعلب جلا کردن نافع بود و آب و نقل
می کشد و منی زیاد می کشد و طبع نرم دارد و بول نمیزند کفنه اند معده و اولدم می کشد
مصلح او روغن است حب لیس است که میسوزد گرم و خشک است بر داء سیم و مصلح
و مطلق است و جع مفاصل را با عسل طلا کردن سود دارد و اگر آب را از بانه بچشم
کشند تقویه لیس کند و بول و حیض می زند و قوی را نافع بود و شایران و اسکر و مقوی
است با دوات کین میزد بر حشا جزو است حرض شنان است حکم خاکفته
سر و خشک است بعضی گفته اند گرم و خشک است منع انصباب مواد می کشد و ملین
است و قروح را زخم را نافع بود و قوت باه را زیاد می کشد و سنگ شانه و کله و طحال
را نافع بود و قوی نیکست بر سوسم را نافع است مضر است مصلح او روغن بادام
حصه مضره است سر و خشک است مضر است و جوارت و التهاب و تبهای گرم را
نافع بود و بعضی بر باد و نفع نمیزند می کشد مصلح او کلنگ کین است حصص کل می کشد

و این است که در شکم و جوف کرم کشد
و این است که در شکم و جوف کرم کشد
و این است که در شکم و جوف کرم کشد

و معده می بریزد و کین است معده را و مرارت و بر دوات اما خشک است بر داء سیم
بر او را دم حاره و در جوف کرم و قوی عسل طلا کردن نافع بود و در جوف کرم و عسل
جوف را نافع بود و غلت الدم و سر و بر قان بسیار نافع بود و جفت طحال را سه مال
مناسب است بشیاف رخ بر بندد و او فلفل و صندل است حله کرم و خشک است
مستن و ملین است او را دم بلغم صلب را نفع می کند و طبع او سینه را زایل
علیه پاک کند و عمر النفس و در نافع بود در جوف کرم می کشد و در ناری را میزند
اسان کردن اگر با قوت باز بندد آب او بپزند بچکان فروانند اگر رموی را بطبع نیکوست
از خلط بون تولد شود و صندل می از مصلح او صلصال است که قوی گفته اند که
مصحف انجمن است بلکه او صمغ جریز است و در طبعستان کوه مشرود و در آب بسیار
کرم و خشک است طریح می کشد و تحلیل خون می کند که در جوف کرم می کشد و با سر
بر داء الثعلب طلا کردن بسیار مفید بود و او را دم خنجره یا نریش طلا کردن مفید
بود و با صمغ و ستره را فاعله کند بر چشم کشیدن نزول نافع کند خصوصاً با عسل
و حیض و بول سرانده مقوی باه است مضر معده و کبد مصلح او شبنم است حصص کرم
است تقویه باه کرم و تریت غذای قوی است حصار کله سده کبد را نافع بود و

بر

بسر کین بند و بخورند و بدان سنگ است و بر قان را نافع بود و کله و شانه را نافع است
مصلح او قوی شش می خورند که بر کاه و بر کرم جفت درین ولایت او را
تا کینه اند و در کوهستان با جیم کوبند قوی قاص بود و قروح امعاء و سطل طحال
نافع است و ششک می کشد و قوت باه را زیاد می کشد و سنگ شانه و کله و طحال
نوع از است سوسم است تخم او بر بایان کوه سه مال منوم را نفع کند باب سر و جفت
معده و جگر و شش را نافع بود و چون بپزند و آب او را با سکنجین بپزند حصار
کوش خرو و جگر و بایان کوه دفع صرع کند و همچنین جوف او بول او در کله و اوق
کند سر کین او چون بپزند و در بپنی کشند عاف باز دارد حصار کوش که بر
سر و مزاج را مناسب است بهتر است که نوحش باشد نفع که قروح را طوبت فضله
دارد اگر خون او گرم در چشم کشند ملکت و خون مفرده را بر و حفظه بهتر کند
است کفر و سفید بود طبع او گرم و تریت قوی غذا صلب الیکوس چون بخورند
او را دم را صلا کشند مضر کرد و بر کینه مک دیوانه طلا کردن نافع بود و جود
نان کشند است اما سده می از مصلح او سر ک حصار باه و بایان است نفعی انوار
می کشد و لقمه و جع مفاصل را نافع بود و اگر قوی حصار باه بپزند و همان آب

مقدار و قوت با یک و قوت شکر است روز بخورند جدام را دفع کنند که ابتدا بود به پیش چو کف
پارا بکنند خفا بکشند در وقت ظهور آن در چشم بدرینا به جوبت حرق ناز و کسر عظام
و تروغ نافع بود و چون دست و پا را صاف کنند نافه کافه که در وی است بول نیکن
شود مثل بول جوم که انداخته حلق را مقصودت مصلح او کثیرا حفظ کند وی را است لخم
مستعمل است کرم و خشک است بدرجه سوم سودا و بلغم بزراند علق و مقطع و جابجاست
بوجه مفصل و عصب و نفوس و عروق است و استفا را نافع بود و کف انداخته اند
حفظ بود و قیامت مقدار شربت از سخم او دو انگشت و اگر باده و دیگر باشد یک
و نیم اولیغ عرق را معین بود حکایت کرده اند که عرق را عرق زده بود و چهارم
دو درم از هیچ و بخورده ای الحال خوش شد و بر بوی کبریا و کرم نافع بود و مقصود
مصلح او کثیرا از فقر و غم و احوال واجب که در هر است حواله باد و روح است که گفته اند
است خند قوی است بتری است دیو است خوانند کرم و خشک است معده
را نافع بود و اطفال را علق می کنند بول و حیض میراند و باده را باده میگرداند و شربتی
یک گرم از تخم او باره باب کرم خوردن صرع را نافع بود و حی العالم الشراب صفا
نافع بود چون بر او رام حاره و کبد عار و هدر عار طلائع نافع اند که صدام و در چشم

مبند

مفید مضر علی است مصلح او کثیرا الطما خشت الحیدریم این است از انجیر خوش
خوانند کرم و خشک است بدرجه دوم تخفیف رطوبات میکند و معده را قوت میدهد
و ساجت لون و سلس البول را نافع بود و اسهال را سخت میکند و منج جلی و قطع
میکند چون حول کنند خشت الفصه ریم نفع است قایض و جفیف و جوب و جهم
دو درم را نافع است نرف بوسیر و نواصیر را معین بود و جوب سرد و خشک است
و شکمی بند و بطی المعظم است چون اندن را باز دارد و خردی پسند نیست کرم و خشک
بدرجه چهارم از خواص او است که چون بعضی کرم بریزند کوفته از جوش کردن باز
و قطع بلغم میکند بر دوا الشعلب و کلف و جوف و قیاحلا کردن نافع بود و اورام
و خنار سرد و بر شش را ضایع کردن معین بود سه مضافت است بدرجه پنجم
غش و به بر و علقه علی را نافع بود و جمیات کینه و خنثاق رحم را نافع بود و شربت
جای افزاید مضر دماغ مصلح او بادهام حرقی و دو نوع است ابیض و اسود مانند شربت
ولایت است حال نمی کنند که درین دو نوع که گفته اند است سیتی می باشد بدل
لاجره میهند که سودا براند و مفرغ است حرقی و جام سرکین کبوتر است مفرغ
و علق است و بر او رام حلا کردن مفرغ کرده خرد و حجاج سرکین کرک است

توینج بکشت بد و بلغم علقه بطی افواج میکند حرق فاعل سرکین موش است بر دوا الشعلب
طلا کردن با کندن و شرب نافع بود و حصه کلید و منانه بریزند و بر کوهان شربت
کرم تبخیر است بد بیاض عین بر در بر طلا کردن موی برای بر حرق و حب
فوق تخم آفتاب پرست را کیند قوی و لغوه و فاعل را نافع بود و سهال بلغم میکند و در جفت
بکار آید و حیض میراند و دانه از وی پوست کند علق میکند مضر صرد است مصلح او
خون طایین کرم سرخ است که در زمین می باشد جراحتی عصب طلا کردن معین
و همچنین بر قنصیب طلا کردن بزرگ کرده اند و در بول میکند یرقان و مصرات
منانه را نافع بود و خوف سفال است در مردم بکار آید خرف چینی و کاشی جهت نکند
و ندان بسیار شکو است حرقی است سرد و تر است بدرجه سوم سرد میکند و جوب
می آید و چون در میان شراب بخورند طبع مستی میکند و تشنگی و التهاب را نافع بود و در
زایده کند و منی خشک میکند و احتیاج را نافع است بسیار جودن او ضعف بعضی
آرد مصلح او کثرت بدل او کاشی خشتی است دو نوع است ابیض و اسود و طبع بارد
یا به است بدرجه سوم سرد و تر است و نزل و غش الدم را نافع بود و منی نزول
رطوبت میکند از نفع و پوست او یک گرم باب سرد و منی سهال صفراوی میکند و

بغلی

و همچنین شراب او که از تخم پوست او ریخته باشد دفع سهال و سهال میکند که گفته اند
که مضر است مصلح او مصلحی خشتی است سیاه انوی از او است در کینه و تبخیر
رب او فایون است خطی حار است با عتدال منفع و علق و مری است و جوب
مفصل عروق الش را ضایع کردن و تسکین و در تخم او سهال کرم را نافع بود و غش
الدم را معین بود و درق او بر او رام نفعی است و در ذات الجنب و ذات الریه
مفید بود و جوب او را بریزند و طبع او جهت حرق البول و زهره او و معده بند و دفع کند
همان شراب جهت عرق البول بدیند مفید بود و مضر علی است مصلح او کبر خناری
و مله خنار صنفی احمد سرد و تر است در اول علق و سینه و سر و خشک و کله و منانه نوز
زهره او را معین بود و بطبع او لعل کردن صلابت رحم را دفع کند مری معده
مصلح او مری خنصره الشعلب بخورند یا تمیت بقدر مغشوق کرم کرم است تقوی باده
تا حدی که قیام معاش مستحق است و فاعل و نفع و تشنگی را نافع بود و اگر شراب بخورند میان
بر شربت جوی و بدل او زرا و در حرق خشتی است بهترین است که از پوست جدا شود
بار در طبع است بدرجه اول علقه بلغمی تولد میکند و زود و مستحق می باشد و بدل او کبر
علقه علقه میکند مصلح او کبکین است اگر درق او را بکیند و بر کینه کرده نافع

الغیر و نواق و خفقا را معین بود برای تب کدگان و تیج و عوارب چون بشر است
و یاری با سکنی بن بر روی ریخته بدهند مناسب است مصلح او صغری و یاس سنبلیله
و اکنون یافت نیست رت السوس عصاره سوئی است خشن تر و ریه و سینه را دفع کند
و شش کثیف را دفع کند و در سینه را دفع کند رت انار شیرین بار و طبع است
گفته اند عارض است با عدال موافق حکم است و خفقا را معین بود و سینه و حلق را دفع
است و در او را بول می کنند و استقامت عارض است و در شکم و نفخ بسیار می کنند مصلح
انار شیرین است اما انار ترش را خواص است که دفع صفرا و بلغم می کند و خفقا را معین است
حمیات کرم و التهاب معده و اسهال صفراوی را دفع بود و نارنگ با کشید و دفع شود
کنند جهت تقویت معده و انقلاب معده و اسهال معده ای بغایت نیکوست مضر است صفرا
انار شیرین و یاس سرد و خشک است اظفار حرارت می کند و دفع طاعون و اسهال
صفراوی می کند و حبه صوری را معین است غشیان بنفشه مضر تر است مصلح او مرطوب
ترنج است ریحان نوعی از شا مسقر است و روی او بار کثرت و دفع او قویست یعنی
گفته شود و **باب الرابع** زاج با نواخت ملقبین زاج سفید و قلعیت زاج سیر و
قلعیت زاج رز و سودی زاج سرخ را گویند زاج سفید را چون بر و انداختن بای گویند

مذاز اوقت و در وقت از جراحت بازدار و در عاف را نافع بود و برای حکم و جوب معین بود
چون بیدار را عمل کرده کنند و بدان از زاج مخلوط کرده بکش کریم و چوک اندینند
کنند شرب او قلی است مصلح او شیر تازه و زلیب بهترین مویز است که شیرین و طعم بود باشد
کرم و بر است بدرجه اول معده و جگر را موافق بود و در اسهال را نافع بود و در اسهال و سردی
و قلعیت می کنند و اسهال معده را معین بود مضر حکم است مصلح او عذاب و یاس بهترین است
که از شیرین و با گوشت بکشد و در معده و حلق است چنان براندام باشد و در کد
جراحت را نافع بود و سر و خشک را نافع کند با قند خورن غذای قوی بود و دفع مویز می کند
ریه و صدر را موافقت نفث الدم را دفع کند و قروح را پاک کرد و انداختن چوک در ریه مضر است
مصلح او قلعیت و زعفران کرم خوانند و در معده نیکوست و خشک است مضر تر است
حک و عروقت حلق و منفع و مغرق بود و تقویت جوهر روح می کند و نشا طای را دفع می کند
که اگر کششی و در معده بخورد از بسیاری خفج و خشک بقول می اندازد و اگر کفیل را پاک کرم
حلی کرده بدهند و شکاری را بیدار را معین است و حیض و بول می اندازد و چشم کرم
جلاد و بداند گفته اند معده را ضعیف می کند مصلح او جارش بدل او سیر و
و ارجی زعفران گفته اند کس است و یعنی گفته اند از پوست سرد و خشک است و یعنی

معتوی معده است و صفراوی نشاند بسیار خورد او قوی است از مصلح او کلبکین و کحل
کرم و خشک است بدرجه سیم و در روی رطوبت فضلیت است بدان جهت تقوی به
می کند و با ختم است و برودت معده و جگر دفع می کند و حفظ زاده کرده اند و چون
با مصلحی که بنده بلغم از زبان بیارد و در شش کشیدن طبع است و در مزاج کرم را دفع
مصلح او صبر است بهت بدل او قلعیت و زاج زیاد حوی که است از ولایت جوشیده
و در قفس می کشند و در میان قفسی مصلح است تعبیر کرده اند که خورد ابدان می خور
و مانند روع غری می بندد و از اجام می کشند و در طرف می بیند اگر او را با شرب بخورد
خفقا بر و معده را یکدک جهت دشواری را بیدار نیکست و بوی او کلام را دفع
کند و بنیاد کرم و خشک است بدرجه سیم جهت تقویت معده و دل و خفقا و یاس
رحم بسیار نیکست حلقی راحت و قی بازدار و بگوهر روح مناسب است بدل او صغری
و زلیب کرم و خشک است بدرجه دوم مفرغ و معتوی دل و ضعف معده و جگر را
دفع کند بدل او سلیخ است و زلیب کرم نوعی باشد مدح و مصلح او طویل اما آنکه
مدح است بلغم را بکشد و در بوضیق النفس و صرع و سوسوس را دفع کند و طلاء را
خار و پیکان بر روی را در مقدار شربت و در دم است مضر طلاء است مصلح او سلیخ بدل

ن وان شلیمت و تنجیست که در میان کند می باشد مسکه و قدیم نان که در کوی
شیدم بوده باشد مردم را بخیر کند از این منوع بهترین است که رسیده بود بطبع کرم
و خشک است اما آنچه خام بود و سبز بود و خشک است چون بکلمه پرورده کند و تقوی می شود
کند و شهور طعم می آرد و غن او را زیت خوانند او جاع مفاصل و اعصاب
و عرق الناس را نالیدن نافع بود و نسیق مقتول از وی بار و غن کل جرب و حکم را
نافع بود و قتل را بکشد مقتول است که او را بار و غن و حنا بکشد تا بالند جدا گردد
نمایند بجا و نافع و از شصت و سی و دو زین جی زمره است نفت لدم و سهما و صبر
سودا نافع بود و خاتم او لکه و شقاق منفع کندی از این خواص او مختلف است بافت
حیوانات اما تداوی او مستکه است مگر جهت ضا و و طلاء که انقدر که نیست مرگین
که بر تر و در مطلق کردن نفع و تحلیل کند و بر او جاع مفاصل و قویا و ضعفها و ک
نافع است کینک را چون باب دمان حل کرده بر کلف صفا و کند و دفع کند
تا لیل را نافع بود و زنجبیل کرم و خشک است کف دریا و آنچه فید است مستعمل است
بر بقی و کلف و قویا و طلاء کردن و با سر که بر داء الشعلب ضا و کردن نافع بود و بار و
کلا بر نفس طلاء کردن مفید بود و برای شفا و غیر البول و ربک مثانه در غایت

قوت

خوبست بعضی میزاند مقدار شربت دو دانگ مضر است مصلح او کثیر است
ساق کرم و خشک است بر رجه دوم چون در دهان نگاه دارند خنثی میگرداند و معده
جگر بار و امعد است و جع قلب را نافع بود و در بول است مقدار شربت یک شعل
بسیار است مصلح او مصلحی بدل و سنبلیله سپستان معدل و ملین شکم و حاجت
و سینه و تشنگی را می نشاند و بود امیر اند مقدار شربت سی عدد و مضر است کبد را مصلح
انقباب سداب کرم و خشک است بر رجه دوم قبیح امراض بلغمی مثل غلغ و جع مصلح
و عرق الناس را نافع بود و خوردن و ضا و کردن جع صداع بار و معده بود و جیض
بود و و میکشد با صبر را قوت دهد اگر بر چشم کشند و معده را نیز قوت میدهد و جیض
مرزنده بلغمی را دفع کند و مقاربت سموم میکند صرع و کابوس را نافع بود و قطع شورت
کند و صبر را مضر بود مصلح او انیسون سمنی قطعه خوانند برین ولایت او را شکر
و کوش و شش خوانند بار و طبع است ملین طبع میکند بر قان و شکر
نافع بود او را بر و غن کل برشته میکند و میخوردند غایت دارد سرطان نهری است
که در جو بهمانند چون چنگلی او را بپس کنند و شکم بکشند و بجا کسرت حوب بر زبونه
و با شقیق مضر تر است بر نده مصلح غایت برای سلسل و صاحب نفث الدم و برای کزید

بالر که بر سر طلاء کنند صدم که نافع دفع کند شاکر و نبات را نیز که نفع طلاء
سکطه زرد که نفع و نبات را شکر بعضی و نبات کرم و تر است و قدیم کرم و تر است
بر رجه اول است و سینه و حلق را نافع کند و خشونت بر و معده را مفید بود و دفع
سده و نفع است و کله و مثانه را مفید بود و نبات در چشم کشیدن بر و مضر و نفث
و در بول نافع بود و قدیم و نبات بر و معده که صفا باشد مصلحی صفر می شود از این
او انار مرز است سکنی العشر بهمان است کرم و تر با عدل است نافع بود و با نبات
کوکان را مفید بود و بر و سینه را موافق بود و معده و کبد و کله را نافع بود و سکن
و اینست که از انامیب زند شکمی بند و نرف الدم و هر دو را نافع دفع و علال
است و مقوی اشتا بود و صداع می آرد و مصلح او کافور سکنج صغ و غنیت نامد
بارجه بهترین است که صاف بود و پیر و ان و سفید و درون او سرخ کرم و خشک است
بر رجه سیم خلل و بلغمی است فای و قوی و حصاره مثانه را نافع کند ماده را از زرد کین
پاک کند اخلاط غلیظ از جود و آب را بر اند و مسهل اخلاط است انفاصل و جرم
و استفا و جع سینه و سعال مزمن و صرع را نافع بود و در چشم کشیدن منفع
است میکند و طبع میبرد مقدار شربت سه درم بود باه را زیاد کرد و مضر است

الکلب و حیات نافع بود و مضر کله در خوانند و جیج تو رنگ بعضی است کرمهای دواز
و جع الطریق بند از و باشیج از این بجای بر نرد و در کبدان پیدا میشود و سحر آچه
همدی است بر تر است ضعف مثانه و کله و نفث بول و سردی رجم و بهمای کرم و پور
نافع بود و در و جع الطریق را نافع کند مضر خللی است و مصلح او سکن و انیسون سمنی
به است طبع او سرد و خشک است معده را قوت میدهد و در بول میکند و سها
و نفث الدم و حرقة البول را نافع است چون بر نرف نفث میکند که پیش از طلاء بخورد
فانضی بود و بعد از طعام سهما میکند غنیا و قی را دفع کند بوی او تقوی دال میدهد
بسیار خوردن او در و عصب می آرد و در و قوی و مفض نری از و مصلح او عسل است
سقمونیای ده است کرم و خشک است بر رجه دوم بهترین است که از رقی بود و با
زود حل شود و مانند شیر سهما صفر میکند معده و جگر را زایان دارد و جع و مفض
بهتر است که او را در میان تفای با سمنی خل شوی سازند صفا کله تفای را جیج کند و
مخوده را در میان او بر نرد و جیج کند و در میان خاک کرم که پیش از طلاء باشد
دفع کنند چون بخورد از این بداند و مقدار او دو دانگ است و مصلح او نافع از و از این
پیدا شود و او را در و مصلح او بکشد نیز طای می دهد نسبت به کرمهای دیگر و از کرمه

بار

مصلح او این سلق جفت است کرم و خشک است بدرجه اول از وی رطوبت فضیله
بود و بر تیره نباشد مفتح و محلل است و قوی است میکشاید آب او را بر داء الشعبة و کلف
و ضرر و تامل طلاء کردن نافع بود و قوی را دفع کند سده جگر و طبعی است یا اگر
او را بشرب بر تیره نباشد و اگر کرب بر تیره نباشد و قوی را دفع کند و در وی الکلیون
است مصلح او خلی و ترش سلخه مانند دارچینی است کرم و خشک است بدرجه دوم طبعی است
غلظت میکند و بصراوت میدهد و صده و کبد را نافع بود و در بول حصص است
و اعضا را قوت میدهد و در معده است مصلح او کثیرا سمسیم حلیان گویند و بزبان
کجیل خوانند کرم و ترش است ملایم و محلل می نماید میکند سودای را مفید است معده
زبون است بطبی الاضم است مصلح او اسل سماق سرد و خشک است بدرجه دوم طبعی
مقوی معده و قوت و اسهال و منع انصباب صفرا می کشد و شکم می بندد و چغندر چغندر
پوست او را باز بر می گرداند باب سرد بخورند قی باز دارد و انقلاب معده می کشد
جوش آب او را بچشم کشیدن علل حاره چشم را نافع بود و تشنگی کشد و در
فی آرد و بر او رام حاره و در خس طلاء کردن مفید بود و مفرط کبد است مصلح او مصلحی است
الاعانت سکینات طبع و خواص همگی که در کینه اما آنچه در صوره بوده باشد و بشیرینی

و در دهانه بهتر است و آنچه در دریا بوده باشد هم نیک است اما آنچه در سطل و مراد
باشد خوب نیست و خواص او را در باب سمسیم گفته می شود سحان طبرست که
او را سید خوانند کرم و خشک است و جمع مفاصل را مفید است گفته اند خوردن او
تند و کراز و تشنگی آرد سکوی طبرست که او را شمس خوانند گوشت او کرم و ترش
و غذای خوب است اما در فصل بهار بواسطه انحراف رطوبت مازنیون میخورد گوشت او
زبان کاز است سنبلیله ترش سنبلیله طبعی است و یک قسم است که او را دوی خوانند
خوب نیست طبع او کرم و خشک است بدرجه دوم مفتح و محلل مقوی دل و دماغ است
و مفتح سده کبد و نافع است مقام و جمع طبعی و بر قی نافع بود و حقیقت و کبد را
انقباض نیکوست مقدار شربت یک گرم مفرط کبد است مصلح او کثیرا سمسیم حلیان
همگی که با است کرم و خشک است و خون می بندد و حقیقت را دفع کند سمسیم حلیان
را نافع بود و در دماغ را تسکین دهد اگر کینه و کشند سمسیم حلیان کرم و ترش
خشک است بدرجه اول سمسیم صفرا سودا بود و فضول را از اعضاء پاک کند مقدار
شربت در حب سرد و در مطبوخ نیم گرم تا هفت درم گفته اند مفرط کبد است مصلح او
بلبل زرد سوسن زنبق است کرم و خشک است و محلل و ملطف دوی او مقوی

دماغ و فضول دماغی را پاک کند و تحلیل دهد و برای جرب و خشک کشنده مناسب است
ضماد کردن سورخجان بهترین است که مفید باشد سمسیم حلیان و اخلاط غلیظ را
جمع مفاصل و نفوس و عروق الش را نافع است از خواص او است که ماده را از مفاصل
میراند و همان موضع را قبض میکند که دیگر ماده را بجای نرزد و تقوی باه است خصوص
باز تحلیل برای معده نیک است مصلح او کثیرا سمسیم حلیان است سرسم گویند بزبان
کرم و خشک است و خواص او از دیگر خواص قوی تر است در باب گفته میشود بالیشین
شاهبلوط از ولایت شروانی از دمنش فندق اما مفصل طبع او با دایر است
غذا سینه دارد و دفع سموم میکند و فایده است و بطبی الاضم است مصلح او کثیرا سمسیم حلیان
مثل ریاح است کرم و خشک است و در بعضی ولایات آب او را برای اسهال میدهند و
او تقویت دماغ را میکند شاهرها و بار و دایر است مقوی معده و مفتح سده کبد
و ملایم طبع او در بول و سمسیم صفرا سودا و اخلاط محترمه مقدار شربت هفت
درم است در مطبوخ مفرط طبعی است مصلح او بلبل زرد شادخ شادخ کرم و خشک است
مغسول و بهر مرض عین و گوشت زیاد و قطع خون بسیار نیک است و حفظ
میکند شهم نباتت زهر ناک از قسم قوی تر است شربت کرم و خشک است مفتح

شکم با نان علت میشود و در آن اوقاتی باه است شمع موم است معتدل در مردم
ی اید شمع و ملین است بر شش و شکم است با روضه قوی کردن و اید
دفع کند موم سیاه را و دبت و پیکان بدست آورد و در آن اوقاتی که شمع
کشی شمع را انداخته شود سیاه است کرم و شکم است محلی است و قطع نایل
و کلف و برص و جرب میکند اگر کبر که شمع کند و اگر کبر که بران کنند و بوسه
بو کنند سه دفعه بکشد بدوز کام دفع کند و دیدان میکند و حیف میراند و حیات
بغی و سوداوی را دفع کند که در بدن سک و دانه و نهش هوام را دفع بود و مضر است
مصلح او کثیر است و لکن از جمله موم است شمع است کرم و شکم است
طریقه میکند روضه او و جمع اذن را دفع کند و او را بول میکند مده را مضر است
و مصلح و جفت است می باید که با قند و با و با و خوردن شمع کرم و دار و است دیدان
القع دفع کند که بول و حیف است و کزین رینا و عقب را دفع بود و مضر است و بول
طلا کون موی بدست در محلی است مضر مده مصلح او ترس شمع است از جمله موم
کفنه شمع است کرم و شکم است بدست در موم کبر که بر بق و برص و جرب طلا کون
نافع بود و در وجه و باقی باغی را دورم از خوردن دفع کند بر طلا کون لاغی کند

دب

ریت است مصلح او مصلح شمع است چون ترنجبین است حار با معتدل سه سال صفا
و رطوبات میکند گرمی و حرارت را دفع کند فعل اول قوی از ترنجبین است
خرا مندی خوردن خوب است **باب الصاد صابون** باب هفت کردن ترنجبین است
و شست کردن نیز نفیض کشت بدست اوقاتی است ندای بی باب کرم و شمع
فی کردن صبر بهتر است که از سفوف باشد زرد و ریک نهشته باشد مصلح
و با هم است مده و دماغ از فضول پاک کرد و با صبر را قوت میدهد و تنفیه میکند
مقدار شربت خنجر م تاد و است اصل را با بر صفا اوست باقی او بر مصلی است
هوای سرد خوردن او خطر است صدف سوخته اوقاتی است و دانه را اجلائی
و در چشم کشیدن قوی و علت و غلط جفن را دفع کند و بر موضع کرمی را بدست
بکشد که از این صدف طلا کند و دیگر بر می آید و در دل را دفع و گوشت صدف کشته
سک و دیوانه را دفع است و بر وجه مصلح و نفوس صفا کردن نافع بود و صمغ بهترین است
که عربی بوده باشد و چون در دهان کبرند صدف و شکم است قاصص و جفت مده
نافع است و مده را قوت میدهد و سه سال صفا اوی را دفع کند شخونت حلقی و تصبیه
نافع بود و او را نصاب کردند صمغ با لیم کرم و تریت و صمغ حلقی و سعال را مفید بود

دنان

و حقایق و خور را دفع کند و بدن فربه میکند و از صمغ الحاصل صمغ الکرم و تریت است
او جاع ریه و صدر و سنگ مانند و طایفه را نافع بود صمغ بهترین است او کست که
معاصری بود و باشد سرد و شکم است بدست در صمغ طلا کردن نافع بود و حقیقت
کرم را دفع کند حیات حاره و جگر کرم را نافع بود مده و دل را قوت دهد مضر است
مصلح او نبات صمغ است سحر بر جگر و او را کرم خفا و کردن مفید بود و مضر است
ماده میکند و قاصص است و صمغ می نشاند بدست او فو قتل صمغ درین ولایت است
که بگویند خوانند کرم و شکم است بدست در صمغ حلقی و مطلق است طریقه نافع میکند
و بول حیف میراند و مضر طعام میکند و جفت مده است از رطوبت فضلیه و جمع
دا شرب و صفا و نافع بود و ریه را مفید است مضر مده است مصلح او فو قتل
باب الصاد صمغ الکرم است اگر او را بر نهند با شست و در آن آب کتبا
کشد و جمع مفاصل نفوس و عرق است را دفع کند و با را مفید بود و صمغ
سکین او با صمغ عین بر روضه پستان است خواص او قریب بگوشت همان حیوان است
غایتش بر دست چو که طعم نیست **صفحه** و زعفران بزرگ است بوق او بر و او الشعلاب
کون نافع است گوشت او از جمله موم است علقه فی کون باب کرم و مصلح

باب

با صمغ است صاحب مده کفنه کشته که با هم است با صمغ است با کفنه شود با **طیاب**
طیاب بهترین است که سفید بود و ضعیف طبع او سرد و شکم است بدست در صمغ حلقی
و حرارت و غنی مده کرم و حیات حاره و سه سال صفا اوی نافع بود و مضر است
ماده صفا میکند مده و برای تسکین حرارت و طش بسیار خوب است و مضر است
و دل زبان بر حلقه باشد نفع کند مضر است مصلح او کلاب **طیاب** کرمی
است که بر آب استاده مثل سطلها و بر کجای میزند سرد و تریت و بر او رام حاره
طلا کردن و بر نفوس و وجه مفاصل حاره طلا کردن نفع کند و عصب را نرم کرد
برای رخی و صمغ و در شکم کتاب او کردن مفید بود **طریقه** نره است که در
رستم را بسیار است خنجر است چنانکه اگر کجایند قوت دایقه صمغ طعم درین است
امامه را قوت میدهد و مده را نافع بود و وضع حلقی با بدید ایدارد و قطع شمع
جمع میکند مصلح او کرفس طراشیت دار و مسمیت قاصص درین ولایت یافت
طریقه و ریس جباری اوم افان کون مده تفتیت حصاه و مده نرجیت
طرفا کرم نره او کون مازوست کفنه شد و اگر از جوب که طرف بزند و آن
آب بخورد و دفع مضر طلی ال میکند و جرب **طلی** که کلاب را رض خوانند مانند و

مغاسی

مص

طبع کبد و مثانه صلیح اوزان **عقارب** درین ولایت اورا سیما مال خوانند بر
 اورام حاره طلا کردن نافع است و بر صلیح او گرم خوار کردن مفید بود
 معدن است تعلیق خون میکند وحدت و گرمی را می نشاند و معده و امعاء
 و خضوت سبز و بر را نافع است و شراب او در ماضی و جبهه نافع تا می کند
 بطبی الاضم است صلیح او کشتن **عنکبوت** نفع عنکبوت خون کداز جز حرت
 نیکو بیند و اگر بر و عن کل بریزند و در گوش چکانند در گوش شمشاند
عنبر شرب بهترین است که شربت شفا بخش بود و در انزبل و دموم و فکته
 عمل میکند شفا بخش است و استکلالت گرم است و بدن را فرو می کشد و مقوی است
 و قلب است در تقویت قلب نظیر ندارد مقدار شربت یک شقال است او را بفت
 می باید صلا یه کردن تا حل شود و معتد احوال است و مصلح است بهی است او
 با در بخوبی **عنصل** اسفیل است گفته شد **عوز** بهترین است که قاری باشد کپول
 بر آتش نه بندد و روغن بیدار شود و بوی خوش کند و چون در آب اندازند در
 آب بنشیند و سیاه باشد گرم و خشک است بدرجه دوم مفعول است و مقوی است
 و اعصاب و دماغ و پوست و مغز و رطوبت غفنه را از معده پاک

مفسر

و حلت است منافع او با بقیع النفس و بر کفته اند و تحلیل و تطهیر افلاط
میکنند و سر و نفس و منصف را نافع و بر او رام و با دای منصف صلا و کرد
نفع کند **فوق** قاصد و سر و خشک و هیچ دندان را قوت میدهد و بر ج
طلا کردن مفید بود قوت او هیچ قوت صندل است **فوق** روم است طبع
کرم و خشک بر بهی و بر ص قو با طلا کردن مفید بود و در دم از وی با
سکجین خوردن سه طحال و جگر بکشد و در بول حیض میراند و با غسل غلط
کرده بر عرق الت طلا کردن نافع است و از وی شیاف کرده بول کردن حیض
بکشد و مضر است مصلح او انیسون است **باب القاف فاعله** این صفت
خیر و اذی و آنچه که است فاعله گویند کرم و خشک است بدرجه دوم قی و غفلان
باز دارد و آب نازخ معده و امعاء قوت میدهد و پاک میکند و در جگر کار
برودت باشد مفید بود و در سده جگر میکشد و اگر با سکجین بخورند و اگر روز
دو درم بخورند و در دفع صرع کند مضر تر است مصلح او شکر **فقا** خیار است سرد
و تر است بدرجه دوم تسکین حرارت میکند و ادرار بول میکند و تشنگی
نشاندوی او دفع غشی میکند مضر معده است مصلح او غسل **فوق** سرد و تر است

برای

برای اخراج حاره حاره مناسبت معده است مصلح او صغر
کرم و خشک بدرجه ششم معوی دل و معانی است و قی و غفلان را دفع کند و در
دفع میکند و با سره را قوت میدهد مضر امعاء است مصلح او صغر **فوق** مانده
کره است طبع او کرم و خشک منق صدر است و سعال را دفع کند مضر و در آن
و لدغ عرق و سایر ترشش هم او را نافع بود و مضر طحال است مصلح او انیسون
فرا حیا الوبالو خوانند بزبان کیل معده را قوت و در حرارت می نشاند
صغارا تسکین میدهد **فوق** تخم کاهجه است کرم بدرجه اول خشک بدرجه
دوم منق صدر است و مصطفی صوت و نافع قوی است و سهل و نرم و قوی مفر
معده مصلح او مصلح **فوق** در چینی است و قی و غفلان را دفع کند و با سره را قوت
و لدغ صرع را نافع است با سر کبر جگر طلا کردن مفید بود تقویه معده باز
میکند در خواص **فوق** دو نوع است تخم و شیرین استرغاصب و عرق
الت را نافع بود و در کرم او و شیرین تر از عرق او مالیدن نفع کند و
العرق و در بیدان را نافع است تسکین ترش تقویه باه میکند و ادرار را در
مفید بود مضر مثانه است مصلح او کلاب بدل او عاقر قرحا است **فوق**

را نافع بود در حیض است و تر باقی سم است **کبر** جگر بر حیوان که گوشت او را نهند
نسبت بهمان حیوان دارد و قوی است **کباب** کرم و خشک منق معده کبیم
و جگر بود جاری بول را پاک میکند و میراند اگر بدان کیرند او از صافی کند مفر
مثانه مصلح او مصلح **کبر** کرم و خشک بدرجه چهارم سرد
و قو با مالیدن نفع کند با طرون بر نفس طلا کردن مفید بود **کبر** سرد
تر است سرد و خشک صدر و قروح ریه را مفید بود و وحدت او در شش
کرم کرم و خشک بدرجه ششم خلل ریه است و منق معده بول و حیض مفر
و باه بر انگیزد و بر وضیق النفس مفید است و مضر و ریه است زبان است
تا حدی که کجایی که کرمش بوده باشد نباید منق صدر او را در مصلح او کلاب
کرات کندن خوانند کرم خشک اگر آب او در معنی کندر عاف باز دارد
بوسه را مفید است مضر و چشم و دندان بود مصلح او لبلله **کروا** تخم است
زیره کرم و خشک حیوان را دفع کند مضر است مصلح او صغر **کرسنه** مانده
خدر است انار کرم کشته اند کرم و خشک است بر بهی و کلف طلا کردن نافع بود
خودن او سر بول و زهره در شکم را نافع بود **کرسنه** کشت بهر است این صفت

علفی است که در کمان بر کجاری باشد شکوفه سرخ میکند کرم و خشک است در حقه
بکار آید جهت قوی و عرق الت و جع مفاصل و سهال بلغم میکند مفر است
مصلح او غسل **فوق** تخم سرخ است بهجود کرم و خشک است حب القوی و
دیدان را دفع کند **فوق** با در دشت کرم خشک بوی او صرع و صداد سرد را
نافع بود اگر معده هر روز یک درم بخورند بوسه را دفع کند زکوش نهان در گوش
در دشت **فوق** بکست کرم و خشک و ششهای کاف و بی ار و ششوت
جماعی افزاید **باب الکاف** فاعله چند نوع است قی و غفلان و ریه و معنی آنچه
بهر است قی و غفلان و در جوف و ریه است بهر است کرم و خشک بدرجه ششم
او رام حاره و عاف و صداد حاره و قلع را نافع بود و جوس عرو را منق و تقویه
کند و بر قوه نافع بود مثانه و کبیر را مضر است مصلح مفر و نیلوفر **کاف** دانها
برخت بوسه در برده گویند سرد و خشک بدرجه دوم ریه و سر النفس بر آن
و قروح مجاری بول را نافع است صلابت جواست که ماصور شده باشد آب او
شش و جرم او صداد کردن مفید بود **کاف** کز خوانند درین ولایت نیز میباشند
کبر بوج او را بکار بر بند خلق و جالی است او جاع مفاصل و درک و صلابت

را نافع

کرده اند در می و سردی اما حق نیست که سرد و تر باشد خاصیت او است که گشت
بجای می کند و عرق باز دارد و در سردی و ارام حاره را نافع است و در نفث
الدم را مفید بود **کندر** را که باز و خمره طریقت است سرد و خشک است و قابض و پیوسته
و مانع از نافع بود **کندر** گرم و خشک است در ریه دوم سه جگر یک است بدو با ریه
نافع بود در بول و حیض است و حیضات مزمنه را دفع کند اگر مقدار دو شکر باشد
او با یکویه سکنجبین قندی بخورند یک شقال ریو بود اضاف کرده بر قان را دفع کند
در دوزخ است او را در صفا مفرز است مصلح او کاسنی **کندر** است و او است
کرمی و خشکی اختلاف دارد با اختلاف طبع آنچه غرض است برودت دارد و
ترشی است برودت کثرت و آنچه ترش است نزدیک با عتدالت قالی است
و معده را قوت میدهد و صفای مزاج را مفید است و آب جمیع میوه در معده
قابل بعضی است بخواب امرو و کفتر اندام و باطنی ضمیمه قوی می آرد و مصلح او کلنگیان
کندر با چه است غذای در غایت خوب است و سعال و صدر و ریه را نافع بود **کندر**
لبان نیز که کرم و خشک است قطع خون میکند و نفث الدم را می بندد و مغم
طعام میکند و مقوی معده است و اگر با نان خوراه بخورند نافع برای بود چنانکه در

قال خوب کند **کندر** انواع است زیره که مانی و زیره منطی طبع او گرم و خشک است
بدرجه سیم با دارا دفع کند و دیدان را بکشد و عطلی را بکشد و مقلع بلغم نقطه
النبول و معص و بول الدم را نافع بود و آب را بکشد که شیدن جلا دهد و جرات
برویند **کندر** اگر با آب گرم مقدار دو شقال از و شیر بکشد و ده منقل
سکنجبین غسل اضاف کرده بخورند با سانی قی آرد **کندر** مانند سرد و سست
اند سرد و خشک است از هر جا که خون اندازد از بی هر عضو خواه از باطن عضو چون
یک شقال از وی بخورند یا بپاشند دفع کند چون بزبان حامله بدهند حفظ کند
خفقان را نافع بود یک شقال با آب سرد قی باز دارد معده را قوت دهد و در
مصلح او ارز **باب القدر** سه سال بود و می کند و مفرق است در باب
کفتر شده است مقدار شربت بخورم تا یک گرم **لادن** جهت بوی میسوزند
کرم و خشک است بعضی گفته اند سرد است منفع او را م و معنی لطوبات عظیمه
مقوی شعور مفرق است مصلح او سنبلیله **لادن** بهترین است که از کاه و حاصل
شود معتدل است بدن را قوت دهد چون با قند یا عسل بخورند قوت باه را زیاد کند
لباب درین ولایت کوکلی گویند گرم و خشک است و بعضی گفته اند سرد و سست

عقل و ملین است اگر صبر او را در کوشش کند در دشت اند و بار و عن کل صول
را دفع کند و سده جگر یک است و در ریه را نفع کند و در بول را مفید بود
است ورق او بس که طحال را نافع بود آب او صفا مفرز است سه سال کند درین
از و قوت میکند و با شربت میسوزند سه سال صفا می کند مفرز است مصلح
سکندر **لادن** گرم و تر است خون صاف کننده و کرم میکند اما کوشش بعضی حیوانات
تفصیل دارد بر بعضی مثلاً کوشش مرغ خاکی و کوشش بروه و کوشش کوسه و چون
و کوشش تریخ بجای نیگوش است اما کوشش کا و بزه و کوشش خالی از ضرر نیست
لسان الثور کا و زبان سرد و تر است و بعضی گفته اند معتدل است مفرق و مقوی
هول و خفقان را نافع بود عقل بودادی را مفید بود و مقدار شربت دو درم است
سعال و خفوش صدر را نافع بود مفرطی است مصلح او صندل است
لسان البیاض گرم و تر است معنی زیاد می کند و محرک باه است **لعل**
بر بر بجز نیست مثل سورجان بلکه از صنف او است **لک** رنگ لاکت درو
از آنجا پیدا میشود و در جگر و بر قان را نافع بود کون با د است آنچه ترش است
معتدل است غذایت نام دارد و مفرز می کند و سرخ خشک را دفع کند و نفث الدم

دیسینه را مفید است خصوصاً کاه که با آن بخورند و آنچه ترش است نفث الدم
وسده جگر و طحال را نافع بود و در و عن او در کوشش می نند و از سینه افلاط
علیظ دفع میکند **باب البیاض** سناجیت که او را بیکویه و جرم است
او را با هم شیان میسوزند سرد و خشک است او را م حاره را دفع کند و ابتذال
رمد را نافع است غذا و تقویه چشم میکند **لادن** عسلی است که شیرین بری
آرد و سه سال میکند اما داند او خطر است **لعل** چند نوع است اما آنچه درین
ولایت است مای سفید است و مای ترش از دانه های و کولی برای از بزه حاره
سبب است و مای ترش از همه علیظ تر است چون بخورند معده را و عسل باید
خوردن که دفع ضرر است او کند **لادن** مانند زرد جو به است برای داروی بکاه
آید و صرا نیز که داند و خوردن او بر قان و سرد النبول را نافع بود **لادن** زرد
کرم و خشک است نفوس و وجع مفاصل را نافع بود **لادن** کجی نیست که در شش
میریزد و حور المراج را مفید بود **لادن** گرم و خشک است باب او نظری کردن فلان
دفع کند **مرزنجوش** شمشو گویند بزبان بزبان کیم گرم و خشک است بدرجه دوم
لطیف و محلل است استعلا نافع کفتر بهترین است که صافی باشد و مکی گرم

اصل یافت شود و چون سورجان در معجون سورجان که اصل است و باقی مصلحت و
مفسدات و همین قیاس معلوم کنند **فصل** و در تسکین بعضی از معاجین
اشترک به آنکه هر کس که در وی مرکب مذکور بود از اثر او این خوانند پس آن مرکب
که باشد که باعتبار مزاج و اثر نام کنند چون دواء الشک و معجون سورجان
و معجون مند و گاه باشد که باعتبار وضع نام کنند چنانکه معجون فلاسفر و حب
اصطوخودوس و گاه باشد که باعتبار شرب نام کنند چون شراب دیاری که از برای
اوشش است و دیار نیز نشی از چوب اطراف که اطراف معینی است و فصل معنی
بمیل و معجون چنانکه گاه باشد که معنی اشتقاق بود چون سبکی چون که در
اصل سرکه و الکلین است و بعد از آن کاف دویم را یکم بدل میکنند چنانچه
خوانند و گاه باشد که باعتبار اثر نام کنند چون جوش که اثر او که اثرش از
است و خصوص معده پس کاف را یکم بدل کرده اند و جوش که معده و همین قیاس
جمع است و مرکبات را معلوم باید کرد و الله اعلم بالصواب و الصلوة علی
بسم الله الرحمن الرحیم

الحمد لله رب العالمین و الصلوة علی خیر خلقه محمد و آل محمد و بعد

ان

این رساله سم است از مفتاح الطرایح که ذکر کرده اند و مرکبات مستعمل و اند
الموفق والمعين و الاستعانة برب السیة و الاعتبار بامر الله **باب الاول**
در مفرقات **مفرق باقوی** خفقان و سواس را سو مند بود و دل را قوت
و نشاط آورده و خاصیت این مفرق بسیار است اینجی گونا که دریم **صفحت** آن
مروارید را سفته است و درم مروارید سفید چهار درم یا قوت ربانی و دو درم زرد
عمول و نفوذ عمول از هر یک یک درم چنانچه در دیکه نقل و نیم لعل و عقیق و حجر
شب از هر یک سه درم طب شیرین و صندل معاصری از هر یک یک درم که در
و کل میلو نور و زرشک پدانه از هر یک سه درم صندل سرخ و طبلین محتوم از
یک دو درم کشنیز خشک و تخم کل از هر یک سه درم در بعضی نسخه ها افتیمون
درم میکنند و در بعضی ساس و مندی و زرد نیار و در بعضی از هر یک یک درم
و نیم عود مندی و پوست اترج و کافور زبان از هر یک سه درم پس سرخ و سفید
از هر یک دو درم تخم کاسنی و کافور صندل و عنبر شرب از هر یک سه درم شکر
نیم شغاف از هر یک سه درم شیر اند و طب شیرین از هر یک سه درم کلاب و نبات
از هر یک یک درم شرباب سیب خاص و از زرد نیار از هر یک ده شغال که در بعضی نسخه ها

ان بود که رقت یا نفع از هوای سرد و آب سرد و **عسل** شرباب سیب و شرباب
شیرین و شرباب صندل و شرباب عنبر الشک و قرص کافور و دهنک مناسبت
و صندل و کل و کافور و آب سیب و آب لیمو و آب برسیه و اند و اگر تب نباشد و غ
ترش باشد یک طب شیر و کل از نیم و کشنیز خشک و مفرق سرد مواش بود **صفحت** آن
ورق کل سرخ و طب شیر از هر یک دو درم کشنیز خشک بریان کرده و صندل و نبات
از هر یک یک درم مغز تخم خیار بن و مغز و اند و از هر یک چهار درم بهمین سفید
و کافور زبان و کاه و آب از هر یک یک درم و زعفران و انکی و زرشک بی و اند و ش
درم مروارید را سفته نیم درم شوج کوفه و پنجه نبات و عرق پید شک بقواتم
و دار و نباتان بر شند شربتی یک درم تا یک شغال بود **مفرق کرم** خفقان
ضعف دل را سو مند بود **اختلاف** آن کافور زبان و بانگو و بهمین سرخ
و سفید از هر یک یک درم آب غلب ینده و شکر کرده و بریان کرده تخم
فرخ خشک است درم عود قوی ری درم کل محتوم و مروارید از هر یک یک درم
زعفران یک درم قرفل و نبات و کاه و زرد نیار و کشنیز خشک از هر یک دو درم
کافور سه درم ورق کل سرخ و صندل معاصری از هر یک یک درم عسل و نبات

ان در چهل درم گفته باشد اما این نسخه مستعمل است و در اول گفته و پنجم باطل است
بر شند و شرباب و آب انداخته و گشتند و در ظرف چینی کنند و چهل روز در میان
چوبند و بعد از آن استعمال کنند شربتی نیم شغال یا یک درم نافع بود **مفرق خفقان**
خفقان و سواس و ضعف دل دفع کند و نشاط آورده **صفحت** آن مروارید را
و نبات از هر یک یک درم که درم و نیم صندل سرخ و سفید و اند و نفوذ و نبات
طب شیر از هر یک چهار درم کافور زبان چ درم تخم کاسنی دو درم و نیم درم عود
یک درم ساس و مندی دو درم و نیم افتیمون و ورق کل سرخ از هر یک سه درم زرد
دو درم تخم بانگو و تخم زرشک از هر یک یک درم و نیم در بعضی نسخه ها یکی سه درم
زعفران و عنبر شرب از هر یک یک درم کافور نیم درم شکر و انکی عود خام چ
درم کشنیز خشک دو درم و نیم خشی ش سفید و نفوذ و کل از نیم از هر یک دو درم
ورق زرد و نفوذ از هر یک یک درم اهل نیم شغاف و دار و اند و گشتند و پنجم شرباب
خالص یا شرباب خاص بر شند شربتی یک درم تا یک شغال شرباب سیب و نبات و شغال
و شرباب خاص و صندل و پنجم شغاف از هر یک شرباب سیب و نبات شرباب خاص کنند
بهر بود **مفرق کرم** خفقان کرم را سو مند بود و قوت دل به نبات آن خفقان کرمی دل

ان

چهار یک با قوت و زرع خلول و نفقه خلول از هر یک نیم درم و در چینی دو درم و نیم
سه درم و در پنج عرق یک درم و نیم و پنج عرق نیم من قند سفید یک من و نیم که با و
بند باید که بخت باشد و در کوفته و بخت قدر اصابی کرده بقوام آرد و غسل
بلیله منفی کوفته بر سر آن کند و حل کنند و در ویدان بپزند شربتی که بکشد
نافع بود **مقوی سرد و غلیظ** خفقان و ضعف دل که از گرمی بود از آن که خلط
آن طباشیر و درم کا و زبان ده درم شیر ابله پانزده درم عصاره زرشک
درم صندل مقاصری سه درم همین سخن و سفید از هر یک درم و ورق کل سفی
پنج درم در پنج عرق و دو درم کشنیر خشک و پوست پیرون پسته و در وارید پسته
و که باقی خفته و بسته و آب ریشم کوفته از هر یک دو درم زعفران نیم درم با قوت
چهار و یک زرد و ق و نفقه و ورق از هر یک یک مثقال آب سیب ترش چهل درم
چهل درم قند صاف کرده دوایت درم بقوام آرد و در ویدان بپزند شربتی
یک درم نافع بود **مقوی گرم و غلیظ** خفقان و ضعف دل که از سردی بود و زایل
کند خلط آن زرد بناد و در و پنج عرق و کا و زبان از هر یک شش درم با و رنجبویه
سه درم کوفته و بخت شربت سیب بپزند و بعد از آن بصل کف گرفته بپزند شربتی

یک مثقال

یک مثقال نافع بود **مقوی گرم و غلیظ** خفقان و ضعف دل و وسواس از آن که
جگر کرده و مغز را قوت دهد و لون را بنیت صافی کند و شطاطت آرد و با وادی
سودا ویرا دفع کند جهت قوت دل بنیت سودمند بود و خواص این بسیار بود
اینجا که ماه که دریم اختلاط آن با قوت سرخ و مثقال با قوت زرد و چهار مثقال با قوت
کبود و با قوت سفید از هر یک چهار یک لعل و مثقال سرخ و زعفران نیم مثقال از هر یک
مثقال و نیم عقیق چهار مثقال چوب شیب سه مثقال تخم قرچک یک مثقال آب ریشم
سه مثقال و در و قندل سه مثقال پوست پیرون پسته چهار مثقال آمله مقشره و مثقال
پوست بلیله کامل ده مثقال با و رنجبویه چهار مثقال کل بنیو سه مثقال صندل
و سفید و تخم با و رنجبویه و قندل و در چینی از هر یک سه مثقال کا و زبان پنج مثقال
عصاره زرشک پانزده مثقال عود قاری چهار مثقال با و رنج و در مثقال
در و پنج عرق چهار مثقال طلعین در مثقال طلعین ختم چهار مثقال
طباشیر سفید پنج مثقال عنبر شهب چهار مثقال مشک ترکی یک مثقال زرد و ق
نفقه و ورق و در چینی از هر یک چهار مثقال کا و زعفران نیم مثقال قند
که در سه مثقال سبیل الطیب سراج هندی و بهی سراج از هر یک ده مثقال همین

چهل مثقال و دویست کوفته و بخت ویدان بپزند شربتی یک درم نافع بود **مقوی با قوت**
خاصه این نسخه معروفست بفتح اختلاط آن مر و آید راسفنه یک درم و نیم که با وید
از هر یک یک درم با قوت سرخ و زعفران و لعل آمله و در و پنج عرق و نفقه خلول
و ماه و فلفل و زعفران از هر یک یک مثقال و در و پنج عرق و درم صندل سفید نیم
صندل سرخ سه درم همین شش درم تخم قرچک نیم تخم کل سفی نیم درم آمله مقشره
کشنیر خشک از هر یک یک درم کا و زبان سه درم زرشک بی و انده هشت درم طباشیر
سفید و ورق کل سرخ از هر یک چهار درم در و پنج عرق یک مثقال مشک خالص
درم عنبر شهب چند درم عود قاری پنج درم مصطکی یک مثقال پوست ترنج سه درم
آب سیب و آب از هر یک پست درم ق و پسته چهار عرق کا و زبان پنجاه درم آمله
سفید یک من کلاب پنجاه درم نبات با و رنج بقوام آرد و نبات سیب و با و اضاف کند
و در و کوفته و بخت ویدان بپزند شربتی یک درم با یک مثقال نافع بود **مقوی با قوت**
نوع دیگر مر و آید راسفنه دو درم که با یک درم جند و با قوت رمانی و لعل آمله و در و پنج عرق
چهار درم از هر یک ده درم زرد خلول و نفقه خلول و ماه و فلفل و زعفران و در و پنج عرق
از هر یک یک مثقال صندل سفید صندل سرخ و بهی و تخم قرچک کاسنی از هر یک درم

چهار مثقال آب سیب اصغری یک من آب حمض نیم من کلاب یک من عرق پید یک من نبات
مصری دو من نبات را با عرق و آب سیب و بقوام زیاده آرد و چون فوایدند
حمض بر آن بپزند و در ویدان بپزند شربتی نیم درم تا یک درم نافع بود **مقوی**
و کث و ضعف دل و وسواس سودا ویرا سودمند بود و خفقان از آن که زایل کند و دل
را قوت دهد و شطاطت هر چه تا مغز آرد و اختلاط آن مر و آید راسفنه سه درم یک درم
که با یک درم لعل یک مثقال با قوت زرد و نیم مثقال شرب و قندل از هر یک یک درم
همین همین سفید دو درم همین سرخ و کلاب چینی از هر یک یک درم زرد بناد و یک درم تخم
با و رنجبویه سه درم سراج هندی یک درم در و پنج عرق نیم مثقال پوست پیرون پسته
و انترج از هر یک یک درم کا و زبان پنج درم صندل سرخ و سفید از هر یک یک
درم کشنیر خشک و دو درم زرد و ق و نفقه و ورق از هر یک نیم مثقال و ورق کل
سرخ و سفید سه درم و در چینی یک درم آمله مقشره نیم درم عصاره زرشک ده
درم طلعین از منی دو درم تخم قرچک دو درم طباشیر سفید دو درم عود خاتم یک
مثقال کا و زعفران نیم درم زعفران یک درم عنبر شهب یک مثقال مشک ترکی و ابکی
و نیم شربت حمض مصری نیم شربت آب اصغری نیم شربت شربت سیب اصغری

بصل

اعراضه و کشنده خشک از هر یک پنج درم کا و زبان سه درم زرشک بی دانه پنج مثقال
طبایشه سفید چهار درم ورق کل سرخ چهار درم خشک شمش سفید درم نیم کا و
سه درم پوست پرون پسته پنج درم دروچ خونی و مشک غاص از هر یک یک مثقال
عزیز شنب و عود قاری از هر یک پنج مثقال مصطکی یک مثقال پوست انترج سه درم ورق
سید و ورق کا و زبان و کلاب از هر یک پنجاه درم آب سبب و آب به از هر یک پست درم
نیات یکن با و قهقهه قوام از دو رو کوفته و پنجه و جوهر صندل کرده بدان برشته
شتر بنی یک درم نافع بود **مفرق یا قوی فاعله نفعه یک درم** مرور از ناسفته و کهر با و آب از
هر یک سه درم قهقهه زور و یک درم ورق کل سرخ و طبایشه و کا و زبان و صندل سفید و
سرخ و زرشک بی دانه و کشنده خشک از هر یک سه درم ابریشم مقوق درم قهقهه یک
وسا و مندی از هر یک درم پوست انترج سه درم فلفل خشک و صبر با از هر یک یک درم
عود قاری سه درم دار چینی یک مثقال سفید یک مثقال سنبل الطیب یک درم قهقهه زور و زحل
از هر یک یک درم ابریشم از هر یک یک درم کا و زبان یک مثقال بهمن سرخ و سفید از هر یک
درم طین گشود قهقهه زور از هر یک یک درم با و پنجه دو درم مشک غاص نیم درم غیر
هشتم سه درم نار خشک یک درم با و پنجه یک مثقال آب و آب سبب از هر یک یک درم

عرق پند شک و ورق کا و زبان از هر یک پنجاه درم کلاب سی درم نیات یکن
شکر حلا با و قوام آب سبب و آب به از هر یک یک مثقال و آب کوفته و پنجه و جوهر صندل
کرده برشته شتر بنی یک درم نافع بود **مفرق و کشنده نفعه یک درم** پوست انترج پنج درم
بهمن سرخ و سفید از هر یک دو درم و نیم طبایشه و دار چینی از هر یک سه درم ورق
کل سرخ پنج درم قهقهه زور و عود قاری از هر یک سه درم با و پنجه پنج درم کا و زبان یک درم
مفر با و ام و کعبه سفید و خشک شمش سفید از هر یک سه درم مغز تخم خرنوبه و مغز تخم
خیا بر با نیکو از هر یک پنج درم تخم کرفس یک درم مشک ترکی یک مثقال روغن با و ام پنج
درم نیات یکن تر بنی سفید نیم درم کا و کوفته و پنجه با سه چندان اصل کف
کر فیه برشته شتر بنی یک درم نافع بود **مفرق و دوا المثلک حلو مستعمل نصف ل**
و مرزاجهای سوداوی را سود و دار و با و زبان آب سبب را که پدید آید نافع بود و صفت
مرور از ناسفته و کهر با و آب و سید و ابریشم و زربا و دروچ خونی و بهمن سرخ و سفید
وسا و مندی و سنبل الطیب و قهقهه و قهقهه و زرشک و ابریشم یک درم چند پسته
یک درم و بعضی نیم درم میکنند و از فلفل از زنجبیل از هر یک یک درم و پنجه مشک غاص
نیم درم و اگر دانه کشنده شمش یک درم و پنجه با سه چندان اصل شکر کاشن شکر با و پنجه

درم ابریشم مقوق و پوست انترج و پوست پرون پسته از هر یک دو درم بده و کهر با
از هر یک یک درم عود قاری یک مثقال مرور از ناسفته و دار چینی از هر یک سه درم کا و زبان یک درم و پنجه
عرق پند شک و پنجه آب سبب و آب به از هر یک یک مثقال و آب کوفته و پنجه و جوهر صندل
از هر یک سه درم قهقهه زور و یک درم ورق کل سرخ و طبایشه و کا و زبان و صندل سفید و
سرخ و زرشک بی دانه و کشنده خشک از هر یک سه درم ابریشم مقوق درم قهقهه یک
وسا و مندی از هر یک درم پوست انترج سه درم فلفل خشک و صبر با از هر یک یک درم
عود قاری سه درم دار چینی یک مثقال سفید یک مثقال سنبل الطیب یک درم قهقهه زور و زحل
از هر یک یک درم ابریشم از هر یک یک درم کا و زبان یک مثقال بهمن سرخ و سفید از هر یک
درم طین گشود قهقهه زور از هر یک یک درم با و پنجه دو درم مشک غاص نیم درم غیر
هشتم سه درم نار خشک یک درم با و پنجه یک مثقال آب و آب سبب از هر یک یک درم

شتر بنی یک درم نافع بود **مفرق و دوا المثلک حلو مستعمل نصف ل**
از هر یک یک درم مرور از ناسفته و کهر با و آب و سید و ابریشم مقوق از هر یک یک درم و نیم
بهمن سرخ و سفید و سا و مندی و سنبل الطیب و قهقهه و قهقهه و زرشک و ابریشم یک درم چند پسته
از هر یک چهار درم زنجبیل و زنجبیل از هر یک یک درم کا و زبان یک مثقال بهمن سرخ و سفید از هر یک
درم طین گشود قهقهه زور از هر یک یک درم با و پنجه دو درم مشک غاص نیم درم غیر
هشتم سه درم نار خشک یک درم با و پنجه یک مثقال آب و آب سبب از هر یک یک درم

و مر وقت حاجت دو مشقا لازما از انشا و دو مشقا از امر
وقت خواب بخورند تا نافع است و بای قه و جماع و سردی باز از مشقا
بدن مبرد و فایده مچند برای درم و فایده کاه و باد های شکم
و درم های مضامد و سبک الیقول و طبعیدن دل و استغری
معده و کرم معده و دل جلا میدهد و اشتها طعام می آورد
و درم سبزه و زردی چشم و زردی رنگ و درم بر نان و غلبه
شکر که مایه و برای آب نرزد و درم های کهنه و درم سر و پدما
نافع است و بلند و کمر را پخت کرده است که موز و تخم بونجی
اسل پیل را که مضامد کرم و نفوذ طعام ایشان کرد که ایشان را
هلهله کند حق هم این دو را با حضرت موسی فرستاد چون خوردند
انرا هلهله پی ایشان زد پس جبرئیل گفت که فدای سپهر مقرر کن
و لیکن نرم بکوب و درم اشلی بنده از دروغ کا و افندران بران
بپزند که پوشانند از افلا و آتش نرم افندره در زیر با نبل مسومان
که سپهر ها از دروغ را بخورند و از دروغ چیزی نمائند پس
همان مقدار شیره کاوان و آتش بران بپزند و آتش نرم افندره
بر آنروز که آتش شیره چیزی نمائند پس همان قدر عدل مصطفی که
عوضی را گرفته باشند در با نبل و زرد افندره زنی بپزند

مجموعه کتب خطی و نادره در کتابخانه

که از هم بخورد پس بپا هلداند ده درهم و از مرزنگوش و فلفل
هر یک پنج درهم بکشد و نرم بکوبد و در پانصد پیزد و برهم زند
تا مخلوط شود بان سیرپی ظرفی را بکشد و اندرون آن بروغن کاه
چوب کن و آن دو را در آن بریزد و در میان جو و خاکش هر یک دو مثقال
کن و هر چند که نهد و می شود بنکود و می شود و فرمود که نافع است
برای نفق کهنه و ناز و درد اندرون و سرفه کهنه و ناز
کسی که سرما زده باشد و برای سبیل خیم و درد پا و ضعف معده
و صرع و غش اطفال و زسبد زان و مرغوب و مزد آب و خوره
و زبادی بلغم و دفع کزبان مار و عقرب و فرمود که چون بکشد
برای دوا بکشد و برای درد دندان و ملایم بلغمی و بقله نصف کربک
ناشنا بخورد و چون دوماه بود برای بزرگ و از سرهای خیم
نافع است و چون سه بر بکند و برای صفرا و بلغم سوخته و جوش
میهنای عقل و نا شنا خوردن نافع است و چون چهار ماه
برآید بکند و برای تارکی خیم و سنگی نفس نافع است و چون پنجاه
برآید بکند و کسی که درد سر داشته باشد بقله نیم عدد ساربان دوا
بروغنی بنفشه همزوج کند در پی بجاکند و چون شش ماه
برآید بکند و کسی که درد شقیقه داشته باشد بقله یک

و هو
مائة و ثلث

برای سر که رصف

درود

در رحم

فکر

دیب

در دفتلی

من هذا الله واصرفه عني فاني عبد لله عبد لله واثق
في قبضتك وارحمتك نقلت که شخصی حضرت حضرت امام جعفر
صادق را شکایت کرد از عیال که در پیشش میسر بود و از در و دیوار
و در منافس فرمود که نقل و دار فاعل از هر یک و در هر یک و نشاء
با این صاف بگویم هر سه خوب است و از هر یک بیرون کن
و در پیشی به یکش و صافی میسر که بقصدی روی دین و اطلع میکند
و گوشت چشم را پاک میکند و در درساکن میکند پس چشم را پاک
سری بقوی و بعد از آن سه سکه بکشد و در جیب دیگر مشغول
که جنم بن لها و حضرت امام و له میکند حضرت پوسید
که چه میشود قول که دنیا از مردم میکند فرمود که حجامت کن حجامت کرد
ساک شد بعد از آن حضرت فرمود که هیچ دانی حجامت و خوردن غسل
نماید و در جیب دیگر فرمود که بلی در دین و دنیا خطا بکند و پیشش
را بکشد پس رویش را بکشد و اگر در دنیا را که گویا کرده باشد
و در میان آن دین حیل فاعل از آن و پیش بریزد و بنده باب روغن الویه
کرده و در میان آن دین بکشد و در پیش بخوابد تا سه چوبین کند
و اگر دین در دین کند در آن لوی که در میان آن دین واقع است
در چند شب هر شب و در دین سه قطره بچکاند و باز فرمود که هر کس

در دین

در دهان داشته باشد یا خون ازین دندانهای او بدر کند یا دهانش
جوشد باشد و در کتب برنج کشته باشد یا خطی تا زخم که برسد باشد
و زرد شده باشد تا مشی بکشد و سرش را سوراخ کند و کاهنی از سوراخ
داخل کند و معزش را تراشد و سوراخ که سوراخ شود پس سر که بیارند
و از شراب بعل او و باشد در آن سوراخ بریزد و بر روی آن بکشد و بکشد
بجوشد پس بر او و هر وقت که احتیاج شود بقصد حاجتی بکشد و در دین
و دهان بال و بعد از آن بر کف مضغه کند و اگر خواهد چیده در میان خطی
در شبانه باغی را بکشد و در جیبش بر بکشد سر که بر دین بریزد و
کشته تر شود و نفخش بیشتر باشد و ازین لوی بر دندان سعد در دهان بکشد
دندان قائم شود در حاله خنایز و فوج و جرح و زوال و شور و رخسار
و حق و امثال اینها از علی بن نعمان مشغول که حضرت امام عرض کرد
که تا لوی بیارند و بر دین بکشد و این بی حکمت حضرت گفت از این لوی
هفت جو بکشد و بر هر هفت رت از اوقه الاغاضه بخوان تا کفایت هباء
منقور و هفت نوبت بخوان و بیلوک علی الجبال نقل بنفشه ازین نفسا
فیلها فاعا معصفا لا ترفها عوا و لا امنای هر چه را بکشد و در دین
بال و صغیر جو هار و در باره نوبه بند و سکی بپای بند و در باره
ببشار و بطراک که این کار در دین شمع بکشد و او ای گفت که چنین

از فراتر ششم

ما اجد فی ما خفی و در هر مرتبه دست بران موضع بکشد و دست
که شخصی حضرت امام موسی شکایت کرد از لاق و صد شکم و گفت بزرگ
انرا و میکند که بگوید که شخصی میگوید ششده میوم حضرت فرمود که چون آن
ماز فاعل شوی این دعا را بخوان اللهم ما علك من خیر هو ملک لا حول
فیه و ما علك من سوء فقله فاعل فیه فلا عذر لی فیه اللهم انی استألتک
اعوذ بک ان اکل علی ما لا اکل لی فیه و امن ما لا اعد لی فیه و در جلد
در یک مشغول که شخصی کبودان حضرت و پیشش شکم فرمود که بوی بکشد
این آیه را بر آن بخوان بر دانه بکشد البس و لا یزید بک العسر مرتبه
بگوید اولم یزید لک فی ان القوت و الارض کانتا قاضعاً
و جعلنا من الماکل شیء حتی افلا یؤنون پس آن آیه را بخوان و دست
بر شکم بکشد و در روایت مشغول که شخصی حضرت امام موسی شکایت
کرد از در دین فرمود که دست را بر موضع که درد دارد بکشد و سه
مرتبه این آیه را بخوان و ما کان یقران موت الا یا ذین الله کربا
فجلا و من بر توایا لاینا نوبه منها و من بر توایا لاینا نوبه
منها و شخصی که ازین هفت مرتبه آن آیه را بخوان و کلین
در جلد حسن روایت کرده است که شخصی حضرت صادق را شکایت
کرد از زخم حضرت فرمود بکشد از اجزاء روحی هفتاد و نوبت

پیش ششم

کردم بعد از یک هفته همه بر طرف شد و از جهت بدی و از حضرت
منقول که فرمود که هر که از اعلم و با اعلم در طرفی نویس و باب شوی و در
تا بر طرف شود در روایت دیگر فرمود که هر که از اعلم نویس و در
و بخیر در ماکم الا لاق من کولت که بدی بپوشی و در این آیات را
بخوان و نویس و بخود نگاه دار و بعد از آن از حق تعالی بگو
و ثبت و عند ام الکتاب الحمد لله فاعل القوت و الا من جامل الملائکه
مرسله ایاحه شفی ثلاث و در پنج با سم فلان بن فلان نام او و در
تا نویسد و از بر طرف بپایان موضع نویسد و ازین شیء الا عندنا خزائنه
و ما نزل الا عندنا معلوم صل علی جمیعکم اودعوا و انفعوا و در
و از حضرت امام جعفر منقول که چند بار کشت کاوشن پس را بر طرف
میکند و در جلد دیگر مشغول که شخصی شکایت کرد از حضرت ادریس
و حق فرمود که بخام بود و خارا با فو و خلوط کن و بر موضع بال که
در کوفه ای و دینا را نال و از حضرت امام موسی که من مشغول شخصی
حضرت صادق شکایت کرد از در دین ناف و فرمود که دست بر این موضع بکشد
و سه مرتبه بگوید الله اعلم الا بالله الباطل من بین یدیه و حضرت
خلفه بنی من حکیم حید و در روایت دیگر از حضرت صادق منقول
که دست بر دین بکشد بال و سه مرتبه این دعا بخوان بسم الله و الله و الله و الله
رسول الله و لا حول و لا قوه الا بالله العظیم اللهم اصع عفی

باید

اجتناب

تجلی الاسود والوثاب الذی لا یالی خلقا ولا یأختم علیک بام
الکتاب ان لا یؤخرها علی فی ان یلهیها للبل وینجی لصباح یا حیا
و در روایت منقول که ابن ابی الحنفی گفت که درین من سفید شده
بود چیزی بنام شی حضرت اهل الوصی در خواب دیده
فرمود که عذاب الیکوف و در بدن بکشد چون بیدار شدم عذاب مرا
باهسته اش سا بیدم بدیدم دیدم که در آن صحنه و بینا شد
از بسیار آمدن بول فود که بسیار دانه در آخر بجزیر گفت که من انرا
میبرم برای تو و در سر فزان حیم و در شکم و جمع دردها و دانه
سرایان غصا بیدار و از حضرت رسول ص منقول که بر هر یک
از بول دانه درخت اسفند ملکی و مثل آن کما افاهت تا آنکه
پوشد ریشه اش و شاخش و میوه را بطریقی میکند و در دانه اش
شفا می دهند و در آن پس مدایا کنند یا سفید و کند و از حضرت
صادق علیه السلام منقول که خانه که در آن اسفند است شفا
نمانند خانه از اجاد و در پی یکصد و آن شفاست از هفتاد و مرتی که
اسانرا افاهت است و در روایت دیگر منقول که پیغمبر خدا شکایت
کرد از چنین است خود و حجاب و انرا شد که امر کنی است خود را که گفتند
خبر داد که باعث شجاعت میشود و می فرود که کند بر گردن پیغمبر است
و هیچ و در پی خود و نر از د و انجان بالا غیر و در آن دور کنند
شطان و دفع کنند بلاهاست و از حضرت امام حسین ص منقول که
اگر مردم بداند چه منافع در این نذوات هارن نوز اول

چند

خبردار حضرت امام رضا علیه السلام منقول است که بخیر باد آنچه را که بخیر می
توانی یافت و فرمود که کند همان را در پیش میکند و سخنان حکم
میکند و حضرت صادق علیه السلام فرمود که بدین حرفه عقل را بداد میکند و هیچ
انسان نام نرشد بنیت حضرت امام رضا علیه السلام فرمود که بداد هیچ از است
و قریه را از بیاض است و حضرت ملا یوسف فرمود که کاه و خور را فرو
میفتان و در حدیث دیگر منقول است که حضرت بنیون و ساهل الله و
البنی بر مغفول میکردند و بعد از اینک است و دعای که می فرمود از آن
بود تناول میفرمودند و کاهی با نیک تر میجاستند پس از طعام بخورند
و صبر میورند که چون با عباد این ائمه میفرمودند هر چه چهره پندارد
تغییب محله میکند و بلیغ تر و ایمان میفتند از آن و فرمود که حق
تم برکت قرار داده است هر عملی در این تغایر جمع در ده است و بر آن
هفتاد بخیر برکت فرستاده است و حضرت صادق علیه السلام فرمود که هر که شراب
بن دندان حکم میکند و گرم نمک را میکند و عقل را حکم میکند و فرمود
که در بون و کردگان با هم بخورند و با سر را بسوزانند و با دهان او حکم
و فرمود که الشیم و نیک با یکدیگر با دهان او حکم میکند و دندانها را
عکس کند و نیک با یکدیگر با دهان او حکم میکند و فرمود و بطبع را بسوزانند
و صبحها سر را بسوزانند و در پیش رویش را بخورند و میکند و میدانند و فرمود
میکند و در حدیث چند آمده است که نماز است و در هر مرتبه
و کند آن را و حکم میکند از حضرت امیر المؤمنین علیه السلام منقول است
که هر که روز هفت بار این دعا بخواند از شر جبر دشمنان ایمن باشد

مانان شود چهارم با معرفت را بنویسد و با خود نگاه دارد قدم به پا باشد
چشم اگر پادشاه با وی خشم گرفته باشد حق تعالی پادشاه را مشفق و مهربان
گرداند ششم در آب غرق را بنویسد با خود نگاه دارد در سر را غرق شود هفتم
در راه بسیار ترسد بنویسد با خود دارد در پاهایان ترسد هفتم خرد
و فرخت را بنویسد و با خود نگاه دارد مقصود حاصل شود هشتم چشم زخم
بنویسد و با خود نگاه دارد این چشم زخم در میان باشد دهم اگر با خود دارد
از درد سر و دل و پنهان درد شکفته و درد زنده و درد چشم و درد گوش و درد
کام و درد دندان را در هر علیها همین باشد یازدهم بنویسد با خود دارد در
ترسد و از درد بنویسد و در میان فرات سعد بخورد و گرم با وی نگاه
نشد سیم علیها فیصل ایتم علیها مکتبنا بسوی من بطبوس کثوف طوبی بنویسد
کناوس طبهر علیها مکتبنا مملوین او انما لایوسین طببوس لطبوس
طبهر علیها مکتبنا بسا بسوس کثوف طوبی بنویسد طبهر
در جنگ با روح اگر احیوی جلد اسم اعظم تقابل
انحضرت قطب الاولیاء ذی القیامه مقتدر الاسبغاسک احکام و الوفا
شیخ شهاب الملة و التیبر رحمة علی کربن جمل از اسماء با وی سخاوت
و نعم مبلجله از شانه که کسی از اینها داشته باشد که با احتیاج
از بسیار ما شتابان و جمل روح ملائکه اینجی و اسرار اسما
و زین و نجوم و خوش و طهور و هر چه خلاف این است هر ضایع و دار
این نامه باشد مقرر این و شیخ شهاب التیبر هر کس از این نامه جلد میکند
اغیار و اعتبار را خشنی و خود را در عداوت نموده و هر که معرفت

بسم الله الرحمن الرحيم اللهم عظمي أعدائي كما عظميت الزنج ليكن
ابن داود مهولهم لي كما كنت الحد يد داود عليه السلام وأخبرهم
لي كما عظميت أبائهم لي مثل الله عليه وآله وسلم يحيى يحيى
وحيى حم عسق معكم عي منهم البصيرت بأما إلى قوم الدين
أباك بعدد إياك تسع وتسعين صلى الله على محمد وآله أجمعين مرويت
ممكنند كعب اضيار كدمه بهن وبا افتاده بود وفاق برك نقاب
مهم ندمه روی او جانی امد و انون مكر وحتی یافتند بغير
م را خبر كرده اند و را بخوار و پرسید چه انون صد بخوانی گفت انون
ابت شخه و قیده محله قطعا و قطعاً انضا احصفا انضا بغير
و مورد بكونا و ثبت كه بكنی پس این را بویس در جواب هانده متصل
كند دعا دفع و با جو اشد و بوسیدند در دها تحت الله يا ولى
اولا و با انص الفير و ادب الا و با سابع الدنيا امير و
عنا القسط و اولاء المؤمن و الخلاء و انكلا يحيى دفع جتن
و بر با بن ام القيان شرح اسای احباب كیف عدا الله عاى
شرح الله رواب كرده است كفا معا و احباب كفف چند ما
دارد اول انكه دينى كه دشوار ز ايد اشد عا و بوسید و بر ارات
جب اوسید و در الحال با دهند دوم اگر كنجى كو كى بسیار
كرد با بوسید و بر كودن كودك بسله شفا با اید
سهم راه رفتن را بوسید و بر ارات شده هر چند بود

ماتر

و مشهور است و از آنج و صاحب این اسم با خلق عموماً و فرموده که آنکه
که در این اسم احد است غالب و دل ایشان روشن گردد که سر از غیب
بروگفت شود چنانکه سایر و صفات و مخلوقات باشند و هر قدرت که از او بلند
بوت است این اسم را تواند شرح و صامت این اسم را است در جرات حضرت
سید که اسم الهی و منیر است و بت کرد و هند با علی بن حیدر اسم را هر که با علی بن
دارد نور و اوری و از آنج کرد در امان خدا باشد و او را بلند و اهورا دنیا این با
نظاره که نیاید باشد بهای و دنیا و اینجا و اینجا با علی و اگر چه در این جمل
اسم خواند از پدر علی او را از حق حیات دهد نگاه کند با علی هر که این اسم را قبول
و با خود دارد و هر که در این پند کرده و اگر بفرمود در مضطرب امان است
باشد که در مصاحبت باشد هیچکس بر وی ظفر نیاید و اگر او را با حق باشد
چنانکه است نماز که در دو روز هفت و چهار و او را بلند و اخلاص و صلوة و دو
با و قل و الله بخواند و در هر کس هفت و بار یک و چنان رفتی العظیم و بیک و در هر
هفت و بار یک و چنان رفتی الماعی و بیک و چنان سلام باز نه هفت و بار ^{صفت}
صلوات فرستد و این اسم را هر کس دست نهید و حاجت بخواند سلامی تمام حاجت او را
دوا کند و او را که شک بنام و اگر بخواند با علی باشد این اسم را بیک و در ^{عنوان}
و کلاب در شتر بنویسد و باب باران بنویسد و بخواند حد و نیم او را شفا دهد
و هر که این کلام را بخواند و یک و بار و بت این کلام را است که در آن البته
آن کلام است کرده و هر که این اسم را بخواند هر که او را ببیند و بخواند در هر
آنکس پیدا شود و دیگر فرمود با علی بن اسماعیل که بدست که بدست
منافقان نه بنفشند که از ایشان نباشد باشد و دهند که این بن نهافان

با خود دارد مرد و جهان عزیز باشد به یکتا این احاطه تمام شرح این احاطه با
 و شرح شهاب الدین شرح این احاطه و خود خانه که هر چه مخصوص شخصی خود
 تا خود نماند و اندوخت و ملت بهای چیزها و کند که هیچ احاطه باشد
 که این شر را بداند تا اهل هند و بنگا و که حرام بنار و باد نام دارد حاصل کرده ام
 اوقات که نزدیک باشد مرد و هفت طایفه را بر اسم و بر این و بر این و بر این
 اینه مردان را بدو شاه محمد و حجت علی بن خود و اگر بر این و بر این و بر این
 شود که در هر هفت شکل بر روی اسان که در دو کجی دارد آنچه دنیا با در کشیده
 که نسبت انباشت به نیتان سرادیت چهار و این و این اینه تمام را برسد
 و اگر طایفه دارد و سر کشیده با در کشیده که در چهار و این و این و این
 و بعد است یکبار بر شرفی خواند و بطور مدعی دهد در حال جان و طایفه
 کرد و با در کشیده و صدق دل خواند و اسم است شهاب الدین لا اله الا انت باز
 کل شیء و ادوات اسم و وقت است که اگر کسی تنگ دست باشد و در نظر هر
 حیرت و اعتقاد باشد با در کشیده و در هر روز بار خنده و این و این و این
 در نظر هر و در هر روز که در دل و دل خود شود چنانکه هر که او را بیند دست
 و نیز در کمرته و هر که در پیش و دل تنگ شود و بخواند صلوات بر رسول الله
 یا اله الا انت که اسم است که هر روز و جمعه و وقت غار و صوبه دارد
 صلوات بر او می رسد و بعد بخواند و بعد نازد و دست و این اسم و این و این
 با حلاص دل اگر افتاد بر از اسان بر زبان برارد و بوق آنکه در و در این
 شکال با در کشیده و دل آخر و صلی دارد و کند هیچ مسلمان در دنیا و در

نه بغم هلاک باشد و شک نادر و اسم است یا الله الحق و فی کل
حال اسم چهارم است که اگر کسی ماهر و مکتب باشد
و مردم را در مصلحت که اول مصلحت او زند یا بد که این اسم را بر سر بخت
و زعفران بنام آنکس و مصلحت کنی و باید در مقام او فی کس خلق که پاک
باشد هر چه نوشته شود و هیچ سخن بد نکند و اگر کوی دوست دارد و خوش
یوسف انصاف سه نفر زنده دارد هر چه در اصل مرتبه این اسم را بخواهد
از سه نفر یا حتی دوازده نفر و بقیه باشد و مثل کند و چون هر
این اسم را بر یکت دست نهد و بر او رو دهد و می بود که محبوب از شقی
او دوانه شود و بر هیچ این شک و اگر این اسم را از دست نگیرد
و به محبوب یا دل می بود که از شقی بخور شود و فرمان خدا بطل اسم است
پانجمین کلمه شقی و راجحه اسمی است که اگر کسی مرغ
دارد و مرغ او ماهر شود و هیچ حکما از محاله او ماهرند باید
که اسم را بر او سه جفت باشد در عمران و کلایب بنویسد و با بنیاد
حل کند بدو تا بخورم البته شفا باید فرمان خدا تعالی و اگر
در حال سخت یا در روز هر که در سخن نکرده و اگر بخواند برکت دهد
و فی بدید باید و عشرت و از آن کرد اسم است یا حی و یا قیوم
و فی بخت و غلبه و بقیه اسم است که اگر شخصی کرد
باشد چنانکه هر چه کند یا در توان گفت و از هر خواست و خواست

14

میکند این اسم را هر روز پیش از خواب و دلوی متفرگدود
هر چه گویند پادشاه اگر چه بی وقت کرده باشد و راه بان نداشت
باشد شب در شب صد بیت باریدنت آن خوابند
البته در خواب به بیند و با و غایت که بجاست
و اگر بخواند البته در خواب و بران حمد و مدد
در آن خانه راه نیابد هر مان حلالی عز و جل است دعا با قیوم
فَاقْبَلْ
شماره من علیه و لا یؤدّه حَقُّهُ اسوه من این که اگر شخصی
فکر کند
و فکر و غایب باشد و در هر روز از دست فکر در راحت
باشد
و بیم باشد که ملحق با دشت دهد این اسم را بپا و خواند
بجات
و اگر از کسی خورف باشد این اسم را بخواند
خوف از او برود
کرامتی
شخصی قوی باشد باید که عمل کند و عازر پیشین بگذارد و خوب

المشقة

لا

این دعوت چنان باشد که سه دوست مشغول درم داد و در هر دو

11

بسم الله الرحمن الرحيم

九

